

பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்வுதழி

இலக்கணம், இலக்கயம், கலை, பண்பாடு, அறவியல், கண்ணசார் ஆய்வை இனங்காண!

மலர் : 3 இதழ் : 9, மே 2017 Vol.III Issue.9, May 2017

தமிழ்நினூர் ச.வே.ச.வின் நினைவுச் சிறப்பு வெளியீடு

* சே.முனியசாமி இர.ஜோதிமீனா ப.திருஞானசம்பந்தம் மு.கனிக்குமார் த.சத்தியராஜ் *

* தகுர் தமிழ்க்கதிர் சே.முனியசாமி ம.நாகராஜன் மா.பரமசிவன் மு.முனீஸ்முர்த்தி *

இனாம்

பன்னாட்டு இகையைத் தழிழாய்விதழ்
An Internationally Refereed e-Journal of
Tamil Studies

பதிப்பாசிரியர்

முனைவர் மு.முனீஸ்லூர்த்தி
முனைவர் த.சுத்தியராஜ்

இடீலோச்சனத் துறை

முனைவர் செ.கலை.சண்முகம் (சிற்பராம்)
முனைவர் சு.இராசாராம் (நாகர்த்தோயில்)
முனைவர் சிலம்பு நா.செல்வராஜ் (புதுச்சேரி)

இடீசிரியர் துறை

முனைவர் ஆ.மணி (புதுச்சேரி)
முனைவர் க.பாலாஜி (கோவை)
முனைவர் இரா.குணக்ளன் (திருச்செங்கொடு)
முனைவர் ந.இராஜநீதிரன் (கோவை)
முனைவர் சி.இரவிசங்கர் (மதுரை)
முனைவர் ப.சிவமாருதி (தாய்லாந்து)
முனைவர் ச.முத்துச்செல்வம் (மதுரை)
முனைவர் சா.விஜய ராஜேஸ்வரி (கேரளா)

இதழாத்திமுற் வெளியீடு

முனைவர் த.சுத்தியராஜ்
கோயமுத்தூர்
09600370671
inameditor@gmail.com
www.inamtamil.com

மே 2017 மலர் : 3 திதிழ் : 9

May 2017 Volume III Issue 9

உள்ளே ...

சௌகரேன் தமிழூர்	3
சே.முனியசாமி	3
திறனாய்வாளர் ஞானி	5
இர.ஜோதிமீனா	5
தமிழ் அராய்ச்சி மரபில் புதினெண்கீழ்க்கணக்கு	15
முனைவர் ப.திருஞானசம்பந்தம்	15
சி.கணேசயரின் உரைத்திறன் (அகநானாறு)	28
முனைவர் முனியசாமி	28
ஊலாவின் நாலாக்க வழிமுறைகள்	32
முனைவர் த.சுத்தியராஜ் (நேயக்கோ)	32
கவிக்கோலம் கிருஷ்ணலூர்த்தி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு	42
கவிமாமணி தகடூர் தமிழ்க்கதிர்	42
வரலாற்று நோக்கில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் [தமிழகக் குறுநில வேந்தர்களை முன்வைத்து]	47
சே. முனியசாமி	47
தொல்காப்பியரின் மெய்யாடு	62
ம. நாகராஜன்	62
ச.வே.சு. எனும் மாமனிதர்	70
முனைவர் மா.பரமசிவன்	70
அங்குமதை அளந்தறிய இயலா அங்குமை: ச.வே.சு.	72

...

சென்றேன் தமிழுர்

சே.முனியசாமி

முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வாளர்

இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

சண்முக வேலாயுதம் சுப்பிரமணியனின் பவளவிழாவை முன்னிட்டு “ச.வே.ச.75” எனும் தொகுப்பு நூல் 2004ஆம் ஆண்டு வெளிவந்தது. இத்தொகுப்பில் பேரா.தாயம்மாள் அறவாணன் தமிழர் செல்லுங்கள் எனும் தலைப்பில் இருபக்க அளவில் கட்டுரை ஒன்றை வடிவமைத்திருந்தார். அத்தலைப்பை யொட்டியே “சென்றேன் தமிழுர்” எனும் தலைப்பில் யான் சென்ற / கண்ட அனுபவங்களை வெளிப்படுத்தும் முகமாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

இருமுறை ச.வே.ச. அய்யாவைச் சந்திக்கும் வாய்ப்புக் கிடைத்ததை நினைத்து மனம் நெகிழிகிறேன். தமிழ்ச் சான்றோர்களிடம் அருகில் இருந்தாலே அவர்களின் குணாதியசங்கள் சிறிதளவாவது பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்ற அருந்தவத்தத்தினை ஏதிர் நோக்கும் என்னை எப்போதும் என் அகச்சிந்தையில் நிறைந்தே காணப்படும்.

2014ஆம் ஆண்டு முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வு மேற்கொண்டிருந்த காலம். காலையில் எப்போதும் நூலகம் சென்று நூல்களைத் தேடிக் குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருப்பது வழக்கம். நூலகத்தில் ஆய்வாளர்கள் அமர்ந்து குறிப்பெடுக்கக் கிழக்குத் திசையை நோக்கி நாற்காலி அமர்த்தப்பட்டிருக்கும். அவற்றுள் ஒன்றில் சாய்வாக அமர்ந்து குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தேன். கடிகாரத்தின் மூல் சிறிதுசிறிதாய் நகர்ந்தது. நகர்ந்த நேரத்தைக் கவனியாது நானும் ஆழ்ந்த வாசிப்பில் மூழ்கினேன். எதார்த்தமாக இடப்பக்கமாய்த் திரும்பிப் பார்க்க நேரிட்டபோது வெள்ளைநிற ஆடையணிந்து வயதான ஒருவர் அமர்ந்து கொண்டு நூலகப் பணியாளரிடம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். இவர் யாராக இருப்பார்...? என்ற சிந்தை என்னை ஆட்டிப் படைத்தது. என்னைச் சுமந்து கொண்டிருந்த நாற்காலிக்குச் சற்று ஓய்வு கொடுத்து, வெள்ளையாடை அனீந்திருக்கும் பெரியவர் பக்கம் தலைசாய்க்கலானேன். அருகில் வந்தேன். முகத்தைப் பார்த்தேன். எங்கேயோ புத்தக அட்டைப்படத்தில் பார்த்த ஞாபகம் மட்டும் என்னைத் தொற்றிக்கொண்டு யாரென்று விசாரிக்கத் துடித்தது மனம். இப்படிக் குழம்பிக் கொண்டிருந்த வேளையில் நூலகப் பணியாளர் புத்தக அலமாரிப் பக்கம் மெதுவாய் நடந்து வந்தார். அவருக்குத் தெரியாமல் அவரைப் பின்தொடர்ந்தேன். சார்... அங்க உட்காந்திருக்காருவ அவரு பேரு என்ன சார்னு கேட்டேன். தம்பி... அவருதான் ச.வே.ச.னு சொன்னார். இல்ல இவர எங்கேயோ பார்த்த ஞாபகம், அதான் சார் கேட்டேன். நன்றி சார்னு சொல்லிவிட்டு அய்யாவை நெருங்கினேன்.

அய்யா வணக்கம். என் பேரு முனியசாமி.. இங்கதான் முனைவர் பட்டம் மேற்கொண்டு வரேங்கையா... சொன்னதும் தமிழி உக்காருப்பானு பக்கத்துல் இருந்த நாற்காலியைக் காட்டினார். பெரியவங்க கிட்ட அமர்ந்து பேசுவதென்றால் தனி அலாதிதான். வாய்ப்புக் கிடைத்தது. விடுவேனா என்ன? என மனச்குள் பேசியவாறே அய்யாவின் அருகில் அமர்ந்தேன். தான் வாசித்துக் கொண்டிருந்த நூலுக்குச் சற்று ஓய்வு கொடுத்து என்னிடம் முகமுகமாய்ப் பேசினார். என்ன ஆய்வு என்றெல்லாம் விசாரித்து, நல்லா பண்ணுங்கனு சொன்னார். கிட்டத்தட்ட அவரு கிளம்புவதற்கான நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருந்தது என்பதை என்னால் அறிய முடிந்தது. அய்யா உங்களோடு சேர்ந்து ஒரு போட்டோ எடுத்துக்கலாமானு கேட்டேன். சரியென சம்மதம் தெரிவித்ததும் அருகிலுள்ள நூலகரிடம் ஒரு ஸ்டில் எடுங்க சார்னு சொல்லி செல்போனைக் கொடுத்தேன். மூன்று நான்கு கிளிப்ஸ் எடுத்து மட்டுமின்றி என்னையும் அய்யாவிடம் சேர்த்து ஒரு போட்டோ எடுங்கனு சொல்லக் கேட்டதும் அவர் பாணியில் இருவரையும் போட்டோ எடுத்தேன். சிறிது நொடிகளில் அய்யா விடைபெற்றார்.

நான்கைந்து மாதங்கள் கழித்து இந்துக் கல்லூரியில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கும் முனைவர் மு.அய்யப்பன் ஆய்வுத்தரவுகள் திரட்ட ஒரு வாரம் பல்கலைக்கழக விடுதியில் தங்கியிருந்தார். அவரிடம் நட்புறவு ஏற்பட்டதின் விளைவால் ஒருமுறை ச.வே.ச.அய்யாவின் இல்லமான தமிழுருக்கு வாப்பா... அய்யா வீட்டின் மாடியில் ஒரு நூலகம் இயங்குகின்றது. அங்கே பல அரிய நூல்கள் கிடைக்குமெனக் கூறினார். கண்டிப்பா வருகிறேன் எனக் கூறினேன். கூறிய நாளிலிருந்து எப்போது செல்வது என்ற சிந்தைக்கு ஆட்டப்பட்டேன்.

இப்படியாக இரண்டு மாதம் கழிந்தது. திருநெல்வேலியில் பெரியம்மா, மாமா எனப் பல சொந்தங்கள் இருப்பதனால் அவர்கள் வீட்டில் தங்கிவிட்டு அப்படியே அய்யா இல்லத்தில் அமைந்திருக்கும் நூலகத்திற்குச் செல்லாமெனத் திட்டம் தீட்டினேன். திட்டம் தீட்டிய நாளும் நெருங்கியது. ஆகஸ்டு பதினெண்து (2014) அய்யாவையும் அய்யாவின் நூலகத்தையும் காண விரைந்தேன். அதற்கு முன்பதாகவே முனைவர் மு.அய்யப்பனிடம் தமிழர் செல்வதற்கான பேருந்து என், பேருந்து நிறுத்தம், முகவரி எனப் பலவற்றைச் சேர்ந்தேன். அவர் அளித்த தகவலின்படியே சரியாகக் காலை 10மணியாவில் அய்யாவின் இல்லத்திற்குச் சென்றேன். முதன்முதலில் எம் பல்கலைக்கழக நூலகத்தில் பார்த்த அதே வெள்ளை ஆடை உடுத்தியிருந்தார். ஆனால் அவர் சட்டப்பைக்கு நேராகத் தேசியக்கொடி ஒன்றை இணைத்திருந்தார். இது மட்டும் அவரை வேறுபடுத்திக் காட்டியது. மற்றவை எல்லாம் முன்பு கண்ட நிலையிலே காணப் பெற்றேன்.

அருகில் உள்ள பள்ளி ஒன்றில் கொடியேற்றி அப்போதுதான் வீட்டிற்கு வந்திருக்கிறார். மறுபடியும் மற்றொரு நிகழ்விற்குச் செல்ல உள்ளார் என்பதை மட்டும் அங்கே குழுமியவர்கள் பேசிக் கொண்டிருப்பதை என்னால் அறிய முடிந்தது. வணக்கம் அய்யா... என என்னை அறிமுகம்செய்து, வந்த நோக்கத்தைக் கூறினேன். “ஓ... அப்படியா.. சரி மேலே போய் நூல்களைப் பார்” என உரைத்தும் சரியெனத் தலையசைத்தேன். வந்த நோக்கத்தில் ஒன்று நிறைவேறியது என்ற மகிழ்ச்சியில் இரண்டாம் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற மாடிப்படி ஏற்ச சென்றேன். பல ஆய்வாளர்கள் தமக்குத் தேவையான நூல்களிலிருந்து குறிப்பெடுத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்ததும் எனக்குச் சற்று வியப்பாக இருந்தது. நூல்களை மட்டும் நேசிக்காது நூல்களோடு மாணவர்களையும் நேசித்ததன் விளைவால்தான் இந்நூலகம் உருவாகியுள்ளது என்ற உண்மை புலப்பட்டது. ஒருபுறம் ஆழமனது அய்யாவிற்கு நன்றியைப் பற்றசாற்றிக் கொண்டிருந்தது.

சரியாக இரண்டு மணிநேரம் அங்குமிங்கும் தேடி, ஆய்விற்குத் தேவையான நூல்களைக் கைப்பற்றினேன். எடுத்த நூல்களைப் படியெடுக்க வேண்டுமென்றபோது இரண்டு நாட்களாக அய்யாவின் இல்லத்தின் அருகே அமைந்துள்ள ஜீராக்ஸ் கடையில் இயந்திரம் பழுதானதன் நிமித்தமாகக் கடை அடைக்கப்பட்டிருந்தது. வேறு எங்கே எடுக்கலாம் எனக் கேட்டபோது.. கொஞ்ச தூரத்தில் காலேஜ் ஒன்று இருக்கு. அங்க போய் அய்யா நூலகம் வந்தேன் ஜீராக்ஸ் எடுக்கனும்னு சொல்லுங்க... எடுத்துத் தருவார்கள் என்று நூலகத்தில் இருக்கும் நன்பர் கூறினார். நடந்து சிறிது தொலைவில் கல்லூரியை அடைந்தேன். படி எடுக்க வேண்டிய நூல்களைக் கையில் எடுத்து அய்யாவின் பெயரைச் சொல்லிச் குழலைக் கூறினேன். எவ்வித மறுப்பின்றி நூல்களை வாங்கிக் கொண்டு பக்கத்துல் உக்காருங்க, முடிச்சிட்டுக் கூப்பிடுறேனு சொன்னார். நாற்படி மணித் துளிகளிருக்கும். படியெடுத்த நூல்களை வாங்கிக் கொண்டு கூறிய பண்டதை அளித்து விட்டு நன்றியோடு கல்லூரியைக் கடந்து அய்யாவின் நூலகத்திற்கு வந்தேன். தேவையான நூல்களில் குறிப்பெடுத்து அய்யாவைச் சந்தித்து நன்றி கூறி விடைபெற்றுச் செல்லாமென நினைத்து வீட்டிற்குச் சென்றேன். காலையில் சென்றவர் இன்னும் வரவில்லை என்ற செய்தி அறிந்ததும் அய்யாவை மறுபடியும் பார்க்க முடியவில்லையே என்ற வருத்தத்தில் கடந்து சென்றேன் தமிழரை! இனி எங்காவது காண முடியுமா அவரை? அவரைப் போன்ற மனிதரை? காலம் பதில் சொல்லலாம்.

பேரா ச.வே.சு.வும் நானும்

நிதியிடப்பெற்றது

திறனாய்வாளர் ஞானி

இர.ஜோதிமீனா

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழ்த் துறை, அரசு கலைக்கல்லூரி, கோயம்புத்தூர் - 18

பிறப்பு

தற்பொழுது 82 அகவை நிரம்பிய முதுபெரும் தமிழ்நினரான திரு.கோவை ஞானி என்றழைக்கப்படும் கி.பழனிச்சாமி அவர்கள் 01.07.1935இல் கோவை மாவட்டம் சோமனூரில் பிறந்தவர். இவரது பெற்றோர் கிருட்டிணசாமி - மாரியம்மாள். இவருடன் பிறந்தவர்கள் எண்மர். இவரது வாழ்வு இயற்கை சூழ்ந்த பசுமையான கிராமச் சூழலுடன் அமைந்தது. இக்கிராமத்து உழவர்களோடும், நெசவாளர்களோடும், உழைப்பாளிகளோடும் நெருக்கமான உறவை ஏற்படுத்திக்கொண்டார். இளமையிலேயே தனது தந்தையாரிடம் வாசிக்கும் பழக்கத்தைப் பெற்றார்.

கல்வி

பள்ளிக்கல்வியைக் கிராமத்தில் பெற்ற இவர், கோவையிலும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் தமிழ்இலக்கியம் பயின்றார். முதுநிலைக் கல்வியை சென்னைப் பல்கலையில் பெற்றார். இவர் கோவை, அருட்கலை ஆசான் ப.ச.மணியம், பேரா.உருத்திரமணி, பேரா.கே.எஸ்.மகாதேவன் போன்றோரிடமும், அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேரா.லெ.ப.கரு.இராமநாதன் செட்டியார், பேரா.மு.அருணாசலம் பிள்ளை, பேரா.முத்துச்சாமி பிள்ளை, பேரா.தண்டபாணி தேசிகர், பேரா.சண்முகம் பிள்ளை, பேரா.நடேசன்பிள்ளை முதலியேரிடமும் கல்வி கற்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியமையைத் தனக்குக் கிடைத்த பெரும்பேறாகக் கருதுகிறார். தலைசிறந்த தமிழ்நினரிடம் தமிழிலக்கியத்தையும் இலக்கணத்தையும் ஆழமாகப் பயின்று முதன்மையாகத் தேர்ச்சி பெற்றதன் காரணமாகப் தமிழோடுதான் தனக்கு வாழ்வு என்பதை முற்றிலும் உணர்ந்தார். இவருக்குள் தமிழின் மீது தீராக்காதலும், தமிழுணர்வும், தமிழ்ப்பற்றும் ஏற்பட்டது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் படித்த காலத்தில் அங்குள்ள நூலகம் இவருக்கு வாய்த்த மற்றொரு சிறப்பாகும். படிக்கின்ற காலத்தில் பெரும் பகுதியை இந்நூலகத்திலேயே கழித்தார். இங்குதான் அவரது ஆழந்த வாசிப்பின் எல்லை விரிவடைந்தது. வரலாறு, மெய்யியல், திறனாய்வு, பிற இலக்கியங்கள் எனத் தேடித்தேடிப் படித்தார். இதன் காரணமாகத் திறனாய்வு என்பதைத் தனக்குள் பெரிதும் வரித்துக் கொண்ட இவர் தமிழிலக்கியத்தில் திறனாய்வை முதன்மையாகச் செய்துள்ளார். எங்கள் வாழ்வும் எங்கள் வளமும் மங்காத தமிழ் என்பதைத் தன் வாழ்விலும் இயக்கச் செயல்பாட்டிலும் மெய்ப்பித்து வந்தவர். இவரது விரிந்த வாசிப்பின் காரணமாக ஆங்கில இலக்கியத்திலும் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றிருந்தார்.

பணி

கோவையில் சி.எஸ்.ஐ. மேல்நிலைப் பள்ளியில் பொறுப்பு மிக்க தமிழாசிரியராக முப்பதாண்டுகள் பணியாற்றியவர். மாணவர்களுக்கு நேசத்தோடு தமிழக் கற்றுத் தந்தார். பிழையில்லாமல் பேசவும் எழுதவும் பழக்கினார். அவர்களுக்குத் தமிழ் உணர்வையும் தமிழ்நிவையும் புகட்டினார். 1988இல் நீரிழிவு நோய் காரணமாகப் பார்வையிழப்பு ஏற்பட்டது. பார்வையை மீண்டும் பெற இயலாத நிலையில் பள்ளிப்பணியை விட்டு விலகினார். அன்று முதல் இன்று வரை உதவியாளர் ஒருவரின் துணையோடு பெருமளவில் தொடர்ந்து படித்தும் எழுதியும் வருகிறார். தனக்குப் பார்வை இல்லாததை ஒரு குறையாக இன்று வரை அவர் பொருட்படுத்தியதே இல்லை. காரணம் 'ஒருமைக்கண் தான்கற்ற கல்வி ஒருவற்கு எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து' என்ற வளருவக் குறளுக்கு முற்றிலும் பொருத்தமானவர். அவர் கற்ற கல்வியும் வாசிப்பின் அனுபவமும் இன்றும் அவருக்குள் பசுமரத்தானிபோல் நெஞ்சில் பதிந்துள்ளன.

மார்க்கியத்தில் ஈடுபாடு

பணியின் நிமித்தம் கோவையில் வாழ்ந்தார். தொழிற்பெருக்க நகரமான இங்கு நடைபெற்ற தொழிலாளர் போராட்டங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் இவரை வெகுவாகப் பாதித்தன. முதலாளி

தொழிலாளி என்ற ஏற்றத்தாழ்வு இவருக்கு உடன்பாடில்லை. இதன் காரணமாக மார்க்சியத்தின்பால் இவர் ஈர்க்கப்பட்டார். புலவர்.ஆதி, தோழர் எஸ்.வி.ஆர்., தோழர் நாகராசன் முதலியவர்கள் மூலம் மார்க்சியத்தை வெகுநுட்பமாகவும் விரிவாகவும் கற்கும் வாய்ப்பு நேர்ந்தது. மாவோவின் சிந்தனைக்கும் வசப்பட்டார். சோவியத் இலக்கியங்களைக் கற்றார். நக்சல்பாரி இயக்கத்தோடு தொடர்பு என இவரது மார்க்சியத் தேடல் விரிவுபெற்றது. மார்க்சியம் கற்றதால் தமிழுக்குள் ஆழந்த செறிவைப் பெற முடிந்து என்கிறார். இதன் மூலம் தமிழிலக்கிய ஆய்வில் மார்க்சிய நெறியைப் புகுத்தினார்.

சிற்றிதழிப்பணி

எழுபதுக்களின் தொடக்கத்திலே சிற்றிதழி இயக்கத்தோடு தொடர்பு கொண்டிருந்தார். சிற்றிதழி இயக்கத்தில் சி.க.செல்லப்பா, சிட்டி பெ.கொ.சுந்தரராசன், க.நா.சு., ஸந்தர ராமசாமி முதலியவர்களின் நல்லுறவைப் பெற்றார். 1968-70களில் கோவையிலிருந்து வெளிவந்த 'புதிய தலைமுறை' இதழின் ஆசிரியர் குழுவிலிருந்து பணியாற்றினார். இவ்விதழி மார்க்சியம், இலக்கியம், தத்துவம் என்ற பொருண்மையில் வெளிவந்தது. பல திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை இந்த இதழுக்காக ஞானி எழுதியுள்ளார்.

1970-72இல் வானம்பாடி இயக்கத்தோடு செயல்பட்டார். தமிழில் புதுக்கவிதையை மார்க்சிய உள்ளடக்கத்தோடு வளர்த்தெடுத்தனர். 'கல்லிகை' என்ற புதுக்கவிதை முறையிலான குறுங்காவியத்தை இவ்விதழில் ஞானி படைத்துள்ளார். மார்க்சியத்தின் பல்வேறு பரிமாணங்களைத் தமிழுலகம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கில் நண்பர்கள் ஒத்துழைப்போடு 'பரிமாணம்' (1979-83) இதழை நடத்தினார்.

1980இன் இறுதியில் சோவியத் இரசியாவில் முதலாளியத்தை உள்வாங்கிக் கொண்ட சோசலிச் கட்டுமானம் தகர்ந்தது. இதனால் மார்க்சியத்திற்குப் புதிய வாய்ப்புகள் நேர்ந்துள்ளன என்ற நோக்கில் 'நிகழ்' இதழின் பொறுப்பைப் பெற்றார். தமிழ்நாட்டினுள்ளும் பெரியாரியம், பெண்ணியம், தலித்தியம், நவீனத்துவம், பின் நவீனத்துவம் ஆகிய புதிய போக்குகளும் தோன்றின. இவற்றை உள்வாங்கிக் கொண்டு மார்க்சியம் தன்னை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற முறையில் திறனாய்வுக் கட்டுரைகளை வெளியிட்டார். வரலாறு, இயற்கை வேளாண்மை, சிறுகதை, கவிதை, மதிப்புரை ஆகிய படைப்புகளையும் 'நிகழ்' இதழில் விரிவாக வெளியிட்டார். 'சூடாகவும் விறுவிறுப்பாகவும் புதிய நூல்கள் பற்றிய திறனாய்வை நிகழ் பிரசரிக்கிறது. ஞானி புத்தகத் திறனாய்வு செய்வுடைன், சிந்திக்கத் தாண்டுகிற கனமான கட்டுரைகளையும் இதில் வெளியிட்டுள்ளார்' (வல்லிக்கண்ணன், தமிழில் சிறுபத்திரிகைகள், ப.264). தமிழ்ச் சிற்றிதழி வரலாற்றில் நிகழுக்குச் சிறப்பான இடம் உண்டு என்பதைப் புரியமுடிகிறது.

இத்தகைய அனுபவங்களோடு ஞானி 'தமிழ்நேயம்' இதழை நண்பர்களின் ஒத்துழைப்போடு 1998இல் தொடங்கி 2012 முடிய 67 இதழ்களோடு நின்றது. இவ்விதழி சமகாலச் சிக்கல்களைப் பேசியதோடு தமிழ்க்கல்வி, தமிழ்த்தேசியம், தமிழர்களுக்கான மெய்யியல், தமிழ் வாழ்வியல், தமிழ்நாரிகம் என அனைத்துக் களங்களிலும் தன் ஆய்வினை அக்கறையோடு செயலாற்றியது குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்நேயம் தமிழர் இன நேயமாக மலர்ந்து மணம் வீசியது.

இவை தவிர பெண் எழுத்தாளர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்புகள் எனப் பதினொரு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இப்பதினொரு தொகுப்பிலிருந்து சிறந்த கதைகள் தெரிவு செய்யப்பட்டு 'காற்றாய் புயலாய்' என்னும் தலைப்பில் பெருந்தொகுப்பாகக் காவ்யா பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. இச்சிறுகதைகள் குறித்து ஆய்வியல் நிறைஞர் ஆய்வும், முனைவர்பட்ட ஆய்வும் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கது. மேலும் பத்திற்கும் மேற்பட்ட சிறுவெளியீடுகளையும் கொண்டுவந்துள்ளார்.

படைப்புகள்

- இந்திய வாழ்க்கையும் மார்க்சியமும் (1976)
- மணல்மேட்டில் ஓர் அழகிய வீடு ((1979)
- கல்லிகை

- மார்க்சியமும் தமிழிலக்கியமும் (1988)
- தமிழகத்தில் பண்பாட்டு நெருக்கடிகள் (1994)
- படைப்பியல் நோக்கில் தமிழிலக்கியம் (1994)
- கடவுள் ஏன் இன்னும் சாகவில்லை (1996)
- தமிழில் நவீனத்துவம் பின்நவீனத்துவம் (1999)
- தமிழில் படைப்பியக்கம் (1999)
- மறுவாசிப்பில் தமிழிலக்கியம் (2001)
- தமிழ் நாவல்களில் தேடலும் திரட்டலும் (2004)
- தமிழ் வாழ்வியல் தடமும் திசையும் (2005)
- தமிழன்பன் படைப்பும் பார்வையும் (2005)
- வள்ளுவரின் அறவியலும் அழகியலும் (2007)
- தமிழ் மெய்யியல் அன்றும் இன்றும் (2008)
- செவ்வியல் நோக்கில் சங்க இலக்கியம் (2010)
- தமிழிலக்கியம் இன்றும் இனியும் (2010)
- வானம்பாடுகளின் கவிதை இயக்கம் (2013)
- ஏன் வேண்டும் தமிழ்தேசியம் (2015)
- நமக்கான தமிழிலக்கிய கொள்கை (2015)

முதலியவை இவர் படைத்த திறனாய்வு நூல்கள். இவை தவிர இலக்கியம் வரலாறு, சமயம், தத்துவம், பொருளியல், மார்க்சியம் முதலிய துறைகளை ஆழ்ந்து கற்று, நூல்களும் வெளியிட்டவர். மெய்யியல் குறித்து ஆறு நூல்களும், மார்க்சியம் பற்றி மூன்று நூல்களும் அடங்கும். இவர் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட திறனாய்வு நூல்கள் எழுதியுள்ளார். மூன்று கவிதை நூல்கள் படைத்துள்ளார். இவர் தொகுத்த நூல்கள் பத்திற்கும் மேற்பட்டவை. இணையத்திலும் இவரது நூல்கள் அனைத்தும் பதிவேற்றம் செய்யப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

கடந்த ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமிழிலக்கிய திறனாய்வுக்கு மார்க்சிய நோக்கில் வளம் சேர்த்துள்ளார். தமிழுக்கு நெருக்கடிகள் பல நேர்ந்துள்ள இக்காலத்தில் தமிழைத் தமிழறத்தைக் காப்பதன் மூலமே வரலாற்றில் தமிழன் தன்னைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை வலியுறுத்தியுள்ளார். கோவையில் 'தமிழக்களம்', 'தமிழ் அறிவியக்கம்', 'தமிழ்ப்பேரவை' பல்வேறு இலக்கிய நிகழ்வுகளை முன்னின்று நடத்தியவர். தமிழறிஞர், திறனாய்வாளர், மார்க்சியர், இதழாசிரியர், படைப்பாளர் எனப் பன்முக ஆளுமை நிறைந்தவர்.

விருதுகள்

அமெரிக்கவாழ் தமிழர்களின் 'விளக்கு விருதும்', கனடா இலக்கியத்தோட்டத்தின் 'இயல் விருதும்', தமிழ்ப் பேராயத்தின் 'பரித்திமாற்கலைஞர்' விருதும் 'தமிழ்தேசியச் செம்மல்', 'தமிழ்தேசியத் திறனாய்வாளர்', 'செம்மொழி ஞாயிறு', 'பாரதி விருது' போன்ற விருதுகளும் இவரைத் தேடி வந்தன. இத்தகைய ஆளுமை பொருந்திய ஞானியின் இலக்கியத் திறனாய்வில் இடம்பெறும் படைப்பியக்கம், மறுவாசிப்பு, தமிழறம், மெய்யியல் போன்ற முக்கிய சூருகளைப் பற்றி இங்குச் சுட்டிக் காட்டலாம்.

படைப்பியக்கம்

படைப்பு என்பது இலக்கியப் படைப்புகளை மட்டும் குறிப்பதில்லை. மாறாகச் சமுதாயத்தில் புதியதாகப் படைக்கப்படும் அனைத்தையும் குறிக்கும். பொதுவாகப் படைப்பாக்கம் கலைகளுடனும் இலக்கியத்துடனும் மட்டுமே இணைத்துப் பார்க்கப்படுகிறது. இதனைக் கடந்தும் படைப்புச்செயல் நடைபெறுகிறது. இதனை 'கிரியேட்டிவ்விடிவ்' என்று கூறலாம்.

ஞானி, படைப்பியக்கம் குறித்து 'படைப்புத்திறன் இல்லாமல் எந்த மனிதரும் இல்லை. கவிஞர் அல்லது படைப்பாளிகளுக்குள் இயங்குகிற படைப்புத்திறன் என்பது அவர்களுக்குள் மட்டும் இயங்குவதாகச் சிலர் போற்றுவதைக் கொண்டாடுவதை நான் வெறுக்கிறேன். இப்படிப் போற்றுபவர்

தமக்குள் உள்ள படைப்புத்திறனைக் கண்டு கொள்ளாதவர்கள் அல்லது வளர்த்தெடுப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்யாதவர்கள். அல்லது படைப்புத்திறன் என்பதை கவிதைக்குள் அல்லது இலக்கியத்திற்குள் மட்டும் காண்பவர். படைப்புத்திறன் இல்லாமல் விஞ்ஞானிகள், வணிகர்கள், உழவர், கொத்தனார் இல்லை' (நானும் என் தமிழும், ப.13.) என்பதாக முன்வைக்கிறார். ஒற்றைப் பரிமாணத்தில் இயங்குவதாகப் படைப்பு இருக்க முடியாது. இத்தகைய செயலாக்கம் மனிதனின் அகத்திலும் புறத்திலும் பல்வேறு பரிமாணங்களில் நடைபெறுகின்றன. இவனால் தன் வாழ்வைப் புதிதாகக் கொண்டே இருக்க முடியும் என்கிறார்.

மனிதன் இயல்பில் படைப்பாரி / கலைஞர். சாதரணமாகக் குழந்தைகள் விளையாட்டிலிருந்து இத்தகைய செயலைக் காணமுடிகிறது. பெண்கள் தமிழை ஒப்பனை செய்து கொள்வதும் படைப்புச் செயலே. படைப்புச்செயல் குறித்து பிராய்டு கூறுவதையும் இங்கு நினைவு கூரலாம். சமையற் கலையும் இவ்வாறே. விஞ்ஞானிகள் புதியவற்றைப் படைக்கின்றனர். சில சமயம் தீவிரமான படைப்புக்குள் தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறான். படைக்கிறபொழுதே தனக்கான உலகத்தையும் தன்னையும் படைத்துக் கொள்கிறான் இவ்வாறு மனிதனின் உள்ளுறை ஆற்றலாக விளங்குகிறது.

மனிதர்களைப் போலவே சிற்றுயிர்களுக்குள் இருக்கும் படைப்புத் தன்மையைப் புரிந்து கொள்ளமுடியும். சிட்டுக் குருவி அழகிய கூடு கட்டுகிறது. தேனை அற்புதமான தேனைடையை உருவாக்குகிறது. சிலந்தி நேர்த்தியாக வலை பின்னுகிறது. நாம் காணும் அனைத்து உயிர்களுக்குள்ளும் இயக்கம் செயல்படுகிறது, இவை படைப்புச் செயல்கள் போலத் தோன்றினாலும் இதே செயல்களைத்தான் இந்த உயிர்கள் காலங்காலமாகச் செய்கின்றன. இது ஒரு வகையில் இயல்புக்கச் செயல்கள். இதில் மாற்றமில்லை. ஆனால் மனிதனைப் பொருத்தவரை காலமாற்றத்திற்கு உரிய முறையில் படைப்பில் புதுமையை ஏற்படுத்தமுடியும். பகுத்தறிவின் துணைகொண்டு அழகியல் உத்தியோடு ஒரு மனிதன் உருவாக்கும் படைப்புதான் வாழ்க்கையை அர்த்தமுள்ளதாக்கும்.

படைப்பு என்பதை எவ்வாறு விளங்கிக் கொள்வது என்பதற்கு உதாரணம் தருகிறார் ஞானி. சன்னாம்பையும் மனையையும் கலந்து வைத்தால் அவற்றைப் பிரித்துவிட முடியும். ஆனால் சன்னாம்பும் மனைவும் ஒர் உயர் கொதிநிலையில் கண்ணாடி ஆகிறது. இதிலிருந்து சன்னாம்பையோ, மனைவையோ பிரிக்கமுடியாது (1994:119) இவ்வாறு படைப்பு மனிதனோடு ஒன்றிவிடுவதாக அமைகிறது.

உழைப்புத்திறன் இல்லாமல் மேதைகள் உருவாவதில்லை. இவர்கள் உயிரைக் கொடுத்து உழைக்கிறார்கள். இத்தகைய உழைப்பு ஒரு மொழியை உயிர்த் துடிப்புள்ளதாக்குகிறது. மேலும்; மிகுஷயர்ந்த மனமுச்சியோடு உச்ச அளவில் படைக்கும்போது அப்படைப்பு காலங்கடந்து நிலைத்து நிற்கும் என்பதில் அய்யல்மிலை என்று கூறும் ஞானி. மார்க்சின் மேற்கோள் ஒன்றை சுட்டிக்காட்டுகிறார். மில்டன் 'சவர்க்க நீக்கம்' (பாரடைச லாக்ட்) என்ற காவியம் படைத்தார். அதாவது பட்டுப்பூழை பட்டு உற்பத்தி செய்வது போன்ற செயல்பாடு இது என்கிறார் மார்க்க. பட்டுப்பூழைக்குப் பட்டு உற்பத்தி செய்வதுதான் அதன் இயல்பு. பட்டு உற்பத்தி செய்வதினாலேயே அது தன் வாழ்வை இழக்க நேரிடுகிறது. என்றாலும் பட்டு உற்பத்தி செய்யாமல் அதனால் இருக்கமுடியாது. பட்டு உற்பத்தி செய்வதே அதன் வாழ்வுச்செயல் வாழ்வை அர்த்தமாக்கும் செயல். இவ்வாறு தான் மில்டனுக்குள் படைப்புச்செயல் இயங்கியதன் காரணமாக அவரால் சவர்க்க நீக்கம் படைக்கமுடிந்தது. மில்டனையும் படைப்புச்செயலையும் பிரிக்கமுடியாது. இதன்காரணமாகவே அவரது காவியம் பலநூற்றாண்டுகளைக் கடந்தும் இன்றும் அறிஞர் பலரால் பேசப்படுகிறது.

இவ்வாறாகப் படைப்புச்செயல் மனிதனுக்குள் உள்ளியக்கமாகச் செயல்படுவதை ஞானி காண்கிறார். இச்செயலானது மனிதனையும் தாண்டி சிற்றுயிர்களுக்குள்ளும் இயங்குவதைப் புரிந்த கொள்ளமுடிகிறது.

மறுவாசிப்பு

முன்னைய காலத்து இலக்கியங்களைத் தற்காலத் தேவைக்கேற்ப விரிவுபடுத்தி மறுஉருவாக்கம்/மறுவாசிப்பிற்கு உட்படுத்தலாம். முதல்நூல், வழிநூல், சார்புநூல் எனும் பெயர்கள் இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றன. பழந்தமிழிலக்கியங்களின் உயரிய விழுமியங்களைச் சமகாலத்திற்குப்

பயன்படும் நோக்கில் அவற்றை மறுவாசிப்புக்கு உட்படுத்தல் இலக்கிய உலகில் புதியதன்று. பழந்தமிழிலக்கியத்திற்கும் நிகழ்கால இலக்கியத்திற்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கிறது. நிகழ்காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் அவற்றைப் பொருள்படுத்திப் பார்க்கும் பொழுதுதான் பழந்தமிழிலக்கியங்கள் நம் நனவிலியோடு கலந்து விடுகின்றன. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் எழுதப்பட்ட இலக்கியங்கள், காப்பியங்கள், தத்துவங்கள் அனைத்தும் இன்றைய காலகட்டத்தில் மாறக்கூடியனவை. அதை மறுவாசிப்பு செய்யும் போதுதான் எது அறம், எது அறமற்றவை என்பதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும்.

இந்த வகையில் ஞானியின் இலக்கியத்திற்கானயில் மறுவாசிப்பு இன்றியமையாத இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. வள்ளுவத்தையும் சிலப்பதிகாரத்தையும் விடாப்பிடியாக மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்துகிறார் ஞானி. மார்க்கிய நோக்கில் வள்ளுவரையும் இளங்கோவையும் பொருள்படுத்துகிறார். வள்ளுவரும் இளங்கோவடிகளும் தாம் வாழ்ந்த காலத்தில் தம் வாழ்வியல் அனுபவத்தோடு படைத்தனர் அவற்றை இன்னதென இப்பொழுது அறிந்து கொள்வது அரிது. எனினும் இன்றைய குழலில் அவற்றை நம் அனுபவத்திற்கு ஏற்றவாறு வாசிப்புக்குட்படுத்துகிறோம். வள்ளுவர் செய்தது அவரது பிரதி/பனுவல் (டெக்ஸ்ட்). வாசகன் பொருள்படுத்தும் போது அது அவனது பிரதியாகிறது. இம்முறையில் வாசிக்கும் வாசகனது பார்வைதான் முக்கியம். தன் அனுபவத்திற்கு ஏற்றவாறு வாசிக்கும் உரிமை வாசகனுக்கு உண்டு. சான்றாக,

'அறத்தாறு இதுவென வேண்டா சிவிகை

பொறுத்தானோடு ஊர்ந்தான் இடை' (குறள். 37)

பரிமேலழகர் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். அவர் ஒரு சமயவாதி. இந்தக் குறளுக்கு அவர் தரும் விளக்கம்: சிவிகையில் ஊர்ந்து செல்பவன் முற்பிறப்பில் நல்வினை செய்தவன். சிவிகையைத் தாங்கிச் செல்பவன் முற்பிறப்பில் நல்வினை செய்யாதவன். இது பார்த்த அளவிலேயே புலப்படும். இதற்கு ஆகம அளவு கொண்டு ஆராயவேண்டாம். நாம் இன்று எவ்வாறு பொருள்படுத்துகிறோம். சிவிகையில் ஊர்ந்து செல்வதும் அதைத் தாங்கிச் செல்வதும் இன்று தேவையில்லை. இந்த இரண்டு செயல்களும் அறநெறி பட்டவை அல்ல. ஊர்ந்து செல்பவன் இறங்கி நடக்கட்டும் இன்று நமக்குத் தேவை சமத்துவம்/சமதர்மம் என்கிறார் ஞானி.

சிலப்பதிகாரத்தை எவ்வாறு நம் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு மீள்வாசிப்பு செய்கிறோம். கோவலன் இன்னொரு நாட்டிலிருந்து பிழைப்பிற்காக மதுரை வந்தவன். அவன் கையில் விலையுயர்ந்த சிலம்பு இருக்கமுடியாது. இப்படித்தான் பொற்கொல்லன் மன்னனிடம் சொன்னான். அரசனும் இதை நம்பினான். அரசியின் ஊடல் தீர்க்க அச்சிலம்பு பயன்படும் என்று எண்ணிய மன்னன் ஆராயாமல் உடனடியாக காவலரைக் கொண்டு, கோவலனைக் கொண்று அவன் சிலம்பைக் கொணர்க என்று ஆணையிடுகிறான்.

இம்மாதிரி செயல்கள் இன்றும் நடைபெறுகின்றன. இன்றைக்கும் நீதிக்கு இடமில்லை. அநீதிசெய்பவர்கள்தான் வாழ்வாங்கு வாழ்கின்றனர். ஏழைகள் சந்தேகத்திற்கு உரியவராகின்றனர். தண்டிக்கப்படுகின்றனர். சமூகத்தில் உயர்ந்தவர்கள் தவறு இழைத்தவராயினும் தண்டிக்கப்படுவதில்லை. நம் காலத்திற்கு ஏற்றவாறு மார்க்கியநெறியில் மறுஉருவாக்கம் செய்வதன்மூலம் புதிய அனுபவங்களையும் / விளக்கங்களையும் பெறமுடியும். இவ்வகையில் சிலப்பதிகாரம் நம் காலத்திற்கு உரியதாகப் பொருள்படுத்தமுடியும் என்கிறார் ஞானி.

'அரசநீதி சரியாக வகுக்கப்படாத தன்மை, சான்றோர்களின் செயலற்ற தன்மை - இப்படிப் பல நிலைகளை அக்காலச் சமூகம் கொண்டிருந்தது. இத்தகைய சமூகம் அழிக்கப்படவேண்டும். நீதி நிலைபெற வேண்டும் என்ற ஆவேசம் இளங்கோவடிகளுக்குள் செயல்பட்டிருக்கிறது' (படைப்பியல் நோக்கில் தமிழ் இலக்கியம், ப.53) என்கிறார் ஞானி. ஆனால் தி.கு.நடராசனின் மீள்வாசிப்பானது ஒன்றைப் பெறவேண்டுமானால் இன்னொன்றை இழக்கவேண்டும் என்ற முறையில் அமைகிறது. அதாவது, வார்த்திகள் மனைவிக்கு கிடைக்கும் நீதி கண்ணகிக்கு மறுக்கப்படுகிறது. அரசநீதி என்பது வணிகவர்க்கத்தார்க்கு ஒரு வகையாகவும் மறையவர் இனத்தவர்க்கு வேறு வகையாகவும் இருக்கிறது என்றாலும் கண்ணகியின் எழுச்சியைக்

காட்டுவதே இளங்கோவின் நிலைப்பாடு. இப்படிப் புரிந்து கொள்வதும் விளக்குவதும் சரியானது என்பதாக நடராசனின் வாசிப்பு அமைகிறது (சிலப்பதிகாரம் மறுவாசிப்பு, ப.69).

சிலப்பதிகாரம் பெற்ற செல்வாக்கைப் பெறாத மணிமேகலையையும் நமது காலச்சூழலில் வைத்துப் புரிந்து கொள்ளமுடியும் என்கிறார் ஞானி. மாதவி வாழ்க்கை அர்த்தம் உள்ளதாக இருக்க புத்த சன்னியாசியாக மாறுகிறான். தனக்கு நடனம் வேண்டாம். அலங்காரம் வேண்டாம் என்று முடிவெடுக்கிறான். தனது மகனையும் மாற்றுகிறான். உண்டு உறங்கி வாழ்வதல்ல, வாழ்க்கைக்கு அர்த்தம் வேண்டும். இலட்சியங்கள் வேண்டும் என்று மாதவி தன்னை மாற்றுகிறான். மாதவி கணிகையர் குலப்பெண் என்றாலும் தன்னை மாற்றிக் கொள்வதன் மூலம் மங்கையர் குலத்தால் போற்றப்படுவதைக் காண்கிறோம். இதனை, 'மாதவியின் மாண்பு' என்ற தனது நூலில் ம.பொ.சி. 'பிறப்பால் பரத்தையான மாதவி நல்லாளை மாண்புடைய பத்தினியாக்கியதோடன்றி அந்தப் பத்தினியையும் துறவியாக்கியது. மாதவியின் மாண்பு கண்டு மங்கையர் குலம் பெருமிதம் கொண்டது' (மாதவியின் மாண்பு, ப.88) என்ற அவரது புரிதல் போற்றத்தக்கது.

மணிமேகலைக் காப்பியத்தினுள்ளும் வர்க்கப்போராட்டம் நிகழ்கிறது என்கிறார் ஞானி. மணிமேகலையைக் காதலிக்கும் உதயகுமாரன் அவனுக்கு விருப்பமில்லாமல் தூரத்துகிறான். மணிமேகலை அவனுக்குக் கிட்டவில்லை. மாதவியின் பெண்தானே என்பதும் அவனுக்கு ஒர் எண்ணமாக இருந்திருக்கலாம். இவரசன் என்றாலும் பெண்ணை அபகரிக்கும் செயல்களுக்குத் தன்டனை வழங்கவேண்டும் என்பது விதி. அரசன் வழங்க விரும்புகிறான். அரசிக்கு அவன்னனம் இல்லை. மணிமேலைக்குத் தன்டனை வழங்குகிறான். மணிமேகலை இப்படிப் பல வகைகளில் துன்புறுகிறான். இக்காவியத்திலும் ஏழைகளுக்கும் பெண்களுக்கும் பாதுகாப்பில்லை. இதில் என்ன காண்கிறோம். சமூகத்தில் ஏற்றத்தாழ்வு இடம்பெறுகிறது.

மணிமேகலை அமுதசரபியைக் கொண்டு புகார் நகரில் வறுமையில் வாழும் மக்களின் பசியைப் போக்கி வருகிறான். ஒருநாளில் சிறையில் அடைப்பட்டுள்ள குற்றவாளிகள் பசிக் கொடுமையால் வருந்துவதை அறிந்து அங்குச் செல்கிறான். பலருக்கும் அமுதசரபியிலிருந்து உணவளிக்கிறான். பசிக்கொடுமையால் துன்புற்று, அதன் காரணமாகவே குற்றம் செய்தவர் பலர் அங்கு அடைப்பட்டுள்ளனர். கொலை முதலை பல்வேறு குற்றங்களுக்குக் காரணம் பசிக்கொடுமை என்பதை உணர்கிறான். வர்க்கமுரண்பாடு நிலவும் காலம் முழுவதும் சமூகத்தில் சமத்துவத்திற்கு இடமில்லை என்பதாக ஞானியின் கருத்தமைகிறது.

எற்றத்தாழ்வான சமூகச் சூழலில் கொடுமைகள் பல நேர்கின்றன. கொடுமைகளுக்குக் காரணம் உணவின்மை போன்ற பல காரணங்கள். சமூகத்தின் இந்திலை தீர்வதற்கு அள்ள அள்ள குறையாத ஒர் அட்சயபாத்திரம் இருந்தால் மட்டுமே முடியும் என்பதாக காப்பியத்தின் கருத்து அமைகிறது. தற்காலச்சூழலில் சமத்துவமும் சமதர்மமும் நீகழுமால் வர்க்கமுரண்பாடுகளைக் களைவது சாத்தியமில்லை என்பதாக ஞானி கருதுகிறார்.

இவ்வாறெல்லாம் சமதர்ம நோக்கில் திறனாய்ந்து மார்க்கியத்திற்குப் புது வெளிச்சம் பாய்சிருக்கிறார். பசிப்பினி தீர்ப்பதுதான் பேரறம். இந்த உண்மையை மையப்படுத்துவது மணிமேகலை. இந்தத் தமிழறம் நம் காலத்திலும் ஊர்கள், தோறும் நடைபெறுவதைக் காணலாம். ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கும்வரை சமூகத்தில் வர்க்க வேறுபாடு இருந்துகொண்டே இருக்கும் என்கிறார்.

இராமாயணத்தின் - கதைகள் - விளக்கங்கள் பல அறிஞர்களால் இலக்கிய ஆர்வலர்களால் பல்வேறு கோணங்களில் மீள்வாசிப்புக்குட்படுத்தபட்டுள்ளது. (இராவணப் பெரியோன் Ravana the Great - பூரணலிங்கம் பிள்ளை, இராவண காவியம் - புலவர் குழந்தை, இராவணன் மாட்சியும் வீழ்ச்சியும் - அ.ச.ஞா., சாபவிமோசனம் - புதுமைப்பித்தன்)

ஞானி இராமாயணத்தில் இடம்பெறும் அகலிகை கதையைத் தனது புரிதலுக்குட்படுத்தி 'கல்லிகை' என்ற பெயரில் மறுவாசிப்பு செய்துள்ளார். வால்மீகி உருவாக்கிய காவியத்தைக் கம்பர் எடுத்துக் கொள்கிறார். அகலிகையைத் தூயவளாக்குகிறார். அவள் மனத்தினால் தீயவளில்லை என்கிறார். ஞானியின் பார்வையில் இந்திரன் உடைமை வர்க்கத்தான். கவுதமன் மதவாதி. இந்த இருபெரும் சக்திகளுக்கிடையில் மாட்டிக்கொண்டவள் அகலிகை. கொதமனும் சரி இந்திரனும் சரி

தம் தேவைக்குத் தகுந்தவாறு பயணபடுத்திக் கொண்டவர்கள். அகலிகையைக் குற்றம் சொல்ல முடியாது என்கிறார்.

கம்பர் காவியத்தை மார்க்சிய நெறிக்குட்படுத்தும் ஞானி, இராமன் அரசபதவி துறந்து காட்டிற்குச் செல்கிறான். காட்டிற்குள் வாழ்ந்த இவனுக்கு வேடர்கள், சுக்ரீவன், அனுமன் முதலியவர்களின் நட்பு கிட்டுகிறது. ஏழைகளோடு உறவு கொள்ளும் மனநிலையை இராமன், வனவாசத்தின் போதுதான் பெற்றான். தோழர்களின் ஒத்துழைப்போடு சிதையைக் கவர்ந்து சென்ற இராவணனோடு போர் புரிகிறான். வெற்றி பெறுகிறான்.

இராமன் அயோத்தியில் அரசபதவி வகித்தான் என்றால் ஏழைகளோடு தோழமை கொள்ளும் வாய்ப்பு அவனுக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. கதையின் இறுதியில் போர் முடிந்து அயோத்திக்குத் திரும்பிய இராமன் அரசனாகிறான். இப்பொழுது ஆனால் வர்க்கக்குணம் இவனுக்குள் வருகிறது. மனித தன்மையை இழக்கிறான். சிதையைச் சந்தேகித்துக் காட்டிற்கு அனுப்புகிறான்.

உடைமைச் சமூகத்தின் புத்தி இராமனுக்குள் வந்துவிடுகிறது. மனிதர்களுக்குள் ஏற்றத்தாழ்வு இருக்கும் காலம் முழுவதும் இராமகாதை நடைபெறும் இப்படிப் பொருள்படுத்துகிறார் ஞானி (மறுவாசிப்பில் தமிழிலக்கியம், ப.159). ஆனால் வர்க்கத்திலிருந்தும் மதவாத சக்திகளிடமிருந்தும் மனிதனுக்கு விடுதலை வேண்டும்/பெண்ணுக்கும் விடுதலை வேண்டும் என்பதாக இவரது பார்வை அமைகிறது. மறுவாசிப்பைத் தம் சமகால மக்கள் விளங்கிக் கொள்ளும் முறையில் இவரது பார்வை விரிவு பெறுகிறது.

தமிழரம்

ஞானியின் இலக்கியத் திறனாய்வில் அடிக்கடி இடம்பெறும் ஒரு சொல் தமிழரம் என்பதாகும். முதலில் பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தில் நிலவிய தமிழற்றை இங்கு விரிவாகக் குறிப்பிடலாம். சங்க இலக்கியம் ஒரு மாறுதல் கால இலக்கியம். சங்க காலத்திற்கு முன்பு இருந்தது இனக்குழுச் சமூகம். அந்தச் சமூகத்தில் மனிதர்களுக்கிடையில் ஏற்றத்தாழ்வில்லை. ஆண்டான் அடிமை என்ற நிலை இல்லை. கிடைத்ததைப் பங்கிட்டு உண்பது இவர்கள் நடைமுறை. வேட்டையாடிக் கிடைத்த உணவில் முதற்பங்கு பெரியவர்களுக்கும் கலைஞருக்கும் பெண்களுக்கும் உரியது. இத்தகைய சமுதாயம் நாள்வைவில் தனிவுடைமைக்கும் அரசத்திற்கும் இடங்கொடுத்து உடைமைச் சமூகமாக மாறியது. இந்தச் சமூகத்தில் ஆண்டான் x அடிமை வேறுபாடு வந்துவிடுகிறது. தனிவுடைமை முன்னுக்கு வருகிறது. உடையவர் x இல்லாதவர் என்ற வேறுபாடு வந்துவிட்டது. ஒரு சிலர் செல்வராகவும் பலர் வறியவராகவும் இருக்கின்றனர்.

சங்க இலக்கியத்தில் இவ்இருவித போக்குகளையும் காண்கிறோம். இனக்குழுச் சமூகம் அழிந்த நிலையிலும் அந்தச் சமூகத்திலும் உயர்ந்த விழுமியங்களைப் போற்றி நிற்கும் சான்றோர்கள் இருக்கின்றனர். இந்தப் பண்புகளை இவர்களால் கைவிட இயலாது. 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' (புறம்.192) 'எல்லோர்க்கும் கொடுக்கும் மதி' (புறம்.163) முதலிய உயர்ந்த குணங்களை விடாது கடைப்பிடிக்கும் சான்றோரைப் பெருமளவு காணமுடிகிறது.

சங்க இலக்கியத்தில் இத்தகைய உணர்வுச் சிக்கலை நாம் விரிவாகக் காண்கிறோம். கோப்பெருஞ்சோழன் புலவர், வறியவர் போன்றவர்களுக்கு நிறையப் பகிர்ந்தளிக்கிறான். ஆனால் அவனது மக்களுக்கு இதில் உடன்பாடில்லை. படை திரட்டிக் கொண்டு தன் தந்தையோடு போரிட விரும்புகிறார்கள். கோப்பெருஞ்சோழனும் போரிடத் தயாராகிறான். இந்நிலைகண்டு புல்லாற்றுர் எயிற்றியனார் தலையிடுகிறார் (புறம்.67). கோப்பெருஞ்சோழனுக்கு அறம் உரைக்கின்றார். போரில் நீங்கள் வெற்றி பெற்றால் உங்களுக்குப் பின்னர் இந்த அரசு செல்வத்தை யாருக்கு அளிப்பீர்கள். அல்லது நீங்கள் தோற்றால் நிலைமை என்ன ஆகும். ஆகவே இந்த அரசு செல்வத்தை உங்கள் மக்களுக்கே உரிமையாக்கிவிட்டு வடக்கிருத்தலே நல்லது என்கிறார். கோப்பெருஞ்சோழன் முன்னைய சமூகத்தின் அறத்தைத் தழுவிக் கொண்டவன். அவனது மக்களோ உடைமைச் சமூகத்தில் வளர்ந்தவர்கள். செல்வம்தான் அவர்களுக்குப் பெரியது. பண்பாடு பெரிதில்லை. கோப்பெருஞ்சோழன் வடக்கிருந்து உயிர்துறக்கிறான். அவனோடு சேர்ந்து புலவர் பலரும் வடக்கிருந்து உயிர் விடுகின்றனர். புதிய சமூகத்தின் கொடுமையை அவர்களால் ஏற்க இயலாது, ஆகவே மடிகின்றனர். உடைமைச்

சமூகத்தின் இப்போக்கு இன்றும் தொடர்வதைக் காணமுடியும். இவ்வாறெல்லாம் தமிழ் சமூகத்தின் இந்த நிலையை மார்க்சியர் ஒருவரே புரிந்து கொள்ளமுடியும் என்கிறார் ஞானி.

பழந்தமிழிலக்கியத்தின் குறிப்பிட்ட சிறப்பான பாடலை இங்குக் குறிப்பிடலாம். இப்பாடல் எழுதப்பட்டது சங்க காலத்தின் முதற்காலமாக இருக்கலாம். பாடியவர் பக்குடுக்கை நன்கணியார்.

'ஓர்இல் நெய்தல் கறங்க ஓர்இல்
ஸர்ந்தண் முழவின் பாணி ததும்பப்
புணர்ந்தோர் பூஅணி அணியப் பிரிந்தோர்
பைதலுண்கண் பணிவார்பு உறைப்பப்
படைத்தோன் மன்றாப் பண்பி லாளன்!
இன்னாது அம்மலை உலகம்
இனியகாண்க இதன் இயல்உணர்ந் தோரே.' (புறம்.194)

இப்பாடலில் கவிஞர், ஒரு வீட்டில் மனப்பறை முழங்க, அதே தெருவில் இன்னொரு வீட்டில் சாப்பறை முழங்குகிறது. இப்படி இந்த உலகத்தைப் படைத்தவன் பண்பிலாதவன். இன்னாத இவ்வுலகில் இனிய காண்பதே அறிவுடைய செயலாகும் என்பதாக கூறுகிறார்.

ஞானி, இனக்குமுச் சமூகத்தில் முன்பு உலகம் ஒன்றாக இருந்தது. பின்னர் உடைமைச் சமூகத்தில் உலகம் இரண்டாகப் பிளவுபட்டது ஏற்றத்தாழ்வு நிறைந்த இந்த உலகம் வெறுக்கத்தக்கது. இவ்வாறு வேறுபட்ட உலகத்தைப் படைத்த இறைவன் பண்பிலாதவன். இன்பழும் துன்பழும் நிறைந்த இவ்வுலகில் அறைநெரியில் இன்பம் தேடி வாழ்வதுதான் மனிதச் செயல் என்கிறார்.

மற்றொரு பாடலான 'தென்கடல் வளாகம் பொதுமையின்றி' (புறம்.189) எனத் தொடங்கும் நக்கீரர் பாடல், நாட்டை ஆளும் ஒரு மன்னனுக்கும், இரவில் உணவுக்காகக் காட்டில் வேட்டையாடித் திரியும் வேடனுக்கும் - இருவருக்கும் உணவு நாழியலாவு, உடுத்த இரண்டு ஆடைகள் மட்டுமே. பிறவகைகளில் இருவரும் ஒத்தவரில்லை. வேடன் தான் வேட்டையாடிய உணவினைப் பிறருக்குப் பகிர்ந்துதான் உண்பான். அவனால் தனித்து உண்ணமுடியாது. செல்வமுள்ளவன் பிறருக்குக் கொடுத்து உதவவேண்டும். செல்வத்துப் பயனே ஈதல். ஆனால் செல்வத்தைத் தானே வைத்திருந்து நுகர்வான் என்றால் அவன் இழப்பது பலவாகும். அரசனும் வேடனுமாக வேறுபட்ட இந்தச் சமூகத்தில்தான் இத்தகைய கொடுமை நிகழ்கிறது. பிறரோடு பகிர்ந்து கொள்ளாமல் ஒருவன் செல்வத்தை வைத்திருப்பான் என்றால் இத்தகையவனுக்கு வாழ்வில் எந்த இன்பழும் கிடைப்பது இல்லை.

'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' (புறம்,192) என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் பாடலில், சமூகம் வேகமாக மாறி வருகிறது. மின்னல் மின்னிப் பெரிதாக இடிஇடித்து மழை பொழிகிறது. ஆற்றில் வெள்ளம் கரைப்பிரண்டு ஓடுகிறது. வெள்ளத்தில் அகப்பட்ட ஒரு புணை சில சமயம் மேட்டிலும் சில சமயம் பள்ளத்திலும் அடித்துச் செல்லப்படுகிறது. இது போலவே சமூகத்தில் வந்த புதிய போக்கு இப்படித்தான் மேடு பள்ளம் இன்றி எல்லாவற்றையும் தகர்த்துக் கொண்டு வருகிறது. சில சமயம் சமூகத்தில் மேலிடத்தில் பெரியவர். சமூகத்தின் அடித்தளத்தில் சிறியவர். இவர்களின் செல்வத்திற்கும் வறுமைக்கும் தனிப்பட்ட காரணங்கள் இல்லை. சமூக வெள்ளத்தில் மாட்டிக் கொண்டவர்கள் இவர்கள். ஆகவே பெரியவர் என்று சிலரைப் பார்த்து வியப்பதுமில்லை. சிறியவர் எனப் பலரைப் பார்த்து இகழ்வதுமில்லை.

உடைமைச் சமூகத்தின் மாற்றங்களினால் ஏற்படும் விளைவுகள் மக்களின் மனத்தையும் மனிதப் பண்பையும் அழித்துவிடும் ஆற்றல் வாய்ந்தவை. என்ற உண்மையை உணர்ந்து பழந்தமிழ் சான்றோர் தொலைநோக்குப் பார்வையுடன் சிந்தித்து முரண்களுக்கு இடையேயும் தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணிக் காக்கும் முயற்சியை மேற்கொண்டுள்ளனர் என்பதைப் பழந்தமிழ்ப் பாடல்கள் உணர்த்துகின்றன.

தமிழிலக்கியத்தில் முதன்மையானதும் உன்னதமானதுமான சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படும் இந்தச் தமிழறம் அடுத்துவரும் திருக்குறள், சிலம்பு, மணிமேகலை ஆகியவற்றின் ஊடாகவும் இயங்குகிறது.

'இருவேறு உலகத்து இயற்கை திருவேறு

தெள்ளிய ராதலும் வேறு' (374)

எனகிறார் வள்ளுவர்.

இந்தச் சமூகத்தில் செல்வமும் அறிவும் எதிர்த்தாருவங்களில் இயங்குகின்றன. காரணம் உலகம் இன்று இரண்டுபட்டதாக மாறிவிட்டது. இரண்டுபட்ட இந்த உலகில் மனித வாழ்க்கை என்பது உயர்ந்தோர் x தாழ்ந்தோர், செல்வர் x வறியவர் என்ற பாகுபாட்டிற்கு உரியதாகி விட்டது. இந்தச் சூழலில்தான் வள்ளுவரை மார்க்கிய கண்ணோட்டத்தில் விரித்துரைக்கிறார் ஞானி.

'ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே உலகவாம்

பேரறி வாளன் திரு' (215)

இயற்கையாகப் பெய்த மழையால் ஊர் நடுவில் உள்ள குளம் நிறைகிறது. இந்தக் குளத்திலிருந்து யாரும் நீர் எடுக்கலாம். அதே போன்றதுதான் பேரறிவாளன் ஒருவனிடம் சேர்ந்த செல்வம். ஒருவனிடத்தில் சேரும் பெருஞ்செல்வத்தில் பலரது உழைப்பு அடங்கியிருக்கிறது. பலரது உழைப்பில் உருவானதே பெருஞ்செல்வம். இத்தகைய செல்வத்திற்கு எல்லோரும் உரிமை உடையவர். எனவே தேவையானபோது எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

இத்தகைய பண்ணபத்தான் வள்ளுவர் ஒப்புரவு எனகிறார். இதனையே இன்று தமிழறம் எனகிறார் ஞானி. தற்காலத்தில் இதைச் சமத்துவம் என்றும் சமதர்மம் என்றும் ஏற்றத்தாழ்வு மிகப் பெருகிவிட்ட இக்காலச் சமூகத்தில் சமதர்மம் அல்லாமல் நமக்கு வாழ்வில்லை எனகிறார். ஞானி தன்னை ஒரு தமிழ்மார்க்கியன் என்று கருதிக் கொள்கிறார். தமிழால் தனக்குள் மார்க்கியம் வளம் பெற்றது எனகிறார். இவர் தமிழியல் ஆய்வில் மார்க்கிய சிந்தனையை மேலோங்கச் செய்தவர். மார்க்கியத்தின் வழியே தமிழைச் செழுமைப்படுத்தமுடியும் என்பதாக இவரது கருத்தமைகிறது.

மெய்யியல்

மெய்யியல் ஞானியின் திறனாய்வு பார்வையில் முக்கியத்துவம் பெறுவதைக் காணலாம். திறனாய்வு என்பது மனிதனை முன்னைய தனள்களிலிருந்து விடுதலை செய்ததாக இருக்க வேண்டும். இந்த நோக்கத்தோடுதான் மெய்யியல் என்று பேசுகிறார். வாழ்க்கைக்கு என்ன அர்த்தம் இருக்கமுடியும்? விடுதலையைத் தவிர வேறு அர்த்தம் இருக்கமுடியாது எனகிறார்.

தமிழிலக்கியத் திறனாய்வாளர்களில் மெய்யியல் பற்றிப் பேசுபவர் அரிது. ஞானி மட்டுமே மெய்யியல் நோக்கை முதன்மைப்படுத்தித் திறனாய்வு செய்துள்ளார். இலக்கியத் திறனாய்வு என்று தொடங்கினால் அது வாழ்க்கையோடும் வரலாற்றோடும் பிரபஞ்சத்தோடும் மனிதனுக்கான உறவு பற்றிப் பேசுவதாக இருக்கவேண்டும். இத்தகைய விரிவான பார்வையின் பின்னணியில் தான் குறிப்பிட்ட இலக்கியம் பற்றிப் பேசுமுடியும். மனித வாழ்வு எவ்வகையில் அழுகுபெறும்? மனிதவாழ்வில் எப்பொழுது அறம் தங்கும்? மனித வாழ்வுக்கான அர்த்தம் என்ன? மெய்ம்மை என்ன? என்று சிந்தனைகளுக்கான விளக்கங்கள் புறநானுற்றுப்பாடவில் விரிவாக கூறப்பட்டுள்ளதைத் தமது நூலில் விளக்கியுள்ளார். பழந்தமிழ்ச் சமூகத்தின் பொதுமை அறம் உன்னதமானது. அனைவருக்குமானது. வாழ்வின் மேன்மையைச் சொல்லுவது. ஒட்டுமொத்தமான சமூகமும் ஒன்றுபடுவதற்கான மெய்யியல் கருத்துகள் இலக்கியங்களில் பொதிந்துள்ளன. பக்தி இலக்கியம் சமயச்சார்புடையது என்று விலக்கிவிட முடியாது. சமயத்தினுள்ளும் மெய்யியல் கருத்துகள் மனித விடுதலையை இறுதி இலக்காகக் கொண்டுள்ளன என்று கூறும் ஞானிக்குள் மார்க்கியம் கடந்த சமயப்பார்வை தென்படுவதைக் காணமுடிகிறது. இதனால் இவர் பிற மார்க்கியரிடமிருந்து பெரிதும் மாறுபடுகிறார்.

நிறைவாக

நாடு, மொழி முதலிய எல்லைக்குட்படாமல் சில திறனாய்வுக்களுகள் பொதுமையாக இருக்கும். இவ்வகையில் ஞானியின் திறனாய்வு நெறி மார்க்சிய நோக்கில் பல புதிய பரிமாணங்களைக் கண்டிருக்கிறது. தமிழ்மார்க்சியத்தின் மையக்கூறு சமத்துவமும் சமதர்மமுமாகும். பிரபஞ்சத்தின் உயிரியக்கம், படைப்பியக்கம் நமக்குள்ளும் இருக்கிறது / இயங்குகிறது என்கிறார். பழந்தமிழிலக்கியத்தில் புறநானூறும் வள்ளுவமும் தமிழறத்தின் உச்சம். இவை மனித வாழ்க்கையைப் பற்றியும் உலகினைப் பற்றியும் விளக்கமாகப் பேசுகின்றன. தமிழறமும் தமிழரின் மெய்யியற் சிந்தனைகளும் வேறுவேறால். திருவள்ளுவரின் ஓப்புரவு என்ற பார்வை மார்க்சியத்தின் சமதர்ம இலக்காகும். தமிழிலக்கியத் திறனாய்வில் ஞானியின் தமிழ்மார்க்சிய நெறி குறிப்பிடத்தக்கது என்பதில் அம்யமில்லை.

பார்வை நூல்கள்

- ✓ ஞானி, படைப்பியல் நோக்கில் தமிழ் இலக்கியம், வைகறை, கோவை, 1994.
- ✓ ஞானி, நானும் என் தமிழும், நிகழ், கோவை, 1997.
- ✓ ஞானி, மறுவாசிப்பில் தமிழ் இலக்கியம், காவ்யா, பெங்களூர், 2001.
- ✓ ஞானி, தமிழ்மெய்யியல் அன்றும் இன்றும், காவ்யா, சென்னை, 2008.
- ✓ கைலாசபதி க., இலக்கியமும் திறனாய்வும், பாட்டாளிகள் வெளியீடு, சென்னை, 1976.
- ✓ சிவஞானம் ம.பொ., மாதவியின் மாண்பு, ம.பொ.சி.பதிப்பகம், சென்னை, 1968.
- ✓ நடராசன் தி.ச., சிலப்பதிகாரம் மறுவாசிப்பு, என்.சி.பி.எச்., 2015.
- ✓ வல்லிக்கணன், தமிழில் சிறுபத்திரிகைகள், ஜிந்தினை பதிப்பகம், 1991.

தமிழ் ஆராய்ச்சி மரபில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு

முனைவர் ப.திருஞான சம்பந்தம்

முதுமுனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை - 21.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த ஆய்வுகள் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதி தொடங்கிப் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க கட்டங்களில் விரிவாக முன்னெடுக்கப் பட்டுள்ளன. இவ்வாராய்ச்சியை முன்னெடுத்ததில் சி.வெ.தா., உ.வே.சா. நாராயண சரணர், ரா.இராகவையங்கார், திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியார், கா.ர.கோவிந்தராச முதலியார் உள்ளிட்ட செவ்விலக்கியப் பதிப்பாசிரியர்களுக்குத் தனித்த இடம் உண்டு. இதன் தொடர்ச்சியில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இவைதாம் என்ற தெளிவான கருத்து முடிவுகளை ஆராய்ச்சியாளர்கள் முன்வைத்துள்ளனர். சிலர் இம்முடிவுகளுக்கான தொடக்க முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளனர். இவ்விரு நிலைப்பட்ட ஆய்வுப் புள்ளிகளை இணைத்து உரையாடுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது. குறிப்பாக இவ்விரு வகைப்பட்ட ஆராய்ச்சி முறையியலை முன்னெடுத்தவர்களாகத் திருவாரூர் சோமசுந்தர தேசிகர், துடிசை கிழார் அ.சிதம்பரனார், ச.வையாபுரிப்பிள்ளை, மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம். பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த இவர்களது ஆய்வுகள் தொடக்கால முயற்சிகளை அடியொற்றிச் சென்றாலும் குறிப்பிடத்தக்க சில ஆய்வு முடிவுகளைக் கண்டறிந்துள்ளன. முந்தைய பதினெண் கீழ்க்கணக்கின் பதிப்பாசிரியர்கள் சிலரிடம் காணப்பட்ட கருத்தியல் ரீதியான குழப்பங்கள் இவர்களிடத்தும் காணப்படுகின்றன. அதாவது கைந்திலையைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்றாகச் சேர்ப்பதா, அல்லது இன்னிலையை ஏற்பதா? இவ்வகையான விவாதங்களைச் சோமசுந்தர தேசிகர், துடிசை கிழார் அ.சிதம்பரனார் ஆகிய இருவரிடத்தும் காணலாம். இவ்விருவர்களில் சோமசுந்தர தேசிகர் இன்னிலையை ஏற்றுக்கொள்ளபவராக இருப்பதை அவரது கருத்துகள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. இவர்கள் இருவரிலிருந்து சில தெளிவான முடிவுகளை முன்வைத்தவர்களாகச் ச.வையாபுரிப்பிள்ளை, மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி ஆகிய இருவரையும் அடையாளப்படுத்தலாம்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்து 1940கள் வரை நடைபெற்ற விவாதங்களைத் தொகுத்து ஆராய்ந்தவர் ச.வையாபுரிப்பிள்ளை. இவர் அ.நாராயண சரணர், ரா.இராகவையங்கார், இ.வெ.அனந்தராமையர் ஆகியோரின் கருத்துகளை வலியுறுத்தும் விதமாகக் கைந்திலையைக் கீழ்க்கணக்கில் ஒன்றாகக் காட்டுகின்றார். ச.வையாபுரிப்பிள்ளை பாட்டும் தொகையும் (1940) நூலைப் பதிப்பித்த பிறகு கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த இன்னா நாற்பது (1944), நான்மணிக்கடிகை (1944), திரிகுடுகமும் சிறுபஞ்சமூலமும் (1944) ஆகிய நான்கு நூல்களைப் பதிப்பிக்கிறார். இவற்றில் திரிகுடுகமும் சிறுபஞ்சமூலமும் என்னும் நூற்பதிப்பில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த தெளிவான கருத்துகளை முன்வைத்துள்ளார். இந்நாலின் முன்னுரை மூலம் பதினெண்கீழ்க்கணக்கின் பெயராட்சி, பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்து நடைபெற்றுள்ள விவாதங்கள் அதற்கான விடைகள், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் காலம், திரிகுடுகம், சிறுபஞ்சமூலம் ஆகிய இரு நூல்கள் பற்றிய விரிவான குறிப்புகள் ஆகியவற்றைக் குறித்து அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. இங்குப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பற்றிய விவாதங்கள் மட்டும் கவனப்படுத்தப்படுகின்றது. இதைப் பின்வரும் நிலைகளில் பகுத்து நோக்கலாம்.

- ❖ பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த சி.வெ.தா.மோதரம் பிள்ளை முன்வைத்த கருத்துகளுக்குச் ச.வையாபுரிப்பிள்ளையின் விளக்கங்கள்.
- ❖ கைந்திலையைப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த தனி நூல் என்று நிறுவுதற்கான அடிப்படைத் தரவுகள் மற்றும் அகச் சான்றுகள்.

❖ சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளையின் ஊக்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு த.சௌரணம்பிள்ளை தேடிக் கொடுத்த ஏட்டின் வழி வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை பதிப்பித்த இன்னிலையினைக் கற்பித நூல் என்று நிறுவும் சான்றுகள்.

ஜீம்பது ஆண்டுகளுக்கும் (1885 - 1944) மேலாகப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த நூல்கள் எவை என்பது குறித்த விவாதங்கள் விரிவாக நடைபெற்றுள்ளன. இவ்விவாதத்தைத் தொடங்கியவர்களில் முதன்மையானவர் சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளை. இவர் கொண்ட கருத்தில் உள்ள முரண்களுக்குரிய விடைகள் பல இன்று கிடைத்துள்ளன. குறிப்பாக நாலடி நான்மணி... என்னும் வெண்பாவில் உள்ள முப்பால் திருக்குறளைக் குறிக்காது என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இதை மறுக்கும் விதமாகச் ச.வையாபுரிப்பிள்ளையின் கருத்து அமைகின்றது. திருக்குறளின் புகழைப் பேசும் வகையில் அமைந்த திருவள்ளுவமாலையின் சில பாடல்கள், இலக்கண விளக்கப் பாட்டியலின் உரைக் குறிப்பு (நூ.57 உரை), திருக்குறளின் பெயரைக் குறிக்கும் பழைய செய்யுள், பேராசிரியர் நச்சினார்க்கினியரின் செய்யுளியல் உரைக் குறிப்புகள் (நூ.547), யாப்பருங்கலக்காரிகையின் (40) உரைக் குறிப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் முப்பால் என்பது திருக்குறளையே குறிக்கின்றது. எனவே திருக்குறள் பற்றிச் சி.வெ.தா. கொண்ட கருத்தின் பொருந்தாமையினை இதன்வழி உணர்ந்துகொள்ள முடிகின்றது என்கிறார் ச.வையாபுரிப்பிள்ளை.

அடுத்து இன்னிலை, இன்சொல் என இரண்டு நூல்கள் கீழ்க்கணக்கில் இருப்பதாகச் சி.வெ.தா. உத்தேசமாகக் கலித்தொகையின் பதிப்புரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். பின்னர் வெளிவந்த திணைநூல்களின் பதிப்புகளால் இக்கருத்துத் தெளிவு பெற்றுள்ளது. இறுதியாகக் கைந்திலையினைப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த தனிநூல் என்றும், உரையோடு சுவடியில் காணப்படுகின்றது என்றும் நாலைந்தினை என எடுத்துத் திணை பற்றிய நான்கு நூல்களாகக் கொள்ளப்பட வேண்டும் என்றும் இவ்வாறு கொள்ளும்போது பதினெட்டு என்ற கணக்குச் சரியாகப் பொருந்துகின்றது என்றும் சி.வெ.தா. அறிய வைத்தார். இக்கருத்தை உறுதிபடுத்தும் விதமாக ரா.இராகவையங்காரின் திணைமாலை நூற்றைம்பதின் (1903) முகவுரைப் பகுதி அமைந்துள்ளது. மேலும் உ.வே.சா. தனது ஐங்குறுநூற்றுப் (1903) பதிப்பின் முகவுரையில் கைந்திலை என்ற நாலைக் குறிப்பிட்டு, அதன்கண் திணைகோர்த்து அமைந்துள்ள முறையைக் காட்டியுள்ளார். இதனைப் பின்பற்றி நாலைந்தினை என்று சுட்டாமல் ஐந்தினை என்றே கொண்டு ஐந்து தனிப்பட்ட திணைநூல்கள் உள் என உ.வே.சா. கருதியுள்ளமை புலனாகும். இக்கருத்தை ரா.இராகவையங்கார் கொண்ட நன்னிலையதாகும் கணக்கு என்ற பாடமும் ஐந்தினை என்பதற்கு ஐந்து திணைநூல்கள் எனத் தெளிவுபடுத்துகின்றது. இவற்றோடு அவர் கொண்ட இப்பாடத்துக்கு ஐந்தினையைம்பது முதலிய நான்கும் கைந்திலையுமாம் என்ற அடிக்குறிப்பும் தெளிவுறக் காட்டுகின்றது. இவர் கைந்திலைதான் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்தது என்பதற்கு மேலும் இரண்டு சான்றுகளைத் தருகின்றார்.

1. கி.பி. 1849இல் வேம்பத்தார் முத்துவேங்கட சுப்பாரதியார் இயற்றிய பிரபந்த தீபிகை நூலில் இடம்பெற்றுள்ள 44ஆவது செய்யுளில் கைந்திலை பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றெனவும் இதன்கண் 60 செய்யுட்கள் உள்ளன எனவும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டுள்ளன.
2. ஸ்ரீ இ.வெ.அனந்தராமையர் 1931இல் கைந்திலை என்ற நாலை வெளியிட்டுள்ளார். இப்பதிப்பின் இறுதியில் இன்னிலைய காஞ்சியோ டேலாதி யென்பதாலும்/கைந்திலையு மாகுங் கணக்கு என்ற பாடத்தைத் தந்துள்ளார்.

மேற்குறிப்பிட்ட பிரபந்த தீபிகையின் செய்யுட் குறிப்பாலும், இ.வெ.அனந்தராமையரின் கைந்திலைப் பதிப்பில் உள்ள பாடவேறுபாட்டாலும் கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்தது கைந்திலை எனத் தெளிவு பெறலாம்.

இவ்வாறு சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளை, ரா.இராகவையங்கார், வேம்பத்தார் முத்துவேங்கட சுப்பாரதியார், இ.வெ.அனந்தராமையர் உள்ளிட்ட அறிஞர்களின் கருத்துகள்வழிக் கைந்திலையினைப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த நூல்தான் என்று நிறுவுகின்றார். அதே நேரத்தில் இவர் இன்னிலை கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த நூல் அன்று என்றும் மறுத்துள்ளார்.

இன்னிலைசொல் காஞ்சியோடு என்ற அடியைக் கொண்டு 1887இல் சி.வெ.தா. ஊகமாகக் கருதி இன்னிலை என்னும் பெயரில் ஒரு நூல் உண்டு என்று குறிப்பிட்டிருந்தார். இக்கருத்தை ஆதாரமாகக் கொண்டு த.மு.சொர்ணம் பிள்ளை ஏடு தேடும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். இவர் தனக்கு கிடைத்த இன்னிலை ஏட்டினை வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளையிடம் கொடுத்தார். இதை 1917இல் வ.உ.சி. பதிப்பித்து வெளியிட்டார். இப்பதிப்பில் பின்வரும் சில கருத்துகளை அவர் முன்வைத்துள்ளார்.

- ✚ இவ்வரிய இன்னிலை நூலை இயற்றியவர் பொய்கையார்
- ✚ இன்னிலையினைத் தொகுத்தவர் மதுரையாசிரியர்
- ✚ கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் செய்தவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்
- ✚ இன்னிலையின் செய்யுட்கள் பண்டைய இலக்கண நூல்களின் உரைகளில் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன

மேற்கூடிய வ.உ.சி.யின் கருத்துகளில் உள்ள உண்மைத் தன்மையை ஆராய்ந்த ச.வையாபுரிப்பிள்ளை இன்னிலையினைக் கற்பித நூல் என நிறுவுகின்றார். வ.உ.சி. முன்வைத்த இக்கருத்துகளுக்குச் ச.வையாபுரிப்பிள்ளையின் மஹப்புரைகள்:

- பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இயற்றியவர், தொகுத்தவர், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியவர் (பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்) என மூவரைக் கூறும் சிறப்பு இன்னிலையைத் தவிர வேறு நூல்களுக்கு இல்லை.
- இன்னிலையின் 5 செய்யுட்களை இளம்பூரணர் தனது உரையில் எடுத்தாண்டதாக வ.உ.சி. குறிப்பிடுகின்றார். இச்செய்யுட்கள் அனைத்தும் இன்று கிடைக்கும் இளம்பூரணரின் உரை ஏட்டுப் பிரதி, அச்சுப் பிரதி இரண்டிலும் இல்லை.
- தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் உரையில் பேராசிரியரும், நச்சினார்க்கினியரும் இன்னிலையின் செய்யுட்களை எடுத்துக்காட்டியதாக வ.உ.சி. குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் இவர் காட்டும் இரண்டு செய்யுட்களும் பூதத்தார் அவையடக்கு என்றே இவர்களது உரைகளில் காணப்படுகின்றன. இங்கு இன்னிலையைக் குறித்தோ, பொய்கையார் குறித்தோ எந்தக் குறிப்பும் இல்லை.
- யாப்பருங்கல விருத்தியரையில் இன்னிலையின் ஒரு செய்யுள் இடம்பெற்றுள்ளது என இறுதியாய் வ.உ.சி. குறிப்பிடுகின்றார். ஆனால் செய்யுள் ஓவையார் பாடியதாக அங்குக் குறிக்கப்பட்டிருகின்றது.

இவ்வாறு வ.உ.சி.யின் கருத்துகளை உரிய தரவுகளோடு வையாபுரிப்பிள்ளை மறுத்துள்ளார். இதை மேலும் சில கருத்துகளைக் கொண்டும் விளக்கியுள்ளார். இன்னிலையின் பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள தொடர்களைக் கொண்டு இந்நூலைக் கற்பித நூல் என்கின்றார். அவர்தம் கருத்து:

இன்னிலையில் உள்ள செய்யுட்கள் சில பண்டைத் தமிழிலக்கண நெறியினின்றும் வழுவினவாகக் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக வேலற் றீஜிய விரிசடைப் பெம்மான் என்ற கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளில் தரீஜிய என்பது தந்த எனப் பெயரெச்சமாக வந்துள்ளது.இங்குனம் வருதல் தமிழ் மரபேயன்று. இவ்வாறே தட்பம் என்பது பாசம் என்ற பொருளிலும், உழண்டை என்ற புதுப்பதம் துன்பம் என்ற பொருளிலும், தண்ணீர் என்பது அருள் என்ற பொருளிலும், பூயல் என்ற புதுப்பதம் பொருந்துதல் என்ற பொருளிலும், நாப்பன் என்பது சவர்க்கம் என்ற பொருளிலும், வட்டல் என்பது திரட்டுதல் என்ற பொருளிலும் வந்துள்ளமை தமிழறிஞர்களுக்கு வியப்பாகவே இருக்கும். கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் இவை போன்ற பிரயோகங்கள் காணப்படவில்லை. தமிழ்மொழிக்கே இவ்வழக்குகள் புதியனவாம். இக்காரணங்களால் இன்னிலை என்பது இக்காலத்து யாரோ ஒருவர் புதுவதாக இயற்றிச் சங்கப்புலவர் ஒருவரது தலையில் சமத்திய கற்பித நூல் என்றே கொள்ளத்தக்கது. இப்பொய்ந்தாலை ஸ்ரீசௌல்வக்கேசவராய் முதலியார் அவர்கள் கூடத் தமது பழமொழிப் பதிப்பிலும், ஆசாரக்கோவைப் பதிப்பிலும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றென வைத்து எண்ணி யெழுதியது பெருவியப்பே (1944:முன்னுரை).

மேலே முன்வைத்த கருத்துகளைக் கொண்டும், இளம்பூரணர், நச்சினார்க்கிளியர், நாற்கவிராச நம்பி ஆகிய உரையாசிரியர்களால் எடுத்தாளப்பட்ட கைந்திலைச் செய்யுட்களைக் கொண்டும் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்தது இன்னிலை இல்லை; கைந்திலைதான் என்று ச.வையாபுரிப்பிள்ளை தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இக்கருத்துகள் பின்னர் ச.வையாபுரிப்பிள்ளை எழுதிய இலக்கிய மணிமாலை (1957), இலக்கியச் சிந்தனைகள் தொகுதி - 1 (1989) ஆகிய இரு நூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன.

• • •

மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி தனது பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம் என்னும் நூலில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு குறித்த தனது கருத்துகளைத் தெளிவாகவும் அதேவேளையில் விரிவாகவும் பதிவுசெய்துள்ளார். இவரும் ச.வையாபுரிப்பிள்ளையினைப் போலவே தொடக்க காலம் முதல் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் தொகுப்புக் குறித்து முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகளைத் தொகுத்துத் தந்து அவற்றினைக் குறித்த தனது ஆழமான கருத்துகளைப் பதிவுசெய்துள்ளார். இலக்கணக் கொத்தின் உரையாசிரியர் சுவாமிநாத தேசிகர் புறச்சமய நூல்களைக் குறித்த தாக்கத்தைத் தனது உரையில் வெளிப்படுத்தியிருந்தார். இக்கருத்தே மயிலை சீனி.வேங்கடசாமியின் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த ஆய்வின் தொடக்கப் புள்ளியாக அமைகின்றது.

18, 19 ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே சங்க நூல்களையும் சங்கம் மருவிய நூல்களையும் படிக்கக் கூடாது என்னும் கொள்கை படித்தவர்களிடையே பரவிற்று. சமயப் பற்றுக் காரணமாகத் தோன்றிய இந்தக் கொள்கையினாலே, தமிழாசிரியர்கள் மாணவர்களுக்கு அந்த நூலைப் பாடஞ் சொல்லாமல் விட்டனர். இதனால் அந்த நூல்கள் மறக்கப்பட்டுக் கிடந்தன. படிப்பார்ந்றுக் கிடந்தமையால் அந்நூல்களின் பெயர்கூட மறக்கப் பட்டிருந்தன. சென்ற 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எவை என்பது பற்றிப் படித்த புலவர்களுக்குள்ளே ஜியங்களும் வாதப் பிரதி வாதங்களும் நடந்தன. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டின் பெயர்களைப் பற்றியதே அந்த ஆராய்ச்சி. அந்த ஆராய்ச்சி ஏற்றதாழ ஜிம்பது ஆண்டுகள் நடந்த பின்னர் ஓய்ந்தது. தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலே இது ஒரு சவையுள்ள கட்டம் (2012:229).

என்று கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் ஆராய்ச்சி வரலாற்றை மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் உரைக்குறிப்புகள் (தொல்.செய்.470, 547), மயிலைநாதரின் உரைக் குறிப்பு (நன்.387) ஆகியவற்றைக் கொண்டு கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டு என்பதை எண்ணிக்கையின் அடிப்படையில் நிறுவ முற்படுகின்றார். இதன் பின்னரே கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பெயர்களைக் கூறும் பழைய வெண்பாவைச் சான்றுகாட்டி இந்நூல்கள் குறித்த பெயர் விளக்கத்தைத் தருகின்றார்.

கீழ்க்கண்ட பழைய வெண்பா, கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பெயரைக் கூறுகின்றது.

நாலடி நான்மணி நானாற்ப தெந்தினைமுப்
பால்கடுகம் கோவை பழமொழி மாழுலம்
இன்னிலைசொல் காஞ்சியுடன் ஏலாதி யென்பவே
கைந்திலைய வாங்கீழ்க் கணக்கு.

இந்தப் பழைய வெண்பாவில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் சில பெயர்கள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. சில பெயர்கள் துணித்துக் கூற முடியாதவையாக இருந்தன. நாலடி, நான்மணி(கடிகை), முப்பால், (திரி)கடுகம், (ஆசாரக்) கோவை, பழமொழி, சிறுபஞ்சமுலம், (முதுமொழிக்)காஞ்சி, ஏலாதி என்னும் நூற்பெயர்கள் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. நானாற்பது, ஜிந்தினை என்பன பற்றியும் இன்னிலை, கைந்திலை என்பன பற்றியும் சென்ற நூற்றாண்டிலே பலருக்கும் பலவித ஜியங்களை உண்டாக்கின. ஏன்? முப்பால், கோவை என்னும் பெயரிலுங்கூட ஜியம் நிகழ்ந்து வாதப் பிரதிவாதங்கள் நடந்தன.

இதற்குக் காரணம் இடைக்காலத்திலே இந்நால்கள் சில தலைமுறையாகப் பயிலப்படாமல் போனதுதான் என்பதை முன்னரே கூறினோம்.

சென்ற நூற்றாண்டிலே நிகழ்ந்த பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பெயரைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி இக்காலத்தவராகிய நமக்கு வியப்பாகவும் வேடிக்கையாகவும் தெரிகின்றது.

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பெயரை அறிவதற்கே அக்காலத்தவர் எவ்வளவு முட்டுப்பட்டுத் துன்புற்றனர் என்பது அவர்கள் எழுதியவற்றிலிருந்து நமக்குத் தெரிகிறது. சென்ற 19ஆம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்து பல அரிய ஏட்டுச் சுவடிகளை அச்சுப் புத்தகமாகப் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்திய பெரியார் சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளையவர்கள் (2012:230,231).

கீழ்க்கணக்கு நூல்களைத் தொகுத்தளிக்கும் வெண்பாவின் மூலம் சில நூல்களின் பெயர்களைத் தெளிவாக அறிய முடிகின்றது. ஆனால் சில நூல்களைத் தொகுத்துச் சொல்லும் அடைமொழிகள் நூல்களின் பெயர்களைத் தெளிவாக அறிந்துகொள்ள முடியாததற்குக் காரணமாக அமைகின்றன என்பதை இவர்தம் கருத்துப் புலப்படுத்துகின்றது. இவை மட்டுமல்லாமல் குருகுலக் கல்வி முறையில் பயிற்றுவிக்கப்பட்ட நூல்கள் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இடம்பெறாமல் சில தலைமுறைகள் வரை புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்ததையும் இவர்தம் கருத்து உறுதிப்படுத்துகின்றது. மேலும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பெயர்கள் குறித்த ஆய்வுகளைப் பார்க்கும்போது அது நமக்கு நகைப்பைக் கூட ஏற்படுத்தலாம். எனினும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பெயர்கள் குறித்த ஆய்வுகள் சுவையானவை. இவ்வாய்வு சி.வெ.தா.வில் இருந்து தொடங்குகின்றது. அவரது கலித்தொகையின் பதிப்புரையில் (1887) கீழ்க்கணக்கின் நூல்கள் குறித்து விரிவான அளவில் எழுதியுள்ளார். சி.வெ.தா.வின் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த கருத்துகள் பலராலும் விரிவான அளவில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

சி.வெ.தா.வின் கலித்தொகை (1887), இலக்கண விளக்கம் (1889) ஆகிய இரு நூல்களில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த கருத்துகளை மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி தொகுத்துச் தந்திருக்கின்றார். இக்கருத்துகள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இன்னவை என்பதில் அறிஞர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் இருந்ததைத் தெளிவாக்குகின்றது. ஜிந்தினை நூல்களைக் குறித்துச் சி.வெ.தா., ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியார், த.கனகசந்தரம் பிள்ளை உள்ளிட்ட அறிஞர்களின் கருத்துகளை மறுக்கும் விதத்தில் அமைந்த திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியாரின் கருத்தையும் மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி எடுத்து பதிவுசெய்கின்றார்.

ஜிந்தினை என்று தினைகளைப் பற்றிச் சொல்லும் ஜிந்து நூல்கள். ஜிந்தினை ஜிம்பது முதலிய நான்கையும் போன்று இன்னும் ஒன்று இருத்தல் வேண்டு என்ப ஒருதிறத்தர். இலக்கண விளக்க முடையார், உரிப்பொரு டோன்ற வொரைந்தினையும், தெரிப்பதைந்தினைச் செய்யுளாகும் என்றைந்தினைச் செய்யுளின் இலக்கணத்தைக் கூறினாரல்லது, அவ்விலக்கணமுடைய நூல்களை இன்ன இத்துனைய என வரையறுத்தாரில்லை. கீழ்க்கணக்கைப் பதினெட்டாகச் சரிவரக் காட்டுதற் பொருட்டு ஜிந்தினைச் செய்யுட்கள் ஜிந்தென்று கூறுவார்க்குப் பற்றுக் கோடாகின்ற ஆதாரம் இதுகாறும் ஒன்றுங் கிடைத்தில்லை (திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியார்:1893:முகவுரை).

ஜிந்தினை நூல்களின் பெயர்களைக் குறித்துச் சி.வெ.தா., ஸ்ரீநிவாசராகவாசாரியார், த.கனகசந்தரம் பிள்ளை ஆகியோர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர்கள் ஜிந்தாவது நூலாகக் கைந்திலையைச் சுட்டிச் சென்றாலும் இந்நால் கிடைக்காத நிலையில் அதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்ற கருத்தைத் திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியார் தனது ஆசாரக்கோவையின் பதிப்பில் முன்வைத்திருப்பதைப் பார்க்க முடிகின்றது. கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பயிலப்படாமல் இருந்ததற்கான காரணத்தைக் குறித்து மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி முன்வைக்கும் கருத்து வருமாறு:

18,19ஆம் நூற்றாண்டுகளிலே சங்க நூல்களையும் வேறு சில நூல்களையும் பயிலக் கூடாது என்னும் குறுகிய தவறான எண்ணம் இருந்த காரணத்தினாலே அந்நால்கள் பயிலப்படாமலும் அது காரணமாக அவை இன்னவை என்று அறியப் படாமலும் போயின. அவற்றில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கும் ஒன்று. நற்காலமாக வேம்பத்தார் முத்து

வேங்கடசுப்ப பாரதியார் என்னும் புலவர் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் பெயரை ஒரு செய்யுளில் கூறிவைத்தார். சென்ற 19ஆம் நூற்றாண்டிலே இருந்த அவர், 1849ஆம் ஆண்டில் பிரபந்த தீபிகை என்னும் ஒரு நூல் இயற்றினார். அந்நாலின், பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இன்னவை என்பதை செய்யுளில் அமைத்துப் பாடினார். அந்நால் அக்காலத்தில் அச்சிற் பதிப்பிக்கப்படாமையால் அக்காலத்திலிருந்து தாமோதரம் பிள்ளை முதலிய அறிஞர்கள் அந்நாலை அறிய வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. ஆகவே, அவர்கள் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இன்னவை என்பதை உறுதியாக அறியாமல் மயங்கிப் பல கருத்துக்களை வெளியிட்டார்கள் (மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி:2012:235).

பிரபந்த தீபிகை நூல் எழுதப்பட்ட காலத்திலோ அல்லது பிறகோ அச்சிடப்பட்டு வெளிவந்திருப்பின் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எவை என்பது போன்ற குழப்பங்கள் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்பில்லை. காலம் கடந்து 20ஆம் நூற்றாண்டில் இந்நால் பதிப்பிக்கப்பட்டதால் அதற்கு முன்னரே இவ்விவாதங்கள் ஏற்பட்டு மிகப் பெரிய அதிர்வைகளை உண்டாக்கியிருக்கின்றன. பிரபந்த தீபிகை செய்யுளினால் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இன்னவை என்பதைத் தெளிவாக அறியலாம். செய்யுளில் கூறப்பட்டுள்ள பதினெண்டு நூல்களின் பெயர்கள் பின்வருமாறு: 1.நாலடியார், 2.நான்மணிக்கடிகை, 3.இன்னா நாற்பது, 4.இனியவை நாற்பது, 5.கார்நாற்பது, 6.களவழி நாற்பது, 7.ஜிந்தினை ஜிம்பது, 8.ஜிந்தினை எழுபது, 9.தினை மாலை நூற்றைம்பது, 10.தினைமொழி ஜிம்பது, 11.முப்பால், 12.திரிகடுகம், 13.ஆசாரக்கோவை, 14.பழமொழி நானூறு, 15.சிறு பஞ்சமூலம், 16.முதுமொழிக் காஞ்சி, 17.ஏலாதி, 18.கைந்திலை.

முத்துவேங்கட சுப்பபாரதியாரின் பிரபந்த தீபிகையின் செய்யுளில் கீழ்க்கணக்கின் பதினெண்டு நூல்களின் பெயர்களையும் வரிசைப்படுத்திக் காட்டியுள்ளார். இப்பதினெண்டு நூல்களுள் கைந்திலையும் ஒன்று என்று சான்றுகளோடு நிறுவுகின்றார் மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி.

த.கனகசுந்தரம் பிள்ளை, சி.வை.தா. ஆகியோரின் கருத்துகளும் இ.வை.அனந்தராமையரின் கைந்திலையின் பதிப்பும் (1931) கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த பதினெண்டாவது நூல் கைந்திலைதான் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இ.வை.அனந்தராமையர் 1931இல் கைந்திலையினைப் பதிப்பிதற்கு முன்னர்க் கைந்திலையின் சுவடிகள் த.கனகசுந்தரம் பிள்ளை, சி.வை.தா. ஆகிய இருவருக்கும் கிடைக்கவில்லை. த.கனகசுந்தரம் பிள்ளை தனக்குக் கிடைத்த பழைய ஏட்டுப் பிரதியில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த நூல் கைந்திலை என்று குறிப்பிடப்பட்டிருந்ததைக் கொண்டு கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த நூல் கைந்திலை என்று எழுதிச் சென்றார். இக்கருத்தைச் சி.வை.தா.வும் தனது பதிப்புகளில் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார். இது மட்டுமல்லாமல் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை இந்நால் கிடைக்காததால் திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியாரும் இந்நாலை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்ற செய்தியையும் மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி இணைத்துக் காட்டுகின்றார்.

இவ்வாறு சி.வை.தா. தொடங்கி திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியார் வரையிலான பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த கருத்துக்களைத் தொகுத்து மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி மதிப்பிட்டுள்ளார்.

கைந்திலையின் பதிப்பைத் தமிழ்நிறுர்கள் பலரும் ஏற்றுக்கொண்டதைக் குறித்த மயிலை சீனி.வேங்கடசாமியின் கருத்து வருமாறு:

கைந்திலை என்னும் கீழ்க்கணக்கு நூலின் ஏட்டுப் பிரதி 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிவரையிலும் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, அச்சிடப்படவில்லை. பிறகு, இந்த 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே 1931 ஆம் ஆண்டிலே கைந்திலை ஏட்டுப் பிரதி கிடைத்து அச்சிடப்பட்டது. அதன் ஏட்டுப் பிரதியைப் பெற்று அச்சிட்டவர் திரு.அநந்தராமையரவர்கள். இது வெளிவந்த பிறகு, கீழ்க்கணக்கைச் சேர்ந்த பழையநூல் இது என்பது உறுதியாயிற்று. பின்னர் 1936ஆம் ஆண்டில் வ.உ.சிதம்பரம்பிள்ளையவர்களும், எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளையவர்களும் சேர்ந்து பதிப்பித்த தொல்காப்பியம் பொருளத்திகாரம் இளம்பூரணர் உரையிலே கைந்திலைச் செய்யுட்கள் நான்கு இடங்களில் மேற்கொள்ள காட்டப்பட்டுள்ளதைக் காண முடிந்தது. எனவே, கைந்திலை பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூலைச் சேர்ந்தது என்பதும் அதன் செய்யுட்களை

இளம்பூரண அடிகள் என்னும் உரையாசிரியரும் தமது உரையில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார் என்பதும் தெரியலாயின. கைந்திலை அகப்பொருள் இலக்கிய நூல் (2012: 236,237).

பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த 18ஆவது நூல் கைந்திலை என்பதை இ.வெ.அனந்தராமமையரின் பதிப்பு உறுதிப்படுத்தியது. இளம்பூரணரின் தொல்காப்பியப் பொருளத்தொர் உரையில் கைந்திலையின் பாடல்கள் மேற்கோள்காட்டப்பட்டுள்ளன. இதன்மூலம் இக்கருத்து மேலும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டது. இன்னிலையினைப் பதிப்பித்த வ.உ.சி.யின் தொல்காப்பியப் பதிப்பே இதற்கு ஆதாரமாய்த் திகழ்கின்றது. இத்தகைய தெளிவான முடிவுகள் கிடைக்கப்பெறுவதற்கு முன்னும் பின்னும் கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த பதினெண்டாவது நூல் இன்னிலைதான் என்பதை வலியுறுத்திப் பேசும் போக்கு தமிழ்ச் சூழலில் இருந்துள்ளது. அவற்றைக் குறித்த மயிலை சீனி.வேங்கடசாமியின் பதிவும் இங்குக் குறிப்பிடத்தக்கது.

(இன்னிலை) இப்பெயரையுடை நூல் ஒன்று அண்மைக்காலத்தில் வெளிவந்துள்ளது. இது கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெண்டில் ஒன்று என்று தவறாகக் கருதப்பட்டது. பிறகு, இது கீழ்க்கணக்கைச் சேர்ந்த நூலன்று என்றும் போலி நூலென்றும் அறியப்பட்டது. இன்றும் சிலர் இதனைக் கீழ்க்கணக்கு நூல் என்று உண்மையறியாமல் நம்புகின்றார்கள். ஆகவே, இந்நூலைப் பற்றிய வரலாற்றைக் கூற வேண்டுவது முறையாகும் (2012:237).

என்று குறிப்பிடும் மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி இன்னிலையைக் கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்ததாகக் கட்டமைக்க முயன்ற தரவுகளைக் குறித்துத் தனது விமர்சனப் பார்வையை முன்வைத்துள்ளார். இக்கருத்துகள் பெரும்பான்மையும் ச.வையாபுரிப்பிள்ளை திரிகுடுகமும் சிறுபஞ்சமூலம் (1944) நூலின் முன்னுரை பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள கருத்துகளோடு பெரிதும் ஒத்துச் செல்கின்றன. ச.வையாபுரிப்பிள்ளையின் கருத்தில் இடம்பெறாத நுட்பமான சில செய்திகள் மட்டும் இங்குப் பதிவு செய்யப்படுகின்றது. இதற்குக் காரணம் ச.வையாபுரிப்பிள்ளையின் கருத்துகள் இந்நூலின் இரண்டாம் பகுதியில் பெருமளவில் பதிவு செய்யப்பட்டு, விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. மயிலை சீனி. வேங்கடசாமியின் கருத்துகள் இங்குச் கருக்கமாக முன்வைக்கப்படுகின்றன.

நாலடி நான்மணி எனத் தொடங்கும் வெண்பாவை எடுத்துக்காட்டி கலித்தொகையின் பதிப்புரையில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சி.வெ.தா. இங்கு முதுமொழிக்காஞ்சிக்கு அடையாகிய இன்னிலை சொல் என்பதை இன்னிலை, இன்சொல் என்னும் பெயர்களில் உள்ள 2 நூல்கள் என்று கருதியுள்ளார்.

கைந்திலை கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த ஒரு நூல் என்று த.கனகந்தரம் பிள்ளை அறிவித்த பிறகு சி.வெ.தா.வும் தனக்குக் கிடைத்த ஏட்டுச் சுவடியைக் கொண்டு அவர் கருத்தை உறுதிப்படுத்தினார். அவற்றோடு 1889இல் இவர் பதிப்பித்த இலக்கணவிலைக்கப் பதிப்புரையிலும் இக்கருத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார்.

- பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் பதினேழு நூல்களின் பெயர்கள் இவை என்று ஜியமில்லாமல் தெரிந்தது. 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை பதினெண்டாவது நூலைப் பற்றிய கருத்து வேற்றுமை தொடர்ந்து கொண்டே வந்தது.
- இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான் கைந்திலை, இன்னிலையின் ஏட்டுச் சுவடிகள் கிடைத்தன.
- 1915இல் இன்னிலையும், 1931இல் கைந்திலையும் பதிப்பிக்கப்பட்டன. இன்னிலை சுவடியைத் த.மு.சொரணம் பிள்ளை தேடி எடுத்து வ.உ.சி.மிடம் கொடுத்து அச்சிற் பதிப்பித்தார். கைந்திலையின் ஏட்டுச் சுவடியினை இ.வெ.அனந்தராமமையர் தேடி எடுத்துப் பதிப்பித்தார்.
- இன்னிலையின் 40 வெண்பாக்களையும் அறப்பால், பொருட்பால், இனப்பப்பால், வீட்டுப்பால் என நான்காகப் பகுத்து வ.உ.சி. பதிப்பித்தார்.
- சுவடியில் பொய்கையார் இன்னிலை என்றும், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியவர் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் என்றும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது.

- இன்னிலையின் ஏட்டுச் சுவடியைப் பாதுகாத்து வந்த திருமேனி காரி இரத்தினக் கவிராயாரின் பரம்பரையிடம் இருந்து ஏட்டினைத் த.மு.சொர்ணம் பிள்ளை பதிப்பிக்கத் தன்னிடம் கொடுத்ததாக வ.உ.சி. ஏடு பெற்ற வரலாற்றை விரித்து எழுதியுள்ளார்.
- இன்னிலையின் பொய்கையார் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர் என்று கூறும் வகையிலான சான்றுகளைப் பதிப்பாசிரியரும் உரையாசிரியருமான வ.உ.சி. எழுதிச் சென்றுள்ளார்.

மேற்கூடிய சான்றுகளை முன்வைத்து வரலாற்றுக் குறிப்புகளோடு ஒப்பிட்டு ஆராய்ந்துப் பார்த்தால், இன்னிலை நூல் ஒரு போலி நூல் என்பது தெளிவாகத் தெரிகின்றது என்கிறார் மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி. மேலும் இன்னிலையின் தொகுப்பையும் கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் தொகுப்பு வரலாற்றையும் ஆராய்ந்து பார்க்கும்போதும் இன்னிலை ஒரு பொய்ந்தால் என்று தெரிகின்றது.

கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் தொகுப்புக் குறித்தும், கடைச்சங்கக் காலத்தில் தோன்றியனவாகக் கூறும் கர்ணபரம்பரைச் செய்திகளும் ஏதும் இல்லை என்ற மயிலை சீனி.வேங்கடசாமியின் கருத்து வருமாறு:

கீழ்க்கணக்கு நூலைப் பதினெட்டாகத் தொகுத்தளித்தவர் யார் என்பது ஒருவருக்கும் தெரியாது. அதுபற்றிக் கர்ணபரம்பரையாகவோ நூல் மூலமாகவோ யாதொரு செய்தியும் கிடையாது. ஆனால், கடைச்சங்கப் புலவரான மதுரையாசிரியர் கீழ்க்கணக்கு நூல்களைத் தொகுத்தாக இன்னிலைப் பதிப்பாசிரியர் கூறுகிறார். கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டும் கடைச்சங்கக் காலத்துக்கு முன்பு இயற்றப்பட்டவை அல்ல.கி.பி. முதல் நூற்றாண்டு தொடங்கி கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டு வரையில் வெவ்வேறு காலத்தில் வெவ்வேறு புலவர்களால் இயற்றப் பட்டவை கீழ்க்கணக்கு நூல்கள். நாலடி நானுரூ கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. முப்பால் என்னும் திருக்குறள் கி.மு.முதல் நூற்றாண்டில் அல்லது கி.பி.முதல் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டது. எனவே, கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் கி.பி.8ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு தொகுக்கப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். கடைச்சங்கக் காலத்தில் (கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில்) தொகுக்கப்பட்டிருத்தல் முடியாது. ஆனால், இன்னிலை பதிப்பாசிரியர் கடைச்சங்கப் புலவரான மதுரையாசிரியர் கீழ்க்கணக்கு நூல்களைத் தொகுத்தாக இன்னிலை ஏட்டுச் சுவடி கூறுகிறதென்று எழுதுகிறார். இதனைப் பகுத்தறிவுள்ளார் எவ்வாறு ஏற்றுக்கொள்ளமுடியும்? (2012:239)

கீழ்க்கணக்கின் பதினெட்டு நூல்களுள் திருக்குறளைத் தவிர பிற நூல்கள் அனைத்தும் கடைச்சங்கக் காலத்திற்குப் பிறகே தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கடைச்சங்கக் காலத்திலேயே இந்நூல்கள் தொகுக்கப்படவில்லை என்பதைத் தொல்காப்பியச் செய்யுளியியலின் பேராசிரியர் உரையைக் கொண்டு மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி தெளிவுபடுத்த முயலுகின்றார். பேராசிரியர் செய்யுளியலின் 159ஆம் நூற்பாவிற்கான உரையில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கின் ஆசிரியர்களைப் பிற்சான்றோர் என்று குறிப்பிடுகின்றார். இதன் மூலம் கீழ்க்கணக்கின் நூல்கள் கடைச்சங்கக் காலத்திற்குப் பின் தொகுக்கப்பட்டவை என்பது தெளிவுபெறுகின்றது. இக்கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு வ.உ.சி.யின் இன்னிலை நூல் குறித்த சில கருத்துகளையும் மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி மறுக்கின்றார். இவரின் கருத்துகளைப் பின்வருமாறு தொகுத்துரைக்கலாம்.

- ✓ கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பிற்காலத்தவை என்னும்போது அதில் ஒன்றாக வ.உ.சி. முன்வைக்கும் இன்னிலையை எப்படி முற்காலத்தைச் சார்ந்த புலவர் (கடைச்சங்கப் புலவர்) தொகுத்திருக்க முடியும்.
- ✓ பிற்காலத்துச் சான்றோர் இயற்றிய நூல்களை முற்காலத்துச் சான்றோர் ஒருவர் தொகுத்தார் என்று கூறுவதும் பொருந்தாது. எனவே, இன்னிலை ஏட்டுச் சுவடியில் எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிற, கீழ்க்கணக்கு நூல்களை மதுரையாசிரியர் என்னும் கடைச்சங்ககாலத்துப் புலவர் தொகுத்தார் என்னும் வ.உ.சி.யின் கூற்றுப் போலி என்பதும் தெளிவாகின்றது.
- ✓ இன்னிலைக்குப் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினார் என்பதும் போலிக் கூற்று.

- ✓ கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் சிலவற்றிற்கு அந்தந்த நூலாசிரியர்களே கடவுள் வாழ்த்துப் பாடியிருக்கின்றனர். சில கீழ்க்கணக்கு நூல்களுக்குக் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் இல்லை. ஆனால் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எவற்றிற்கும் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடவில்லை.
- ✓ இன்னிலை நூலுக்கு மட்டும் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினார் என்று கூறப்படுகிறது; இது உண்மையில்லை.
- ✓ இன்னிலை, கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதினெட்டில் ஒன்றாக இருந்தால், இதற்கு மட்டும் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் ஏன் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடவேண்டும்? ஏனைய பதினேழு நூல்களுக்கு ஏன் கடவுள் வாழ்த்து இவர் பாடவில்லை என்ற கேள்வி ஏழுவது இயல்பு.
- ✓ தொகைநூல்கள் பதினெட்டில் பதினேழு நூல்களுக்குக் கடவுள் வாழ்த்தைப் பாடாமல் ஒரு நூலுக்கு மட்டும் பெருந்தேவனார் ஏன் பாடினார்? இல்லை கீழ்க்கணக்குத் தொகை நூல்கள் பதினெட்டுக்கும் சேர்த்து இக்கடவுள் வாழ்த்தைப் பாடினார் என்றால் அது பொருந்தாது. காரணம், ஏனைய கீழ்க்கணக்கு ஏட்டுச்சுவடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் இந்தக் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் இருக்க வேண்டும். அந்நூல்களில் பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனாரின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் காணப்படாமல், இந்த இன்னிலை ஏட்டுச் சுவடியில் மட்டும் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடினார் என்றால், இதனைப் பகுத்தறிவுள்ளவர்கள் யாரும் ஒப்புக் கொள்ளமாட்டார் என்று மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி மறுக்கின்றார்.
- ✓ இன்னிலைப் பதிப்பாசிரியர் வ.உ.சி. முன்னுரையிலும் ஆசிரியரைப் பற்றிக் கூறிய இடத்திலும், இன்னிலை கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் ஒன்றென்று கூறியது ஏற்கத்தக்கதன்று என்பதை மறுத்து தனது கருத்தை மீண்டும் வலியுறுத்துகின்றார் மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி.
- ✓ இளம்பூரணர் தமது தொல்காப்பியிப் பொருளத்தின் உரையில் இன்னிலையின் பாடல்களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளதாக வ.உ.சி கூறுகின்றார் (கள.நூ.23, கற்.நூ.5, 12). இவ்விடங்களைத் தாம் பல பல முறை தேடிப் பார்த்தவிடத்து இன்னிலை என்ற ஒரு நூலின் பாடல்கள் அவ்விடத்தில் மேற்கோள்காட்டப்படவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது. இக்கருத்தைச் சுவையாபுரிப்பிள்ளையும் மறுத்து முன்னரே எழுதியுள்ளார் என்பதும் இங்கு இணைத்து நோக்குதற்குரியது.
- ✓ இன்னிலையின் பாடல்களை இளம்பூரணர் தமது தொல்காப்பிய உரையில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார் என்று வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை முகவுரையில் எழுதியிருப்பது தவறானது; உண்மைக்கு மாறானது என்பதும் புலப்படுகின்றது.
- ✓ 1930இல் வ.உ.சி., எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளையுடன் சேர்ந்து தொல்காப்பியம், பொருளத்திகாரம், இளம்பூரணர் உரை முழுவதையும் பதிப்பித்திருக்கிறார். இதில் முன்னர்தான் கொண்ட கருத்தைத் தவறு என்று நேரடியாக் ஒப்புக் கொள்ளாமல் மறைமுகமாக ஒத்துக்கொண்டுள்ளார்.

தொல்காப்பியம், பொருளத்திகாரம், இளம்பூரணர் உரைப் பதிப்பில் இடம்பெற்ற வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளையின் கருத்து:

தமிழ்நாடு முழுவதிலும் பொருளத்திகார இளம்பூரணரை முற்றுமடங்கிய பிரதி ஒன்றேயுள்ளது. இப்போது அங்கங்கே ஒரு சிலரிடத்துள்ள பிரதிகளனைத்தும் இவ்வேட்டுப் பிரதியைப் பார்த்தெழுதிக் கொண்ட கடிதப் பிரதிகளேயாகும். இக்கடிதப் பிரதிகள் சிலவற்றில் ஒரு சிலவிடங்களில் ஏட்டுப் பிரதியிற் காணப்பெறாத விஷயங்கள் ஆதாரமின்றி நுழைத்தெழுதப்பட்டன. அவ்வாறு நுழைத்தெழுதியவற்றையெல்லாம் களைந்து ஏட்டுப் பிரதியிலுள்ளவாறே இப்பதிப்பு எனது நண்பர் வையாபுரிப்பிள்ளையவர்களாற் சித்தஞ் செய்யப்பட்டுள்ளது (வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை, சு.வையாபுரிப்பிள்ளை:1936:முகவுரை).

இவ்வாறு 1936இல் வ.உ.சி. இளம்பூரனர் உரைப்பதிப்பில், இன்னிலை நூல் முன்னுரையில் எழுதிய கருத்துகள் ஆதாரமின்றி நுழைத்தெழுதப்பட்டன என்ற வெளிப்படையாகக் கூறாமல் மறைமுகமாக ஒப்புக் கொள்கிறார்.

வ.உ.சி. பேராசிரியர், நச்சினார்க்கினியர், யாப்பருங்கல விருத்தியுரை ஆகியவற்றில் இன்னிலையின் செய்யுத்துகள் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன என்று குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கருத்தும் ஆதாரமின்றி நுழைத்தெழுதப்பட்ட உண்மைக்கு மாறானது என்று மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி சுட்டுகின்றார். இது பற்றி எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை கூறியிருப்பதும் இங்கு இணைத்துக் கருத்தக்கது.

இச்சான்றுகள் மூலம் இன்னிலை என்னும் நூல் கீழ்க்கணக்கு நூலைச் சார்ந்தது அன்று என்பதும், அது ஒருபோலி நூல் என்பதும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இ.வெ.அனந்தராமையர் 1931ஆம் ஆண்டு கைந்திலையைப் பதிப்பித்து வெளியிட்ட பிறகு, இன்னிலை போலிநூல் என்பது மேலும் தெளிவாகிவிட்டது என்று மயிலை சீனி.வேங்கடசாமி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

• • •

சோமசுந்தர தேசிகர் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்ற தலைப்பில் கட்டுரை ஒன்றைச் செந்தமிழ் இதழில் எழுதியுள்ளார். இதில் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எவ்வென்பதைப் பற்றிப் பேசகின்றார்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எவ்வென்பதே ஈண்டு ஆராயப் புகுந்ததாம். எற்றுக்கெனின், பலர் பலவாறு கூறுகின்றார்களாகவின் அந்நூல்கள் தாம் யாவையென அறிதியிட வேண்டியதற்கென்க (1926:117).

என்று இலக்கண விளக்க ஆசிரியர் பரம்பரையைச் சேர்ந்த திருவாழுர் சோமசுந்தர தேசிகர் தனது கருத்தை முன்னிறுத்துகிறார். மேலும் இவர் சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளை, கொ.சீனிவாசராக வாசாரியார், ஸ்ரீ த.கனசுந்தரம் பிள்ளை, திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியார், சிவபாதம், வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை, தி.நா.சப்பிரமணிய ஜீயர், ஞா.ச.துரைசாமிப் பிள்ளை ஆகியோரின் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் குறித்த கருத்துகளையும் தொகுத்துத் தருகிறார். இவற்றோடு இக்கருத்துகளில் உள்ள உண்மைகளையும் ஆராய்ந்து உரைக்கின்றார். இவரது கருத்துகளைப் பின்வரும் நிலைகளில் தொகுத்து நோக்கலாம்.

- ❖ சி.வெ.தாமோதரம் பிள்ளை கலித்தொகை, இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரைகளில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் இவை என்பது குறித்துப் பேசுகின்றார். அதன்பிறகு இந்நூல்களைப் பற்றி எக்கருத்தையும் அவர் தனது பதிப்புகளில் குறிப்பிடவில்லை.
- ❖ திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியார் மூன்று முறை ஆசாரக்கோவையினைப் (1893, 1898, 1916) பதிப்பித்துள்ளார். இவர் வெளியிட்ட 1916ஆம் பதிப்பில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு விளக்கம் என்ற தலைப்பின் கீழ்த் தொல்காப்பிய உரையாசிரியரான பேராசிரியரின் வனப்பு பற்றிய விளக்கத்தினை எடுத்துக்காட்டுகிறார். அதன்வழிப் பதினெண் கீழ்க்கணக்கின் பொருண்மை, அடிவரையறை ஆகிய கருத்துகளைப் பேராசிரியர் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இவர் பதினெட்ட்டு நூல்களின் பெயர்களைத் தரவில்லை. திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியார் கீழ்க்கணக்கின் பதினெட்ட்டு நூல்களையும் பட்டியலிடும்போது திருக்குறளை முப்பால் என்றும், பதினெட்ட்டு நூல்களுள் ஒன்று இன்னிலை என்றும் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆனால் அவர் வெளியிட்ட 1893, 1898 ஆகிய பதிப்புகளில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களில் 17 நூல்களை மட்டும் பட்டியலிட்டுள்ளார். இவற்றில் கைந்திலையோ, இன்னிலையோ இடம்பெறவில்லை என்பது கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது.

1916ஆம் செந்தமிழ் 15ஆம் தொகுதியில் (பக.227 - 232) பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களைப் பற்றி எழுதிய சிவபாதம் ஜிந்தினை நூல்களுள் ஒன்றாகத் திணைமாலை என்ற பெயரிலான நூலைக் குறிப்பிடுகின்றார். மேலும் இவர் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களைச் சுட்டும் பழம்பாடவின் ஈற்றடியில் உள்ள பாட வேறுபாடுகளைக் கொண்டு பலரும் பலவாறாகக் கீழ்க்கணக்கு நூல்களைக் குறித்துக் கருத்து தெரிவித்துள்ளார் என்று குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார்.

- ❖ வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை (1917 - 1918) ஆம் ஆண்டில் வெளியிட்ட இன்னிலையின் முகவுரையில் 18 நூல்கள் எவ்வ என்பதைக் குறிக்கையில் பதினெட்டாவது நூலாக இன்னிலையைக் கூறியுள்ளார். கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எவ்வ என்பதைக் கூறும் வென்பாலை அடிப்படையாகக் கொண்டுதான் இன்னிலை என்ற நூலைக் குறிப்பிட்டதற்கான காரணத்தை முன்வைத்துள்ளார். கைந்திலையை ஏற்காததற்கான காரணங்களையும் சிதம்பரம் பிள்ளை பதிவுசெய்துள்ளார்.
- ❖ ஞா.ச.துரைசாமிப் பிள்ளை தமிழ் இலக்கியம் - சங்க காலம் என்னும் நூலில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்ற தலைப்பின்கீழ்க் கடைச்சங்க காலத்தில் அரங்கேறிய நூல்களாகப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சுட்டுகின்றார். மேலும் கணக்கு என்ற சொல் மேல்கணக்கு, கீழ்க்கணக்கு என்னும் பொருளைத் தரும் என்ற பன்னிருபாட்டியலின் நூற்பாக்களையும், நாலடி ... கீழ்க்கணக்கு என்னும் வெண்பாவில் உள்ள பாடத்வேறுபாடுகளையும் எடுத்துத் தருகின்றார். இவற்றோடு அனைவராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்ட கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த நூல்கள் 12 என்று பட்டியலிட்டுள்ளார் (1.நாலடி, 2.நான்மணிக்கடிகை, 3.இனியவை நாற்பது, 4.இன்னா நாற்பது, 5.கார்நாற்பது, 6.களவழி நாற்பது, 7.திரிகடுகம், 8.ஆசாரக்கோவை, 9.பழமொழி, 10.சிறுபஞ்சமூலம், 11.முதுமொழிக்காஞ்சி, 12.ஏலாதி). பின்னர் ஏனைய ஆறு நூல்களைப் பற்றிப் பல்வேறு விதமாகக் கருத்துகள் உள்ளன என்று குறிப்பிட்டுவிட்டுச் செல்கின்றார்.

மேற்கூடிய கருத்துகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு பின்வரும் முடிவுகளைப் பெற்றுகின்றது என்று சோமசுந்தர தேசிகர் பதிவு செய்கின்றார்.

- சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளையின் கலித்தொகை பதிப்புரை படி 1.நாலடி, 2.நான்மணிக்கடிகை, 3.இனியவை நாற்பது, 4.இன்னா நாற்பது, 5.கார்நாற்பது, 6.களவழி நாற்பது, 7.திரிகடுகம், 8.ஆசாரக்கோவை, 9.பழமொழி, 10.சிறுபஞ்சமூலம், 11.முதுமொழிக்காஞ்சி, 12.ஏலாதி ஆகிய நூல்களோடு 13.ஐந்தினை, 14, 15, 16.மூன்று சிறுதரும் நூல்கள், 17.இன்னிலை, 18.இன்சொல் என்னும் ஆறு நூல்களைச் சேர்க்க 18 நூல்கள்.
- நால்நாற்பது போல் ஐந்தினை என்பதற்குத் தினைப் பொருளைக் குறிக்கும் 5 நூல்கள் என்றும் முப்பால் திருக்குறள் என்றும் மற்றொரு சாரார் கருத்து உரைக்கின்றனர். இதற்குரிய தக்கச் சான்றுகளையும் அவர்கள் முன்வைத்துள்ளனர். இதன்படி மேற்கூறிய 12 நூல்களோடு 13.ஐந்தினையைம்பது, 14.திண்மாலை நாற்றறைம்பது, 15.தினைமொழியைம்பது, 16.ஐந்தினையெழுபது, 17.தினைமாலை, 18.திருக்குறள் என்னும் ஆறு நூல்களைச் சேர்க்க 18 நூல்கள்.
- நானாற்பது தைந்தினை என்பதை நாற்பதோடு மட்டுமன்றி ஐந்தினையோடும் சேர்த்து பொருள் கொள்ளும் மரபு ஒன்று உண்டு. இதன்படி மேற்கூறிய 12 நூல்களோடு நான்கு ஐந்தினையாவன: 13.ஐந்தினையைம்பது, 14.ஐந்தினை யெழுபது, 15.தினைமாலை நாற்றறைம்பது, 16.தினை மொழியைம்பது என்பன. 17.முப்பாலாகிய திருக்குறள், 18.இன்னிலை ஆகியன பதினெட்டு நூல்களாகும்.

இதுவே பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களைப் பற்றிப் பலரும் கொண்டிருக்கக் கூடிய கருத்துகளாகும்.

சோமசுந்தர தேசிகர் இக்கட்டுரையில் சி.வை.தா., திருமணம் செல்வகேசவராய் முதலியார், சிவபாதம், வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை, ஞா.ச.துரைசாமிப் பிள்ளை ஆகியோரின் கொள்ளை படி பதினெட்டு நூல்களையும் தனித்தனியே அவரவர் கொண்ட கருத்துப்படி அட்டவணைப்படுத்தியுள்ளார். இதில் 18.ஆவது நூல் எது என்ற முடிவில் மூன்று கருத்துகள் முன்னிறுத்தப்பட்டுள்ளன. சி.வை.தா. கைந்திலையையும், திருமணம் செல்வகேசவராயர், வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை, ஞா.ச.துரைசாமிப் பிள்ளை ஆகியோர் இன்னிலையையும், சிவபாதம் தினைமாலையையும் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இவற்றில் சி.வை.தா.வின் இலக்கண விளக்கப்பதிப்புரையினை முழுமையாகப் பார்க்காத ஞா.ச.துரைசாமிப்பிள்ளை சி.வை.தா. கொண்ட பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் வேறெனக் காட்டியுள்ளார்.

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களின் காலத்தைப் பற்றிய சில கருத்துகளையும் சோமசுந்தர தேசிகர் தொகுத்துத் தருகின்றார். குறிப்பாகக் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் கடைச்சங்க காலத்தைச் சேர்ந்தது என்ற கருத்து பொதுவாக முன்வைக்கப்படுகின்றது. இதில் திருக்குறள் கடைச்சங்க காலத்திற்கு முற்பட்டது. நாலடி, களவழி நாற்பது போன்ற நூல்கள் கடைச்சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்டன என்று இந்நூல்களின் காலத்தைப் பற்றிய கருத்துகளை எடுத்துக்காட்டுகிறார். இறுதியாய்ப் பின்வரும் கருத்தைத் தருகின்றார்.

நாலடியைப் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களினின்று நீக்குவோமாயின், பதினெட்டு நூல்கள் தாம் யாவை யென்ற தடை யுண்டாகும். நானாற்பது என்பது நாற்பது பாக்களையடைய நான்குநூல்களைக் கூறுவதுபோன்று ஐந்தினையென்பதற்கும் தினைகளைப்பற்றிக் கூறும் ஐந்துநூல்களைன்றே கொள்ளுதல் சால அமைவுடைத்தாம். இவ்வாறு கொள்ளினும் பதினெட்டு நூல்களாகாது பதினேழு நூல்களேயாம். பதினெட்டாவது நூல் இன்னிலையா கைந்திலையா வென்ற ஐயத்தைத் திருவாளர் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளையவர்களும் திருவாளர் சிவபாதமும் அற நீக்கியுள்ளார்களைன்றே கூறலாம். ஆயினும், ஐம்பது கீழெல்லையாக ஐந்தாறு மேலெல்லையாக வடையதன்றோ கீழ்க்கணக்கின் பாற்படும்; இன்னிலையோ நாற்பத்தைந்து செய்யுட்களையடையது; இதற்குமாறாகக் கைந்திலை தினையொன்றுக்குப் பன்னிரண்டு செய்யுட்களையடைய 60 பாக்கள் கொண்ட ஒரு நூலாகும். எனின் இக்கூற்றுக்கு முரணாய் நிற்பன இரண்டு. அவற்றுள் ஒன்று ஏலாதியென்பவே என்னும் மூன்றாமடியின் நான்காஞ்சீரியுள்ள ஏகாரம். பேராசிரியர் கார்நாற்பது களவழிநாற்பது முதலாயின வந்தவாறுங் கண்டுகொள்க என்பது மற்றொன்று. இவ்வேகாரத்தைப் பற்றித் திருவன் சிவபாதம் அதிகமெழுதியுள்ளபடியால் மேலுமெழுத வேண்டுவதில்லை. இக்கூற்றை யாவரும் ஒப்புவார்களைன்பதில் ஐயமின்றாகவின் அடியேனும் அவ்வாறே கொள்வேன். ஆகவே, நூல்கள் பதினெட்டாவதாயாறு காண்க. அவையாவன: நான்கு அடிகளைப் பெரும்பான்மையாகவுடைய, நான்மணிக்கடிகை, நான்குநாற்பது, ஐந்தினை நூல்கள், முப்பால், கடுகம், கோவை, பழமொழி, மாழுலம், இன்னிலை, ஏலாதி என்பவே (பதினெண்கீழ்க்கணக்கு, செந்தமிழ் தொகுதி.24, பகுதி.3, சனவரி - பிப்ரவரி 1926, பக்.128, 129).

இக்கருத்தின் அடிப்படையில் நாலடியாரைப் பதினெண்கீழ்க் கணக்கில் ஒன்றாகச் சோமசுந்தர தேசிகர் கொள்ளவில்லை என்பது புலனாகின்றது. இதற்கு இவர் முன்வைக்கும் காரணங்கள் இரண்டு. நாலடியாரின் பாடல்களில் வரும் சரித்தரச் சான்று ஒன்று. மற்றொன்று இந்தாலின் ஆசிரியர்கள் புறச்சமயமான ஜீன சமயத்தைச் சேர்ந்திருப்பதுமாகும். ஐந்தினை நூல்களில் இவர் ஐந்தவதாகக் கொள்ளும் நூல் எதுவென்பதையும் அறியமுடியவில்லை. ஆனால் பதினெட்டாவது நூல் இன்னிலை என்று தெளிவாகப் பதிவுசெய்கின்றார். இதற்குரிய காரணம் கீழ்க்கணக்கின் பாடல்கள் 50ஐ கீழ் எல்லையாகவும் 500ஐ மேல் எல்லையாகவும் கொண்டு பாடப்பட வேண்டும். இக்கருத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால் இன்னிலையின் பாடல்கள் 45. ஆனால் கைந்திலையின் பாடல்களோ தினைக்குப் பன்னிரண்டு பாடல்கள் வீதம் 60 பாடல்களைக் கொண்டிருக்கின்றது. எனவே முற்கூறிய வரையறைக்கு முரணாக இருக்கின்ற காரணத்தால் கைந்திலையைக் கீழ்க்கணக்கைச் சேர்ந்ததாகக் கொள்ள முடியாது. மேலும் வ.உ.சிதம்பரம் பிள்ளை, சிவபாதம் இருவரும் பதினெட்டு நூல்களுள் ஒன்று இன்னிலைதான் என்று தெளிவுபடுத்தியுள்ளார். எனவே பதினெட்டாவது நூல் இன்னிலையே என்ற முடிவுக்கு வரகின்றார் சோமசுந்தர தேசிகர். இக்கருத்து எல்லோராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது என்றும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

• • •

நாலடி நான்மணி... என்னும் பழம் வென்பாவில் வரும் நால் என்பதற்கும் ஐந்தினை என்பதற்கும் சரியான பொருள் கொள்ளும் அ.சிதம்பரனார் முப்பால் கடுகம் என்பதற்குச் சற்று மாறான பொருளைக் கொள்கின்றார். அதாவது முப்பால் கடுகம் என்னும் தொடருக்கும் திருக்குறள், திரிகடுகம் என்று நோக்காமல், முப்பால் என்பதைக் கடுகத்திற்கு அடைமொழியாகக் கொள்ளும் வழக்கம் உண்டு. எனவே முப்பால் கடுகம் என்பது திரிகடுகம் என்று நிறுவுகின்றார். இக்கருத்தைப்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு குறித்து ஆராய்ந்த ஆய்வாளர்கள் யாரும் குறிப்பிடவில்லை என்பது இங்குக் கவனத்தில் கொள்ளத்தக்கது. மேலும் இவ்வாறு கொள்ளும்போது கைந்திலையும் இன்னிலையும் பதினெட்டு என்ற எண்ணிக்கையில் சரியாகப் பொருந்தும் என்றும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

தொகுப்பாக ...

இவ்வாறு பதினெண்கீழ்க்கணக்கு என்ற எண்ணிக்கை வரையறையில் உள்ள குழப்பமான முடிவுகளுக்குத் தெளிவுகள் காணப்பட்ட பின்பும், மீண்டும் தெளிவைத் தேடிக் குழப்பங்கள் உருப்பெற்று வருகின்றன. இவ்வகையான குழப்பங்களுக்கு வெகுசனத் தளத்தில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கின் பதிப்புகளைக் கொண்டு சென்ற பதிப்பு நிறுவனங்களே காரணமாக அமைகின்றன. இவை தொடக்க காலத்தில் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களைத் தனித்தனியே பெரும் புலவர்களைக் கொண்டு உரையெழுதச் செய்து பதிப்பித்தன. பின்னர்ப் பொருண்மை வாரியாக இவற்றைத் தொகுத்துப் பதிப்பித்தன. அதன் பின்னர் ஒட்டுமொத்தமாக உரையோடு கூடிய பதிப்பு, மூலப் பதிப்பு எனப் பல நிலைப்பட்ட பதிப்பாக்க முயற்சியில் ஈடுபட்டன. இத்தகைய செயல்பாடுகளின் மூலம் பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்களை மக்களிடையே பரவலாகக் கொண்டு சேர்த்தன. இதுபோல் கல்வி நிறுவனங்களில் பயிலும் பாடமாகக் கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த நூல்கள் தொடக்காலம் முதல் இடம்பெற்றிருந்தன. எனிய உரை நோக்கிய மாணவர்களின் செயல்களால் பதிப்பு நிறுவனங்கள் பலரையும் உரையெழுதச் செய்து அதை அச்சிட்டு வழங்கலாயின. இம்முயற்சிகளே பதினெண்கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்த நூல்கள் எவை என்பதை மறுவாசிப்பு செய்யக் காரணமாயின. இந்த வாசிப்பினால் தொடக்க காலப் பதிப்பாசிரியர்களும் ஆராய்ச்சியாளர்களும் முன்வைத்த கருத்துகளை இவர்கள் மீண்டும் புதியனவாகத் தாங்கள் முன்வைப்பதைப்போல் முன்வைத்து ஒரு மாயத் தோற்றுத்தினைக் கட்டமைக்க முயன்றிருக்கின்றனர். இவ்வகையான முயற்சிகளில் கீழ்க்கணக்கைச் சார்ந்தது கைந்திலையா? இன்னிலையா? தினைமாலையா? என்ற குழப்பம் மீண்டும் ஏற்பட்டுள்ளது.

சான்றாதார நூல்கள்

1887 நல்லந்துவனார் கலித்தொகை, மதுரை பாரத்துவாசி நச்சினார்க்கினியர் உரை, பதிப்பாசிரியர்: சி.வெ.தாமோதரம் பின்னை, *Printed at the Scottish Press, by Graves, Cookson And Co, Madras.*

1893 அறுகால் சிறுபறவை பெருவாயின் முள்ளியார் அருளிச் செய்த ஆசாரக்கோவை, தி.செல்வகேசவராய் முதலியார், இரண்டாம் பதிப்பு, மதராஸ் ரிப்பன் பிரஸ்.

1903 எட்டுத்தொகையில் மூன்றாவதாகிய ஐங்குறுநூறும் பழையவரையும், பதிப்பாசிரியர்: உ.வே.சாமிநாதையர், வைஜியந்தி அச்சுக்கூடம், சென்னப்பட்டனம்.

1924 சுவாமிநாத தேசிகர், இலக்கணக்கொத்து மூலமும் உரையும், பதிப்பாசிரியர்: தி.வே.கோபாலையர், சரசுவதி மகால் நூல்நிலையம், நான்காம் பதிப்பு, தஞ்சாவூர், (முதல்பதிப்பு 1864).

1926 செந்தமிழ் தொகுதி.24, பகுதி.3, சனவரி - பிப்ரவரி.

1931 ஜிந்தினையெழுபதும் கைந்திலையும் பழையவரையுடன், பிரயோக விளக்கமும் பதிப்பு: இ.வெ.அனந்தராமையர், நோபில் அச்சுக்கூடம், சென்னை.

1944 திரிகடுகமும் சிறுபஞ்சமூலமும் (பழையவரையுடன்), பதிப்பாசிரியர்: ச.வையாபுரிப்பிள்ளை, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.

1944 செந்தமிழ் செல்வி, சிலம்பு 21, பரஸ் -3.

1957 எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, இலக்கிய மனிமாலை, தமிழ்ப் புத்தகாலயம், சென்னை, முதற்பதிப்பு (இரண்டாம் பதிப்பு 1957, மூன்றாம் பதிப்பு 1964).

1982 வேம்பத்தூர் முத்துவேங்கடசுப்ப பாரதியார் (1849), பிரபந்த தீபிகை, பதிப்பாசிரியர்கள்: ச.வே.சுப்பிரமணியன், அன்னிதாமக, உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.

1992 எஸ்.வையாபுரிப்பிள்ளை, இலக்கியச் சிந்தனைகள் (முதல் தொகுதி), வையாபுரிப்பிள்ளை நாற்களஞ்சியம், இன்ஸ்டிடியூட் ஆப் சாஃப் இண்டியன் ஸ்டைல், இரண்டாம் பதிப்பு, சென்னை (முதல் பதிப்பு 1989).

2012 மயிலை சௌ.வேங்கடசாமி, பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தமிழ் இலக்கியம் (1800-1910), பரிசல் புத்தக நிலையம், சென்னை, முதல் பதிப்பு 1969.

சி.கணேசையரின் உரைத்திறன் (அகநானுறு)

மதிப்பிடப்பெற்றது

மு.கனிக்குமார்,

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், அயல்நாட்டுத் தமிழ்க்கல்வித்துறை,
தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.

மொழியின் தோற்றுமானது உயிரினப் பரிணாமங்களில் மனிதனைத் தனித்து அடையாளம் காட்டியது. அத்தகு மனித இனம் கண்ட அனுபவித்த நுகர்ந்தவைகளையெல்லாம் தமது எழுத்தாக்கத்தின் மூலம் உலகிற்கு எடுத்தியம்பினான். அவ்வாறு எடுத்துவரைத்த எழுத்தாக்கங்களின் பொருளினை, கல்வியில் நாட்டமுடையோர் கற்று ஜியங்களை நீக்கித் தெளிவாறும் பொருட்டு எழுந்தவையே உரைகளாகும். உலக மொழிகளில் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத அளவிற்குப் பலவகையான சிறந்த உரைகள் காலந்தோறும் தொடர்ச்சியாகப் பரிணாம வளர்ச்சியின் அடிப்படையில் தமிழில் தோன்றிக் கொண்டே இருக்கின்றன. உரைகள் தமிழ் மக்களின் சிந்தனையில் வேருணரிப் பண்பாட்டில் தழைத்து வளர்ந்து செயல்களில் சிறந்து விளங்குகின்றன. தலைமுறை தலைமுறையாக நூல்களுக்கு உரைகேட்டுப் பழகியவர்களும் தொடக்கத்தில் விரிவான உரையோ விளக்கமோ எழுதவில்லை. முதன்முதலில் தோன்றிய உரையின் வடிவமானது அருஞ்சொற்களுக்குப் பொருள் கூறும் முறையிலேயே அமைந்ததென்பத். இத்தன்மை சிறப்புப் பொருந்திய உரையினைக் கணேசையர் கையாண்ட முறை குறித்து இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

உரை என்பதன் பொருள்

பாடல் அல்லது செய்யுள் வடிவிலுள்ள சூத்திரங்களுக்குப் பொருள் கூறும் மரபு உரை எனப்படுகிறது. ஒரு நூலின் உள்ளார்ந்த கருத்துக்கள் அல்லது செய்திகளை அறியப் பயன்படுவது உரை எனலாம். உரை என்பது ஒரு நூலிலுள்ள செய்யுட்களுக்கு விளக்கம் கூறுவதாகும். “உரை என்பதற்குச் சொல் சொற்பொருள், அறிவுரை, பழிப்புரை, பொன், நூல், புத்தி, மாற்று, எழுத்தின் ஓலி, புகழுரை, விரிவுரை, விடை, ஆசிரிய வசனம், ஆகமப் பிரமாணம்”¹ போன்ற பலபொருட்களைத் தருகின்றதென்று கழகத் தமிழ்கராதி கூறுகிறது.

அதனோடு டியைந்த வொப்ப லொப்புரை²

உரைத்திற நாட்டங் கிழவோன் மேன³

இவ்வாறு உரை என்னும் சொல் உரைத்தல், பேச்சு என்னும் பொருளில் வந்து வழங்குமாற்றை மேற்கூறிப்பிட்டுள்ள தொல்காப்பிய நூற்பாக்கள் உணர்த்தி நிற்கின்றன.

உரையாசிரியர்

பல்வேறு வகைப்பட்ட இலக்கிய இலக்கண வளங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டது தமிழ்மொழி. தமிழில் தோன்றிய பழமையான படைப்புகள் அனைத்தும் செய்யுள் வடிவிலேயே இருந்தன. செய்யுள் வடிவிலான பழங்கால நூல்களுக்குப் பிற்காலத்தில் உரைநடையில் விளக்கம் எழுதியவர்கள் உரையாசிரியர்கள். பண்டைத் தமிழரின் வாழ்வியற் களஞ்சியமான இலக்கிய இலக்கணங்களின் சிறப்பினை அறிவுற்குப் பெரிதும் துணை நிற்பவர்கள் உரையாசிரியர்கள். “விருப்பு வெறுப்பற நிலையில் இருந்து கொண்டு ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு குற்றமும் குணமும் நாடி மதிப்பிட்ட திறனாய்வாளர்கள் உரையாசிரியர்கள். உரையாசிரியர்கள் பிறர் கருத்தை மதிப்பதிலும், நடுவுநிலைமையோடு பொருள் உரைப்பதிலும் கண்ணுங் கருத்தும் உடையவர்கள், மேலும் இவர்கள் புலமை முதிர்ச்சியும், பன்னாற் பயிற்சியும் உடையவர்களாகத் திகழ்கின்றனர்”⁴ என்று மு.வை. அரவிந்தன் குறிப்பிடுகிறார்.

¹ ச.மெய்யப்பன், கழகத்தமிழ்கராதி.

² தொல்காப்பியம், சொல்லதிகாரம், சேனாவரையர் உரை, வேற்று.நூ.74.

³ தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம், நச்சினார்க்கினியர் உரை, அகத்.நூ.41.

⁴ மு.வை. அரவிந்தன், உரையாசிரியர்கள்.

தமிழ்மொழியின் சிறப்பினை உலகறியச் செய்த பெருமை பண்டைத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களுக்கு உண்டு. இத்தகைய சிறப்புடைய பண்டைய நூல்களை ஈராயிரம் ஆண்டுகள் கழித்தும் உலக மக்களிடையே உயிர்ப்புடன் வாழச்செய்த பெருமையும் மேன்மையும் உடையவர்கள் உரையாசிரியர்கள்.

கணேசையரின் உரைத்திறன்

கணேசையரின் பணியையும் ஆக்கப் பூர்வமான செயல்திறன்களையும் உற்றுநோக்கும்பொழுது அவருடைய உரைமுயற்சிகள் சிறப்பானவையாகவும் தனித்துவமுடையவையாகவும் காணப்படுகின்றன. கணேசையர் பாரம்பரிய மரபுவழி உரையாசிரியராகக் காணப்படுகின்ற அதே வேளையில் இருபதாம் நூற்றாண்டிற்குரிய எளிய உரைநடையைக் கையாண்டவராகவும் காணப்படுகின்றனர். ஸமநாட்டின் உரையாசிரியர் என்ற வகையுள் கணேசையரின் திறமையையும் ஆற்றலையும் புலப்படுத்துவனவாக அகநானுந்று உரை அமைகின்றதெனலாம். இவருக்குப் பிற நூல்களை ஒப்பிட்டு ஆராய்வதிலும் ஆழ்ந்து படித்தலிலும், படிப்பித்தலிலும் இருந்த ஆர்வத்தினை இவரது உரைகள் காட்டி நிற்கின்றன.

கணேசையரின் அகநானுந்று உரை சிறப்புற அமைந்தமைக்கு இரண்டு காரணங்களைக் கூறலாம். ஒன்று கணேசையர் குமாரசாமிப் புலவரிடம் பெற்ற பயிற்சியும் புலவரை ஒத்த அவரது பாணியும் இரண்டாவது கணேசையர் தொல்காப்பியம் முழுவதையும் ஆராய்ந்து விளக்கக் குறிப்புரைகள் எழுதிய பின்பு அகநானுந்றுக்கு உரையெழுதியமையாகும். கணேசையருக்குப் பொருளிலக்கணத்திலிருந்த புலமை முதிர்ச்சியை இவரது அகநானுந்று உரைகளில் பரக்கக் காணலாம்.

அகநானுந்றுச் செய்யுட்களுக்குக் கணேசையர் மிக நேர்த்தியான உரையை எழுதியுள்ளார். கல்வியில் விருப்புடைய மாணவர்களைக் கருத்தில் கொண்டு கருத்துத் தெளிவிற்காக அடைப்புக் குறிக்குள் மேலதிகமான விளக்கங்கள் தந்துள்ளமை கணேசையர் கையாண்ட சிறப்பான வழிமுறையாகும். நீண்ட காலமாக ஆசிரியராக இருந்த அனுபவம் முழுவதும் கணேசையருக்கு உரையெழுதும் போது உதவியிருக்கின்றது எனலாம். கணேசையரின் அகநானுந்று விரிவுரையைப் பின்வருமாறு பகுத்துக் கூறலாம்.

- சொற்பொருள் விளக்கம்
- இலக்கணக் குறிப்புகள்
- உள்ளுறை சுட்டல்
- இறைச்சி சுட்டல்
- உரை முரண்கள் சுட்டுதல்
- மேற்கோள் காட்டுதல்
- தனித்துவத் துலங்கல்

சொற்பொருள் விளக்கம்

கணேசையர் தமது அகநானுந்று உரையில் இதன் பொருள் என்று குறிப்பிட்டு முதலில் பதவுரையே எழுதுகின்றார். (பதம் - சொல்) அதாவது சொல்லுக்கு ஏற்ற பொருளையே முதலில் எழுதுகின்றார். செய்யுளின் முழுமையான பொருட் புலப்பாட்டிற்கேற்ப எழுவாய் எடுத்துக் கொண்டுகூட்டிப் பொருள் விளக்கம் செய்கின்றார்

பொருள் விளக்கத்தின் பொருட்டுச் சொற்பொருள் இலகுவாக விளங்கும் பொருட்டுப் பதங்களைப் பிரித்துக் காட்டிய பின்னரே சொற்களின் பொருளைக் கூறுகின்றார். இவரது பதவுரை சொல்லோடு பொருளாக அமைகின்றதோடு மட்டுமல்லாமல் செய்யுள் சுட்டும் திரண்ட பொருளை வெளிக்கொணர்வதாகவும் அமைகின்றது. செய்யுளின் பொருட் பொருத்தத்திற்கு இயைபாக ஒருசொல் ஒன்றிற்கும் மேற்பட்ட பொருளில் வழங்குமாற்றை குறிப்பிட்டு விளக்குவது இவரது சொற்பொருள் கூறும் தன்மையின் இயல்பாகக் கொள்ளலாம். சான்றாக,

தைஇ - கைசெய்தல் : ஒப்பனை செய்தல்

படியார் - கீழ்ப்படியாதவர் : வணங்காதவர்

வார்தல் - ஒழுகல் : ஈனுதல்

உன்னம் - உண்ணுதல் : நினைவு

என்பதைக் காட்டலாம். இவ்வாறு பல்வேறுடங்களில் சொற்பொருள் கூறிச்செல்கிறார்.

இலக்கணக் குறிப்புகள்

இலக்கியத்திற்கு இலக்கணம் இயம்பல் என்னும் மரபிற்கிணங்க இலக்கிய நூலொன்றிற்கு இலக்கண வழிநின்று உரையெழுதும் தன்மையை இவரது உரையில் காணமுடிகிறது. செய்யுளின் திரண்ட பொருளை ஜியந்திரிப்பு மயக்கமில்லாமல் விளக்கும் பொருட்டே இவர் இலக்கணக் குறிப்புகளைக் கூறிச் செல்கிறார். இலக்கியத்திற்கும் இலக்கணத்திற்கும் இடையேயான இறுக்கமான தொடர்பினைக் கண்டறிந்து மிகச் சிறந்த முறையில் விளக்கியுரைத்துள்ளார். சான்றாக,

முல்லை வைந்துனை தோன்ற, இல்லமொடு

பைங்காற் கொன்றை மென்பினி அவிழ அகம்-4

எனும் பாடலடியைக் காட்டலாம். இப்பாடலில் இல்லத்தையும் ஆகுபெயராக்கிக் கொண்டு அவற்றின் மொட்டுக்கள் என சினைக்காக்கி அவை மெஸ்லிய பினிப்பு (கட்டு) விட்டு விரிய எனப் பொருள் கோடல் சிறப்பாகும் என்று ஜியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இங்குக் கணேசையர் குறிப்பிடும் இல்லத்தை என்பது தேற்றா மரத்தின் மொட்டுக்களை ஆகும். இவ்வாறு இல்லத்தையும் கொன்றையையும் ஆகுபெயராகக் கொண்டு பொருள் கொள்ள வேண்டும் என்று இலக்கணம் குறித்த மிகத் தெளிவான விளக்கத்தைத் தருகின்றார்.

உள்ளுறை சுட்டல்

அகப்பாடல்களின் உயிராக அமைவது உள்ளுறையாகும். இவ்வுள்ளுறை குறித்துக் குறிப்பிடும்பொழுது கணேசையர் பெரும்பாலும் குறிப்பிரைகாரரையும் வேங்கடசாமி நாட்டாரையும் ஒத்தே குறிப்பிட்டுச் செல்வதைக் காணமுடிகிறது. கணேசையரின் அகநானுற்றுரையில் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட உள்ளுறைகளைக் காணலாம். சான்றாக,

எரிஅகைந் தன்ன தாமரைப் பழனத்து

பொரிஅகைந் தன்ன பொங்குபல் சிறுமீன்

வெறிகொள் பாசடை உணீழியர் பைப்பயப்

பறைதபு முதுசிரல் அசைபு வந்திருக்கும் அகம் -106

எனும் பாடலடியைக் காட்டலாம். இச்செய்யுளுக்கு விளக்கமளிக்குமிடத்து முதுமையால் பறக்கமாட்டாத சிரல் மீனுக்கு அண்மையில் பாசடை மீதிருந்தும் அதனைக் கவர மாட்டாமலும் ஏனை இளங்சிரல் கவர்தற்குப் பொறாமலும் இருத்தல் போல, முதுமையால் எழுச்சி குன்றிய தலைவி தன் மனையகத்தே கணவனைக் கொண்டிருந்தும் அவனை வளைத்துக்கொள்ள மாட்டாமலும், ஏனை இளம் பருவமுடையார் தழுவதற்குப் பொறாமலும், இருக்கின்றாள் என்று இச்செயுளடியில் இடம்பெறும் உள்ளுறையை மிகப் பொருத்தமான முறையில் கூறிச் செல்கிறார்.

உரை முரண்கள் சுட்டுதல்

அகநானுற்றிற்கு எழுந்த உரைகளை நன்கு கற்று அவற்றிலே பொருந்தாத இடங்களைத் தமது உரையில் கணேசையர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவர் பொருந்தா உரைகளைச் சுட்டுமிடத்து என்றல் சிறப்பின்று அத்துணைச் சிறப்பின்று எனப் பொருள் கோடல் சிறப்பாகும், என்றிருப்பதே நலம், என்பன போன்ற தொடர்களைக் கையாண்டே உரைமுரண்களைச் சுட்டுகிறார். சான்றாக,

எம்மொடு கழிந்தனர் ஆயின், கம்மென

வம்பு விரித்தன் பொங்குமணற் கான்யாற்று அகம்-11

எனும் செய்யுளைக் காட்டலாம். இச்செய்யுளில் வரும் வம்பு என்னும் சொல்லிற்கு வேங்கடசாமி நாட்டார் கொண்ட பொருளின் பொருத்தமின்மையைப் பின்வருமாறு கணேசையர் சுட்டிக்காட்டுகிறார். வம்பு என்பதற்குக் கச்ச எனப் பொருள் கூறுவாருமூனர். அது அத்துணை இயைபின்று என்று பொருள் கூறிய கணேசையர் வம்பு என்பதற்குக் கச்ச என்று பொருள் கூறியிருப்பது பொருந்தாது என்று குறிப்பிடுகிறார். மேலும் வம்பு என்பதற்குக் கணேசையர் புதிது என்று பொருள் கூறிச் செல்கிறார். இவ்விடம் நோக்குமிடத்து கணேசையர் குறிப்பிடுவதே சரியாகத் தோன்றுகிறது. ஏனைவில்,

வம்பே நிலையின்மை (தொல்.சொல்.உரி.327)

என்கிறது தொல்காப்பியம். மேலும்,

மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை

கல்பிறங்கு அத்தம் சென்றோர் கூறிய
பருவம் வாரா அளவை நெரிதரக்
கொம்புசேர் கொடிஇணர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே⁵

எனும் இந்தக் குறுந்தொகைப் பாடல்களில் வம்ப மாரி என்பதற்குப் புதிதாகப் பெய்த மழையைப் பார்த்துக் கொன்றைமரம் கார்காலம் வந்துவிட்டது என்று நினைத்ததாகப் பொருள் கூறப்படுகிறது. இதே போன்று அகம் 95ஆம் செய்யிலில் வம்பலர் நீரிடை அழுங்க என்பதற்குப் பொருளுரைக்குமிடத்துக் கணேசையரும் வேங்கடசாமி நாட்டாரும் ஒத்த கருத்துடையாவர்களாக வழிச் செல்லும் புதியோர்” என்று பொருளுரைத்துச் செல்வதையும், அகம் 100ஆம் செய்யிலில் வம்பநாரை என்பதற்குப் புதிய நாரை என்று இருவருமே ஒத்த கருத்துடையவர்களாகப் பொருளுரைத்துச் செல்வதைக் காண முடிகின்றது.

மேற்கோள் காட்டுதல்

கணேசையர் தமது அகநானுற்று விரிவுரையிலே காட்டும் மேற்கோளின்வழி அவரது இலக்கண இலக்கியப் புலமையை அறிய முடிகிறது. சொற்பொருள் விளக்கம் கூறுமிடத்தும், இலக்கணக் குறிப்புகளைக் கையாளுமிடத்தும், அகப்பொருள் விளக்கத்தின் பொருட்டும் (இறைச்சி, உள்ளுறை) பாடபேதம் சுட்டுமிடத்தும் கணேசையர் எண்ணிலடங்கா மேற்கோள்களைப் பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, சிலப்புதிகாரம், சீவக சிந்தாமணி, திருக்கோவையார், தஞ்சை வாணன் கோவை, திருக்குறள், தொல்காப்பியம், நன்னால் முதலியவற்றிலிருந்து பொருத்தமான மேற்கோள்களைச் சுட்டிச் செல்கிறார்.

இலக்கிய இலக்கணங்களை மேற்கோள் காட்டுமிடத்துத் தெளிவாகவும், முழுமையாகவும் விளக்கியுரைப்பதை இவரது உரையில் காணலாம். தாம் குறிப்பிடும் இலக்கிய இலக்கணத்தின் பெயர், பாடல் இலக்கம் என்றும், தொல்காப்பியம் நன்னாலாக இருப்பின் இன்ன அதிகாரம், இன்ன இயல், இன்ன இலக்கம் என்றும் மிகத் தெளிவாக அடைப்புக் குறிக்குள்ளே தருவது ஆராய்ச்சியாளர்களுக்கு மிகுந்த பயனளிப்பதாக அமைகிறது.

முடிவுரை

கணேசையரின் அகநானுற்று விரிவுரையானது முதலில் இதன் பொருள் என்று குறிப்பிட்டுப் பதவுரை கூறிச் செல்வதாக அமைந்துள்ளது. இவரது உரையில் சொற்பொருள் விளக்கம், இலக்கணக் குறிப்புகள், இறைச்சி, உள்ளுறை சுட்டல், உரை முரண்கள், பாடபேதங் காட்டுதல், மேற்கோள் காட்டுதல், பண்பாடு பற்றிய செய்திகள் முதலானவை இடம்பெற்றுள்ளன. கணேசையர் உரைமுரண்களைச் சுட்டுமிடத்தும், பாடபேதங்களைக் குறிப்பிடுமிடத்தும் பெருமளவில் இவர் இலக்கணச் செல்நெறியையே கையாளுகிறார். விளக்கமாகவும், நுட்பமாகவும், மிகவும் நேர்த்தியான முறையிலும் இலக்கணக் குறிப்புகளைத் தந்து இவர்தம் உரையைச் செம்மைப்படுத்துகின்றார். அகப்பாடல்களின் உயிராக அமையும் திணை, துறை, உள்ளுறை, இறைச்சி, மெய்ப்பாடு முதலியவை பற்றித் தெளிவான கருத்தினை ஜீயர் கொண்டிருந்தார் என்பதை இவரது அகநானுற்று உரை தெளிவாகக் காட்டி நிற்கிறது. கணேசையரின் உரைப்போக்கானது உரை தொடர்பான பல செறிவான செய்திகளைப் பெறவும், எதிர்கால ஆய்வாளர்கள் உரை தொடர்பான மீளாய்வை மேற்கொள்ளவும் வழிவகுக்கிறது.

⁵ குறுந்தொகை 66.

மதிய்மிடப்பெற்றது

லூலூவின் நூலாக்க வழிமுறைகள்

முனைவர் த.சத்தியராஜ்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
இந்துஸ்தான் கலை அறிவியல் கல்லூரி (த.)
கோயம்புத்தூர் - 641 028

இணைய வழியிலான நூலாக்கத்திற்குச் சில நிறுவனங்கள் வழிவகை செய்துள்ளன என மின்னால் பதிப்புநெறிகள் எனும் கட்டுரையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (த.சத்தியராஜ்:2016). அந்திறுவனங்களில் *pressbooks*, *booktango*, *lulu*, *foboko*, *bookrix*, *pothi*, *kindle* ஆகிய நிறுவனங்களே மின்னால் உருவாக்கத்திற்கு எளிதானவே. பிற நிறுவனங்கள் எந்த நாட்டிலிருந்து இயக்கப்படுகிறதோ, அந்நாட்டினரா இருத்தல் வேண்டும் என்கின்றன.

இவை தவிர்த்த பிற நிறுவனங்கள் இல்லையா? இருக்கின்றன. அவை நாமே நூல் உருவாக்கத்திற்குரிய வழியை ஏற்படுத்தித் தரவில்லை. மாறாக, அந்திறுவனத்தாருக்கு மின்னஞ்சல் மூலமாக, நமது புத்தகத்தை அனுப்பினால், அதனை அவர்கள் மின்னாலாக்கி வெளியிடுவர். இத்தன்மையில் அமைந்த மின்னால் நிறுவனங்களாக *freetamilebooks*, *kakithampublications* போன்றவை அமைந்துள்ளன.

மின்னால் உருவாக்கத்தில் பெரிதும் துணையாக இருப்பது லூலூ நிறுவனம் என்றால் மிகையாகாது. இந்திறுவனம் பிற இரண்டு நிறுவனங்களைக் காட்டிலும் இந்திறுவனம் தரக்குறியீட்டு (ISBN) எண்ணுடன் நூல் வெளியிடுவதற்கான வசதியை ஏற்படுத்தித் தந்துள்ளது. இந்திறுவனத்தின் மூலம் அச்சுநூல் (*Print Book*) உருவாக்கிக் கொள்ளலாம். அதன் வழிமுறைகளை இக்கட்டுரை முன்வைக்கிறது.

உறுப்பினராதல்...

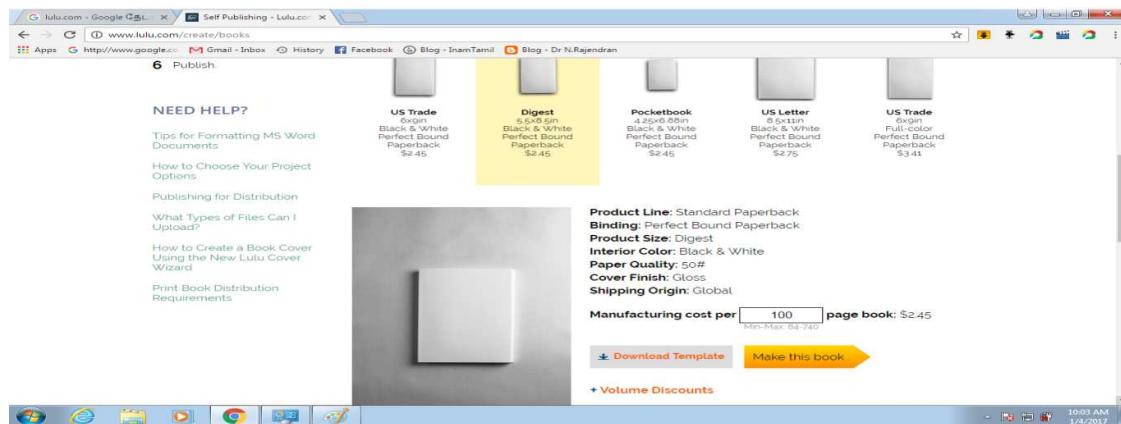
இந்திறுவனத்தின் மூலம் நூல் வெளியிடுவதற்கு முதலில் அந்திறுவனத்தில் உறுப்பினராக இணைந்து கொள்ளல் வேண்டும் (இதற்கான வழிமுறையை மின்னால் பதிப்பு நெறிகள் எனும் கட்டுரையில் பார்த்துக் கொள்ளலாம்).

இதில் உறுப்பினர் ஆனவுடன், புதிதாக உருவாக்கு (*New create*) என்பதைச் சொடுக்கவும், அதன்பின்பு அது நூல் வெளியிடுவதற்கான ஆறு வழிமுறைகளைக் காட்டும். அதில் முதல் வழிமுறை நூல் அமைப்பு முறையாகும். இதில் நூல் அளவு, அட்டைக்கோப்பின் அளவு போன்றவை கேட்கப்படும். அவற்றைக் குறிப்பிடும் படங்கள் வருமாறு:

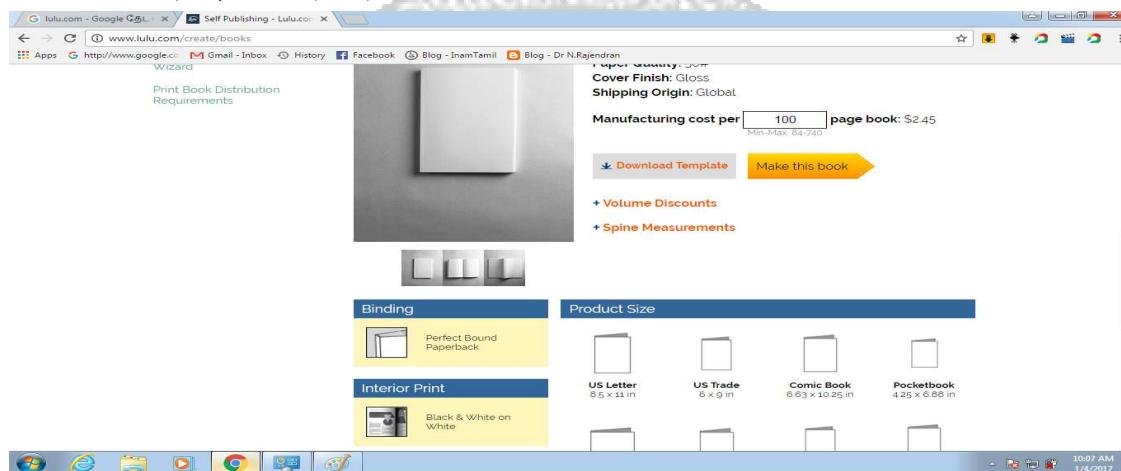
(படம்: 1)

இப்படத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளபடி நமக்கு வேண்டிய நூல் கட்டமைப்பைத் தேர்வு செய்து கொள்ள வேண்டும்.

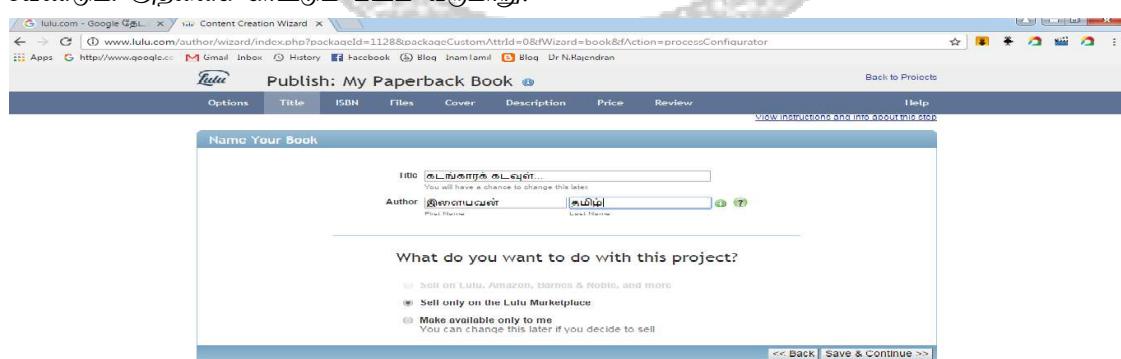
(படம்: 2)

இப்படத்தின்படி தேர்வு செய்யப்பெற்ற நூல் கட்டமைப்புக் குறிப்பைப் பார்த்துவிட்டு, நூல் உருவாக்கத்தை மேற்கொள்ளலாம். நூல் கட்டமைப்பின் அளவு தெரியவில்லை என்றால், மாதிரி அமைப்பைப் பதிவிறக்கி, அதில் தட்டச்சிட்டுக் கொள்ளலாம்.

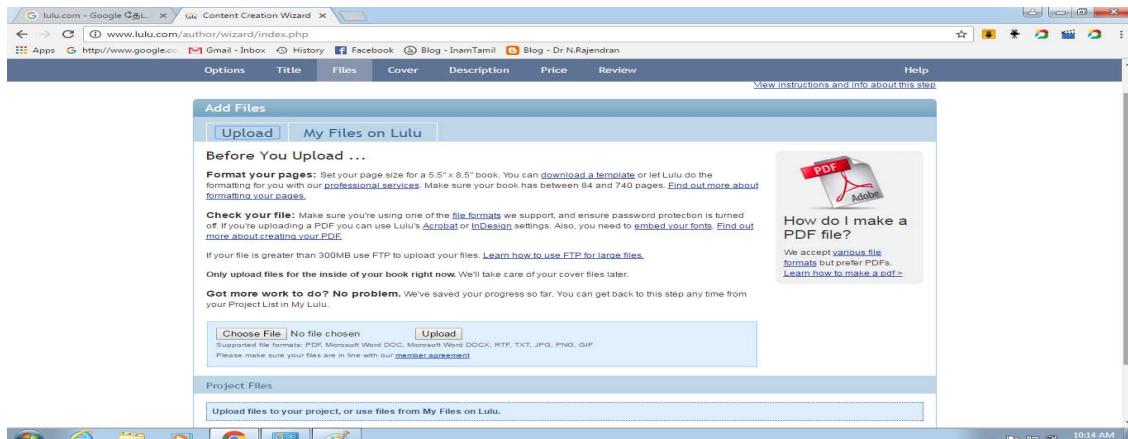
(படம்: 3)

இப்படத்தின்படி நூல்கட்டுமானம் எப்படி இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிவு செய்துகொள்ள வேண்டும். அதன் பின்பு, நூல் தலைப்பு, ஆசிரியர் பெயர் பதிவுமுறை ஆகியவற்றைப் பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும். அதனைக் காட்டும் படம் வருமாறு:

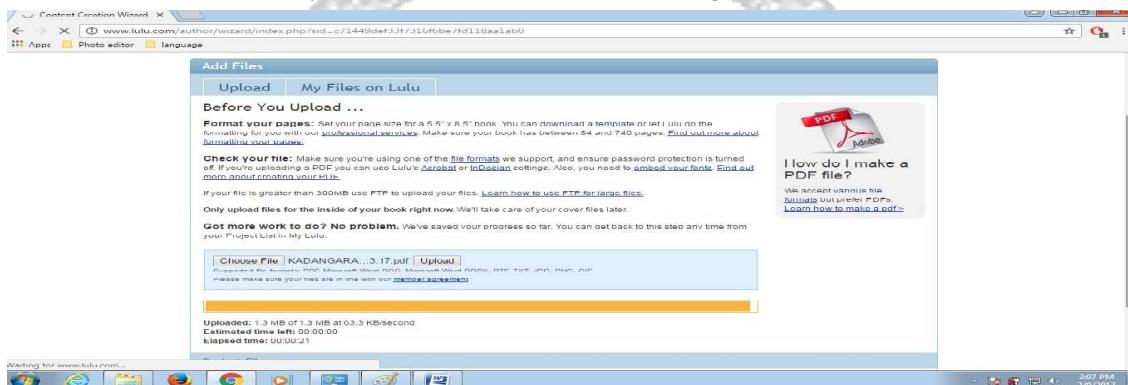
(படம்: 4)

இதனைப் பூர்த்தி செய்தவுடன் சேமித்துத் தொடரவும் (save & continue). அதன் பிறகு திருத்தும் தன்மையுடைய நூலாக்கக் கோப்பை உள்ளீடாகத் தர வேண்டும். அதன் வழிமுறையைக் காட்டும் படம் கீழ்வருமாறு:

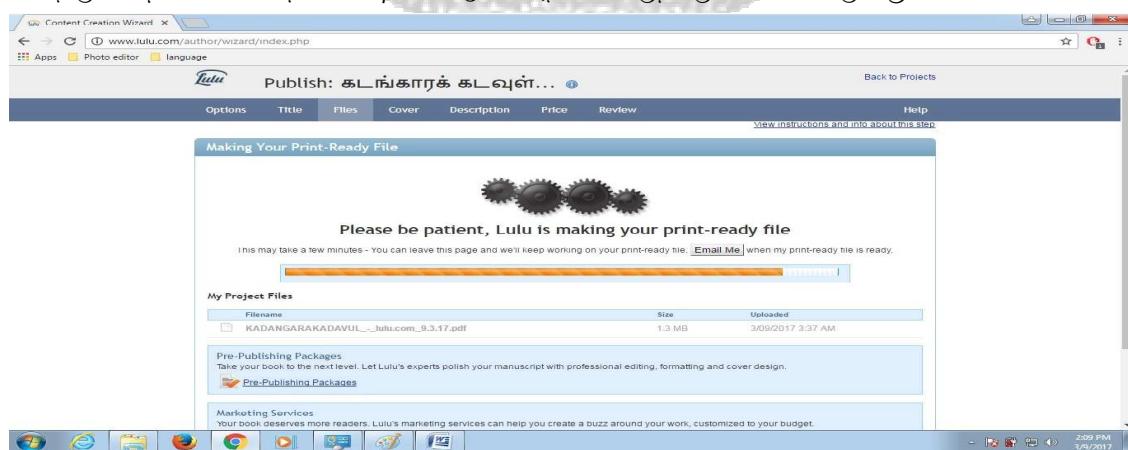
(படம்: 5)

இப்படத்தில் காட்டப்பட்டிருக்கும் *Choose file* என்பதைச் சொடுக்க, கணினியில் பதிவுசெய்யப் பெற்றிருக்கும் பதிவு அடைவிற்குச் செல்லும், நாம் உள்ளிடும் கோப்பைத் தெரிவு செய்யவேண்டும். பின்பு பதிவேற்றம் (*Upload*) எனும் பொத்தானைச் சொடுக்க, அக்கோப்பு வெளியீட்டுக்கு ஏற்றதா என்பதைச் சோதனை செய்யும். அதனைக்காட்டும் படம் வருமாறு:

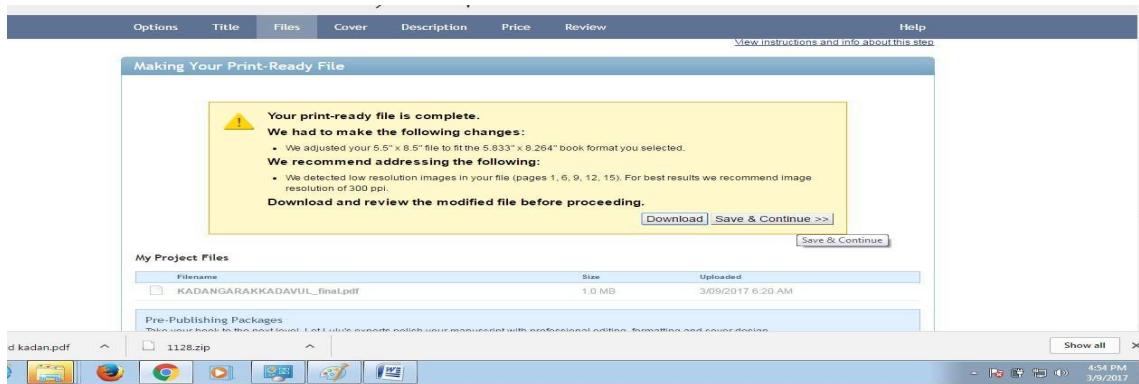
(படம்: 6)

இச்சோதனையின் மூலம் ஏற்கத் தகுந்த கோப்பு என்றால், ஏற்கப்பட்டதற்கான தன்மை வெளிப்படும். அதனைச் சேமித்துத் தொடர, அக்கோப்புப் பதிப்புக்கு ஏற்றதா என்பதைச் சோதனை செய்யும். இதில் முந்தைய வழிமுறைகள் சரியாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்டுள்ளதா என்பதையும் கவனிக்கும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. முந்தைய வழிமுறையைச் சரியாகப் பின்பற்றவில்லை என்றால், என்ன தவறு செய்திருக்கிறோம் என்பதைச் சுட்டிக்காட்டும். அதனைக் குறிக்கும் படம் வருமாறு:

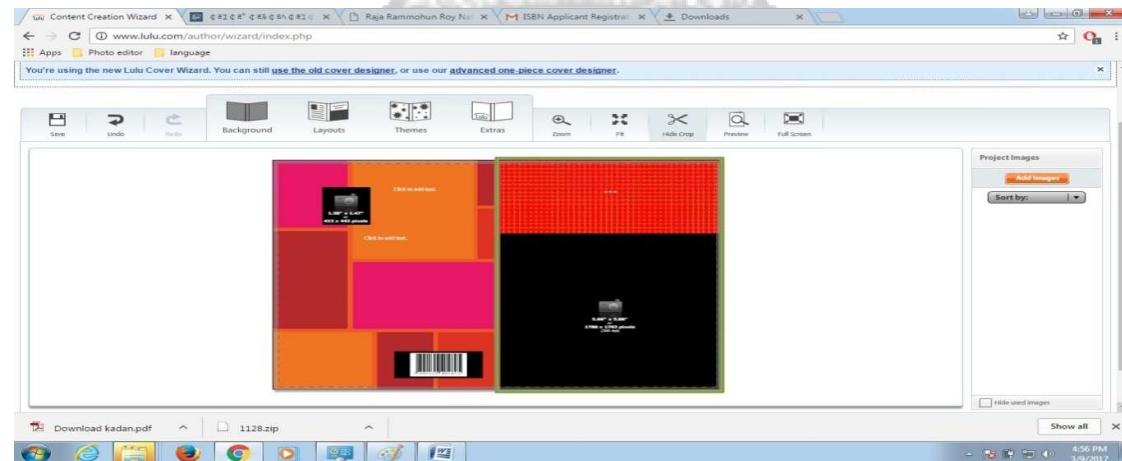
(படம்: 7)

இப்படம் பதிவேற்றம் செய்த கோப்பு ஏற்படையதா எனச் சோதித்துப் பார்க்கிறது.

(படம்: 9)

இப்படதங்களின்வழிச் சரிசெய்த பின்பு சேமித்துத் தொடர வேண்டும். பின்பு அட்டை வடிவமைப்புப் பகுதிக்குச் செல்லும். அங்கு அந்நிறுவனமே ஏற்படுத்தி வைத்திருக்கும் மாதிரி (*Template*) அட்டை வடிவமைப்பு இருக்கும். அதில் வடிவமைப்புச் செய்யலாம். அல்லது ஏற்கனவே வடிவமைப்புச் செய்து வைத்துள்ள படங்களை உள்ளீடாகத் தந்தும் வடிவமைக்கலாம். அதற்கான படங்கள் வருமாறு:

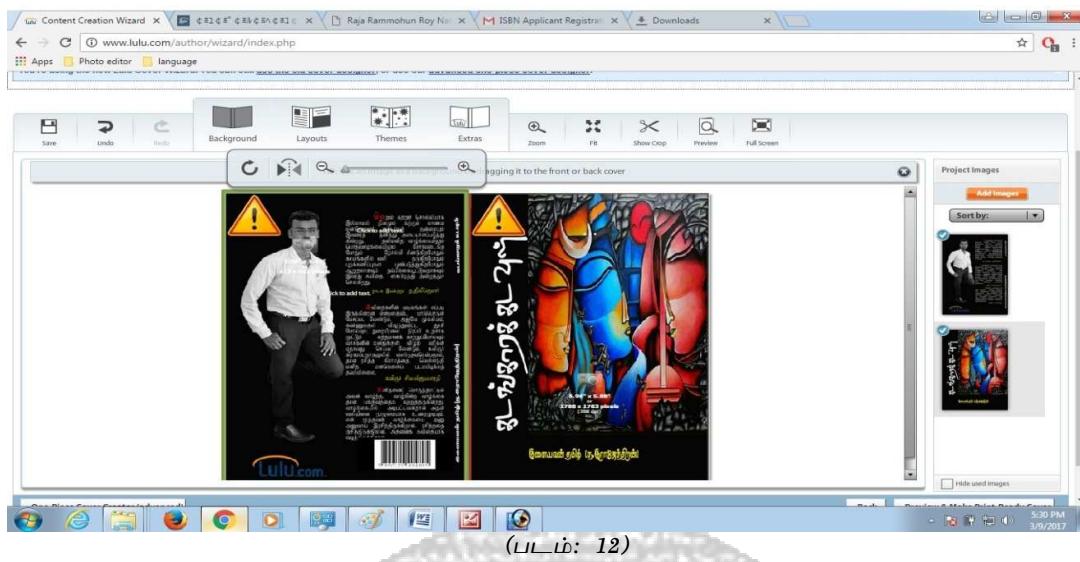
(படம்: 10)

இப்படம் அட்டையில் மாதிரிப் படம். இதன் வலது ஓரத்தில் இருக்கும் *Project Images* எனும் தொடர்பு நூல்ட்டையைப் பதிவேற்றம் செய்வதற்கான வழியாகும்.

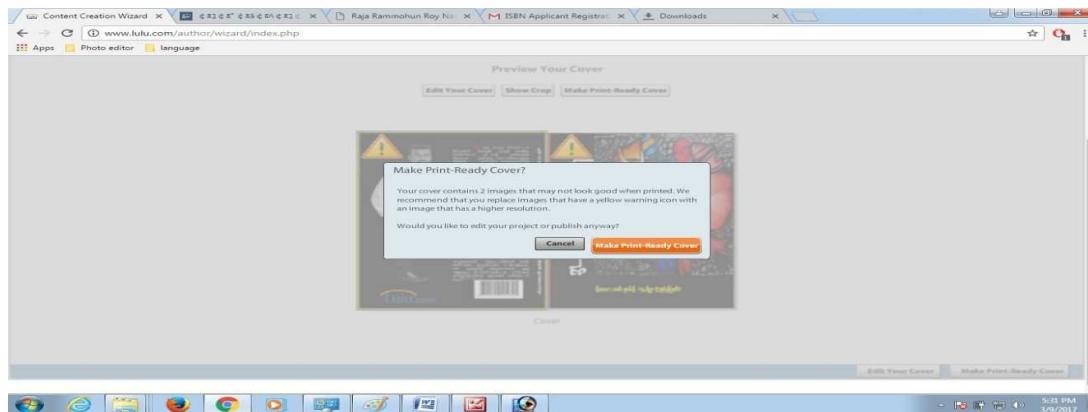

(படம்: 11)

இப்படத்தின் வலது ஓரத்தில் இருக்கும் இரண்டு படங்களும் உள்ளீடாகத் தரப்பெற்றவை. இவற்றைச் சுட்டியைக் (*mouse*) கொண்டு இழுத்து மாதிரி வடிவமைப்புக்குள் தர, அங்குப் பொருந்திவிடும். இங்குத் தரக்கூடிய படம் தெளிவானதாக இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறு உள்ளீடாகத் தரப்பெற்ற அட்டைக்கோப்பு பின்வருமாறு அமைந்து காட்சி தரும்.

(படம்: 12)

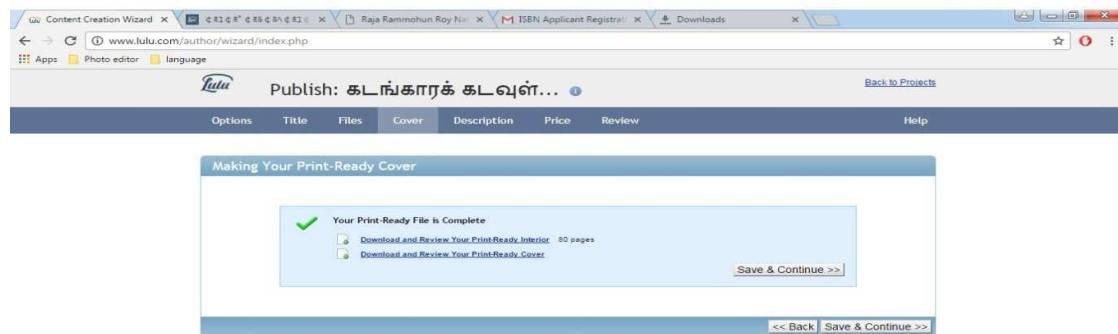
(படம்: 13)

இப்படங்கள் காட்டும் வழிமுறைகளின்படி அட்டைவடிவமைப்பை உள்ளீடாகத் தந்துவிட்டு நூல்ட்டை தயார் (Print ready cover) எனும் பொத்தானை அழுத்தவும். அதை, அழுத்த அவ்வட்டை வடிவமைப்பு நூல் உருவாக்கத்திற்கான வழிமுறையைத் தொடரும்.

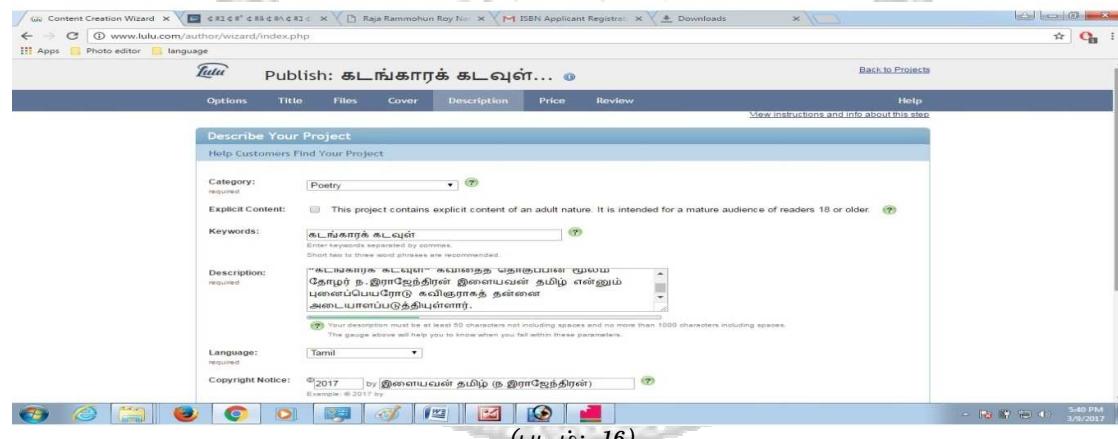
(படம்: 14)

இப்படம் காட்டும் சோதனையில் சிக்கல் இல்லை என்றால், அடுத்த நகர்விற்குச் சென்றுவிடும். அதில் வெளியீட்டுக்கான தகுதியைக் காண்பித்துவிடும்.

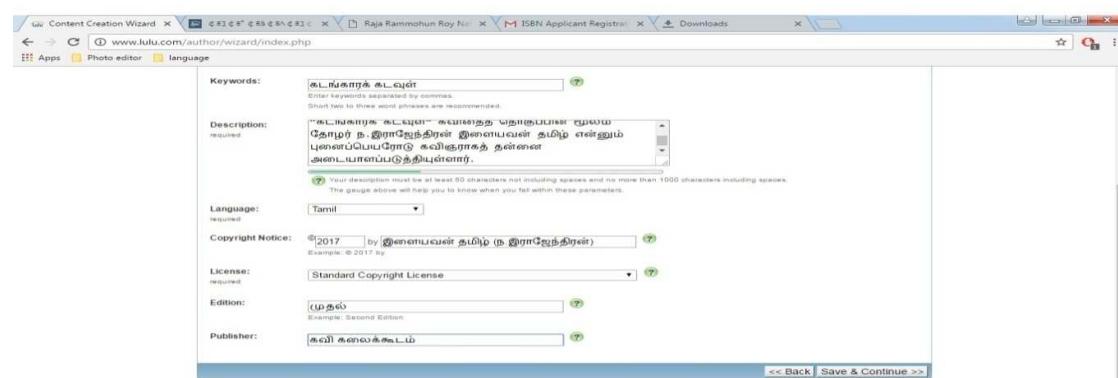

(படம்: 15)

இப்படம் காட்டுவதுபோல் நூல்கோப்பும், நூல்டடையும் நினைத்த மாதிரி வந்துவிட்டால் சேமித்துத் தொடரவேண்டும். அதைத், நூல் குறிப்பைத் தருதல் வேண்டும். இதில் நூல்வகை (சான்று: ஆய்வு, சுழந்தையிலக்கியம்) குறியீட்டுச் சொல் (Keyword), நூற்குறிப்பு (Description), மொழி, உரிமைக்குறிப்பு, உரிமை, பதிப்புக்குறிப்பு, பதிப்பகம் ஆகியவற்றைப் பூர்த்தி செய்தல் வேண்டும். இக்குறிப்புகளில் குறியீட்டுச் சொல்லைத் தெளிவாகத் தருதல் வேண்டும். ஏனெனில் அதுதான் கூகுளில் தேடிச் செல்வதற்கு வழிவகை செய்து தருவது. இக்குறிப்புகளைப் பூர்த்தி செய்யவேண்டிய வழிமுறைப் படங்கள் வருமாறு:

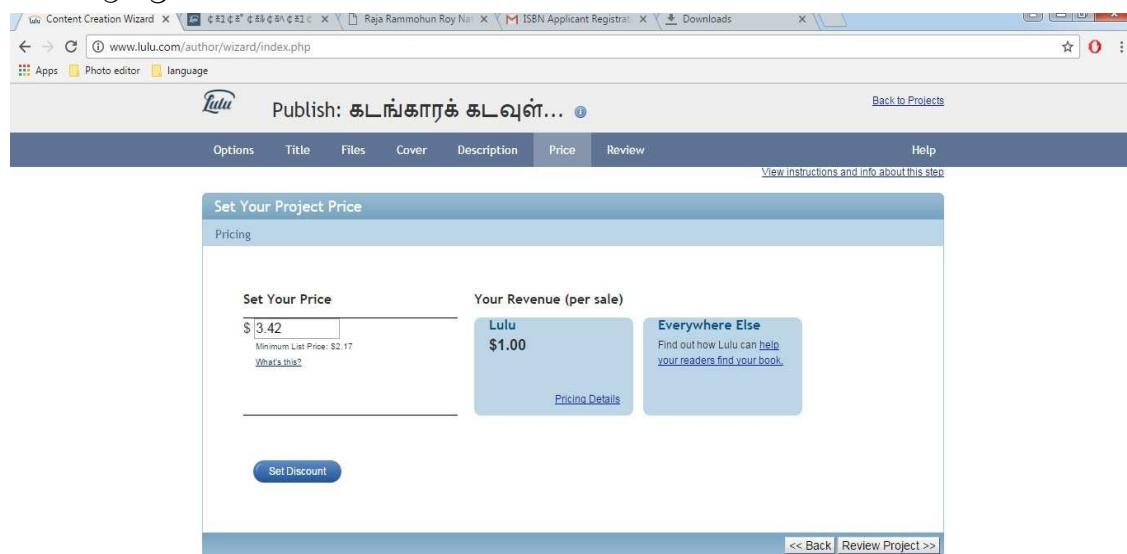

(படம்: 16)

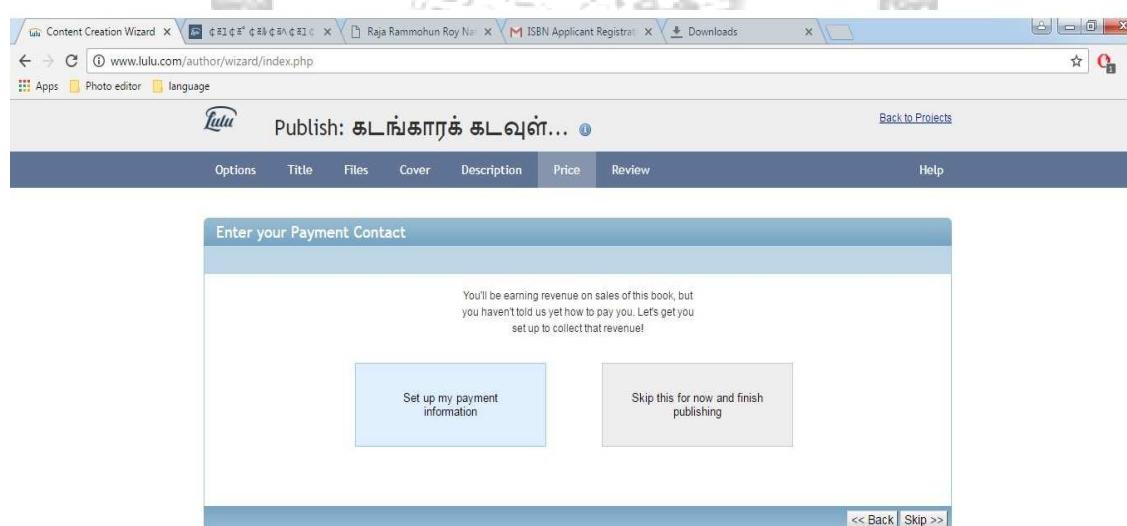

(படம்: 17)

இது நிறைவு பெற்றவுடன், அடுத்து நூலின் விலையைக் குறிப்பிட வேண்டும். அதனைக் காட்டும் படம் வருமாறு:

இப்படத்தின்படி வெளியிடும் நூலின் தொகையைத் தரலாம். இது டாலர் மதிப்பில் இருக்கும். நூலின் விலைக்கு ஏற்றாற்போல் நமக்கான வருமானத்தையும் காட்டும் குறிப்பு இடம்பெறும். சான்றாக, ஒரு நூலின் விலை 210 எனில் நமக்கு உருபாய் 60 வருமானமாகக் கிடைக்கும். அதாவது 20 விழுக்காட்டுத் தொகை நமக்குக் கிடைக்கும். அத்தொகையை எப்படிப்பெறுவது? என்பதைப் பின்வரும் படங்கள் காட்டும்.

இப்படத்தின்படித் தொகைபெறுவதற்கான வழிமுறைகளை அறிந்துகொள்ளத் தொகை பெறல் குறிப்பு (*Setup Payment Information*) எனும் பொத்தானை அழுத்த, பின்வரும் படம் தோன்றும்.

It takes just a minute to register with the community.

*Username

Terms of Service

Lulu's forums help build a strong community of creators by fostering discussion and sharing information. Messages posted by Lulu community members are solely the opinion and responsibility of the person posting the message. All users posting to the Lulu forums must read this [Forum Posting Policy](#).

Posting to the forums constitutes your agreement to the terms outlined in this [Forum Posting Policy](#). For more information on Lulu's terms of service, please also see our [Member Agreement](#).

Please treat all Community members with respect. As volunteers who are helping other users in the Lulu forums, all members and moderators deserve your courtesy as much as we feel you deserve theirs. While we're the first to admit we're not perfect, we strive to be impartial and conduct ourselves in the fairest manner.

*I have read and accept the terms of service

Word verification by reCAPTCHA floralita

Get a new challenge | Get a sound challenge | Help with word verification

Submit **Reset**

(படம்: 20)

இப்படத்தின்படிப் பயனாளர் அடையாளம் இட்டுச் செல்ல வேண்டும். அதன்பின்பு தொகை பெறுவதற்கான வழிமுறைப் படி வம் தோன்றும்.

Get Paid By PayPal Check

PayPal Email **Required**

Currency **Required**

Payments are made in the currency you select on a monthly basis when you accumulated revenue is \$5 or more.

For more info, see the [Creator Revenue FAQ](#)

Taxpayer Type Individual Organization

SSN/ITIN

If your book includes a Lulu ISBN, US income taxes will be automatically withheld from sales made in or delivered to the USA. To prevent tax withholding, US authors can submit a completed W-9 tax form and non-US authors can submit form W-8BEN. These forms require an identifier such as a US Social Security Number (SSN), Individual Taxpayer Identification Number (ITIN), or an Employer Identification Number (EIN). For more information about obtaining the required identifier numbers and completing these forms, see ["How do I get a W-9 or W-8BEN on file at Lulu?"](#)

Full Name **Required**

Country **Required**

Email Address

Phone Number **Required**

Street 1 **Required**

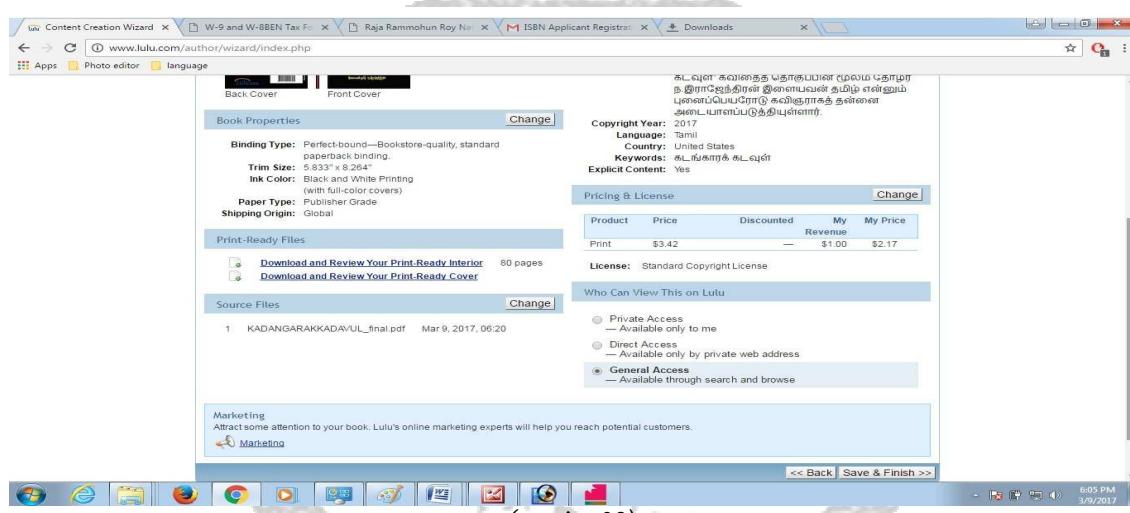
Street 2

City **Required**

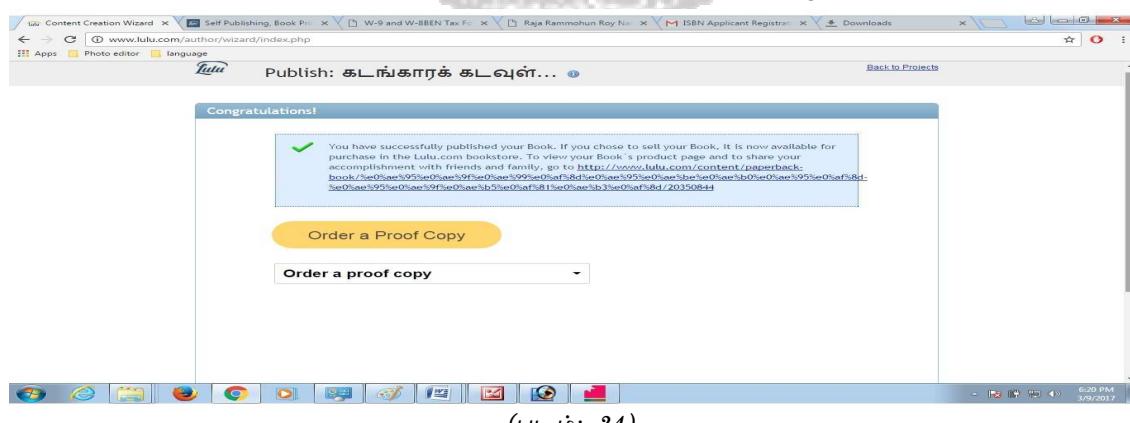
Zip/Postal Code **Required**

(படம்: 21)

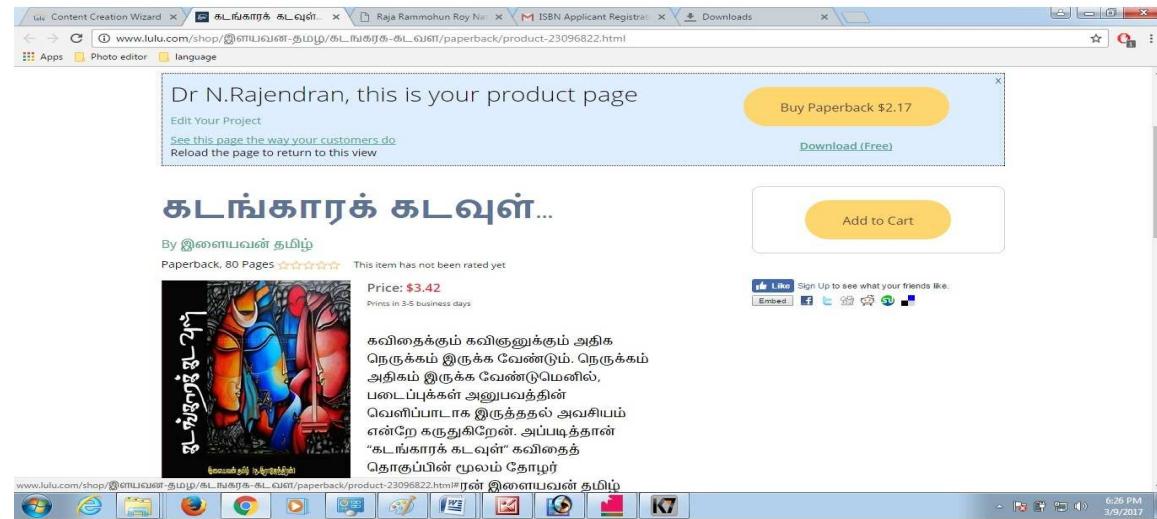
இப்படத்தின்படி பணமில்லா வர்த்தகம் (Paypal) மூலமாக வேண்டுமா? காசோலை மூலமாக வேண்டுமா? என்பதை உறுதிசெய்ய வேண்டும். அதில் கேட்கப்பட்டிருக்கும் குறிப்புகளைப் பூர்த்தி செய்துகொள்ள வேண்டும். இது நிறைவடைந்ததும் பதிப்பிக்க என்பதை அழுத்த, பதிப்பானதற்கான குறிப்புடன் பின்வரும் படங்கள் தோன்றும்.

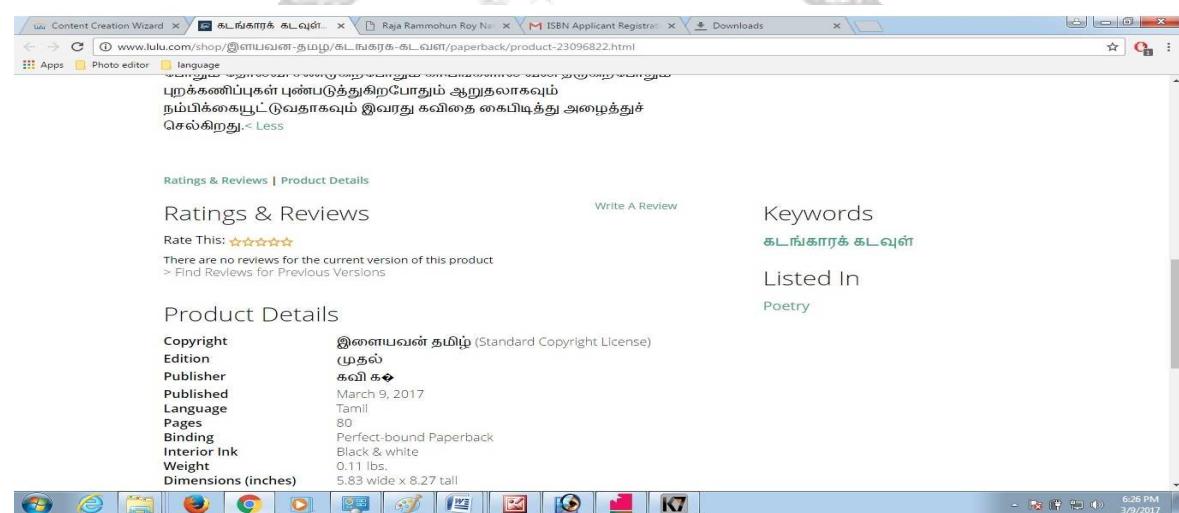
இதனைச் சரிபார்த்த பின்பு சேமிப்பை முடித்துக்கொள்ள வேண்டும். நூலின் ஒரு படி ஊலூ நிறுவனத்திடமிருந்து பெறவேண்டும் என்றால் பின்வரும் வழிமுறைப் படத்தின்வழிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். அதற்குரிய தொகையைச் செலுத்துதல் வேண்டும். தொகையைச் செலுத்தி விட்டால், ஓரிரு வாரங்களில் உங்கள் முகவரிக்கு நூல் வந்தடைந்துவிடும். அதன் வழிமுறைப்படம் வருமாறு:

அதன்பின்பு நூல் வெளியிடப்பெற்றதா? இல்லையா? என்பதை அறிந்துகொள்ள, ஒவ்வொ பக்கத்திலோ அல்லது சூகுள் தேடல் பக்கத்திலோ நூலின் பெயரைத் தட்டச்சிட்டுத் தேடிப் பார்த்துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு தேடப் பின்வரும் வெளியிட்டதற்கான படங்கள் தோன்றும்.

(படம்: 25)

(படம்: 26)

நிறைவாக, இதுவரை விளக்கப்பட்ட வழிமுறைகளின்வழி ஒரு நூலை இணையத்தின் மூலம் வெளியிடும் முறையை எளிதில் அறிந்து கொள்ளலாம். இது நூல் வெளியிடுவதற்கான எளிய வழிமுறை. இம்முறை பொருளாதாரம் இல்லாமல் நூல் வெளியிடுவதற்கு ஏங்கும் உள்ளங்களுக்குப் படகாக அமையும் என்று நம்பலாம்.

துணைநின்றவை

1. சத்தியராஜ் த., 2016, மின்னூல் (Ebook) பதிப்புநெறிகள், இனம் பன்னாட்டு இணையத் தமிழாய்விதழ், (Inamtamil.com) தமிழ்நாடு.
2. www.lulu.com
3. www.pressbooks.com
4. www.freetamilebooks.com
5. www.kakithampublications.blogspot.in

மதிய்மிடப்பெற்றது

கவிக்கோலம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு

கவிமாமணி தகடுர் தமிழ்க்கதிர்
3/212ஆ, மலர் இல்லம், கொரன் தெரு
ஆசாத் நகர், கிருஷ்ணகிரி - 635 002

இன்று வெண்பா பாடுவதில் ஆசுகவியாய் விளங்கும் கவிக்கோலம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிப்பு இனிமை பயப்படாதும். தமிழ் மொழியின்பால் பேரன்பு கொண்ட கவிஞரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை நாம் அறிந்துகொள்வது, அவரது நல்ல கவிதைகளை அறிந்து சூவப்பதற்கு வழிவகுக்கும்.

பிறப்பு

சென்னை பெரம்பூர் பகுதியில் உள்ள நம்மாள்பேட்டையில் தந்தை இராமசாமி தாய் இராஜம்மாள் ஆகிய இருவருக்கும் 14.4.1956-ல் (சித்திரை மாதம் முதல் நாள்) மூன்றாவது மகனாகப் பிறந்தார். இவருக்கு முத்தவர்கள் சுகுந்தலா, ரோஜா ஆகியோர் ஆவார். கவிஞர்க்குப் பின் பிறந்தவர்கள் வெங்கடேசன், மஞ்சளா ஆகியோர் ஆவார். வெங்கடேசன், மஞ்சளா இருவரும் குழந்தைப் பருவத்திலே மறைந்தவர்கள்.

கல்வி

கவிஞரின் தாயார் கவிஞர் பிறப்பின்போது குடியாத்தம் சென்று விட்டார். எனவே கல்வி குடியாத்தம் தொடக்கப் பள்ளியில் தொடங்கியது. நான்காம் வகுப்பு வரை அங்கேயே கல்வி கற்றார். பின்னர் ஐந்தாம் வகுப்பு முதல் சென்னை நம்மாழ்வார்பேட்டையில் படிப்பைத் தொடர்ந்தார். எட்டாம் வகுப்பு வரை மாநகராட்சிப் பள்ளியில், பின் உயர்நிலைப் பள்ளியில் 8 முதல் 11ஆம் வகுப்பு வரை பயின்றார். பின்னர் நீண்ட இடைவெளிக்குப்பின் 2000ஆம் ஆண்டில் அஞ்சல் வழியில் சென்னைப் பல்கலை பட்டப் படிப்பைப் பெற்றார். அதை ஆண்டே முதுகலையில் சேர்ந்து முதுகலைத் தமிழ் பட்டப்படிப்பையும் முடித்தார்.

இளமைப் பருவம்

கவிஞர் நான்காம் வகுப்புப் படிக்கும்போதே பாட்டுப் போட்டியில் முதல் பரிசு பெற்றார். கவிஞர் பாட்டுப்பாடும் திறனுக்கு அவரது தாயார் திருமதி இராசம்மாள் அவர்கள்தான் காரணம். அவர் தருமபுரி மாவட்டம், பாப்பாரப்பட்டியில் பிறந்தவர். அவர் சிறுவயதில் சுப்பிரமணியசிவா அவர்களின் சுந்திரப் போராட்ட வீரர் குழுவில் பாரதியார் பாடல்களைப் பாடினார். அப்பாடல்களைக் கவிஞருக்குச் சிறுவயதில் அவரது தாயார் பாடிக் காட்டுவார். இதன் மூலம் ஏற்பட்ட ஆர்வமே கவிஞரின் வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தது. பள்ளி இறைவணக்கக் கூட்டத்திலும் கவிஞர் கவிக்கோலம் கிருஷ்ணமூர்த்தியவர்களே பாடுவார். இப்படிப் பதினேராம் வகுப்பு வரை ஏராளமான பரிசுகளைக் கவிஞர் பெற்றுள்ளார்.

கவிஞர்தம் பெற்றோரின் பூர்வீகம்

புகழ்மிகு அதியன் ஆண்ட மாவட்டத்தில் தருமபுரியிலிருந்து 20 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் உள்ள பாப்பாரப்பட்டியில் பிறந்தவர் கவிஞரின் தாயார் இராஜாம்பாள் ஆவார். பெருமையிக்க குடும்பத்தில் பிறந்த இவர் இலக்கியத் தேர்ச்சிப் பெற்றவர். விடுதலைப் போராட்ட வீரர் சுப்பிரமணியசிவா குழுவில் இடம் பெற்று பாரதியார் பாடல்களைப் பாடித் தொண்டாற்றியவர். கவிஞர் கவிஞராகும் உணர்வுக்கு இவரது தாயே முதற்காரணமாகும். கவிஞரின் தந்தையார் ராமசாமி அவர்கள் பெருமையிகு ஊராகப் பேசப்படும் அன்னசாகரம் ஊரில் பிறந்தவர். நாட்டுப்பற்று மிக்கவர். தமது பதினேழாம் வயதில் பணியின் காரணமாகச் சென்னை வந்து பின்னி மில்லில் சேர்ந்தார். சென்னைவாசியான பின்பு இவர்களு குடும்பம் சென்னை பெரம்பூரில் நம்மாழ்வார்பேட்டையில் நிலைபெற்று வளர்த் தொடங்கியது.

கவிஞரின் வளர் பருவம்

கவிஞரின் பள்ளிக்கல்விப் பருவத்தில் பாடத்தினாடே பள்ளி ஆசிரியர்களான புலவர் திரு.பக்தவத்சலம் அவர்கள், இசையாசிரியர் திருமதி மீனாட்சி அவர்கள் மற்றும் திருமதி. சரஸ்வதி அவர்கள், திரு.ழுப்பிதிராவ் முதலியோர் கவிஞரை அடிக்கடி பள்ளிக் கல்வியில் இலக்கிய உணர்வில் எழுச்சியுரச் செய்தனர். தமிழில் பேரார்வம் வளர ஊக்கம் தந்தவர் புலவர் தீ.பக்தவத்சலம் அவர்களே ஆவார்.

கவிஞர் ஒன்பதாம் வகுப்பு படிக்கும்போது பாட்டுப் போட்டியில் பரிசு பெற்றார். பாட்டுப் போட்டிக்குப் பரிசளிக்கச் சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டவர் எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் அவர்கள். அவரின் உரையைக் கேட்ட கவிஞர் படைப்பாளராகும் என்னத்தைக் கொண்டார். ஜெயகாந்தன் பேசுகையில், “நான் பள்ளியில் படிக்கவில்லை, அந்த வாய்ப்பு எனக்குக் கிட்டவில்லை, ஆயினும் ஒவ்வொருவர் வாழ்விலும் ஒரு திருப்புமுனை ஏற்பட வேண்டும், அதற்காக இளம் வயது முதலே ஆர்வத்துடன் முழுமூச்சுடன் உழைப்பை விடைத்தால் வெற்றி பெறுவது உறுதி, என்னைப்போல எழுத்தார்வம் வளர என மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்!” என்ற அந்தப் பேச்சு கவிஞருக்கு மனத்தில் ஒரு வேகத்தை உருவாக்கியது. பள்ளிக் கல்விப் பருவத்திலும் பின்னரும் இவரைப் பலர் பாராட்டியும், இவரது பாட்டுப் பணிக்குப் பரிசிலித்தும் பராட்டியும் பெருமை சேர்த்தனர். அவர்களில் குறிப்பிடத்தகுந்தவர்கள் திருவாளர்கள் கலைமாமணி கொத்தமங்கலம் சுப்பு, புலவர் புலமைப்பித்தன், எழுத்தாளர் கிருஷ்ணமணி, மேயர் சிட்டிபாடு போன்றோர் ஆவர்.

இதன் மூலம் நூலகம் சென்று நூல்கள் பலவற்றைக் கற்றார். பின்னர் கதை, கவிதை, கட்டுரை என எழுத ஆரம்பித்தார். இவ்வாறு இவரது ஆர்வம் இவரை இலக்கியப் படைப்பாளராக மாற்றியது. முதல் வாசகர்கள் இவரது பள்ளித் தொழிற்களே ஆவர். பின்னர் ஆசிரியரிடம் சென்று காட்டிப் பாராட்டுப் பெற்றார்.

அச்சில் வந்த முதல் கவிதையும் கதையும் வாணோலி வாய்ப்பும்

1972-73ல் பள்ளி இறுதி வகுப்புக்குப்பின் மூன்றாண்டு வளர்ச்சியில் 1976ல் தமிழ்த்தேன் என்ற இதழ் வந்தது. இதழ் வெண்பா போட்டியாக கள் எனத் தொடங்கி களுக்கு என முடியும் நேரிசை வெண்பா எழுதுமாறு போட்டியாக அமைந்தது. கவிஞர் கவிக்கோலம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தமது எழுத்தைத் தொடங்கினார். அது சிறந்த நேரிசை வெண்பாவாக அமைந்து விட்டது. அப்பாடல்,

கள்ளுக் கடையும் குதிரை விளையாட்டமும்
தள்ளி விதவையின் வாழ்க்கையை -வெள்ளி
விளக்காய் ஒளிரவைத்த நம்கழகத் தாலே
அளவுண்டா இன்பங் களுக்கு

என்ற இப்பாடல் தமிழ்த்தேன் இதழில் 20-12-1975இல் வெளிவந்தது. திங்கள் இருமுறை இதழாக வெளிவந்த இவ்விதழின் ஆசிரியர் ஏகாம்பவாணன் அவர்களின் பாராட்டும் கிடைத்தது.

கவிஞரின் அடுத் வாய்ப்பு அகில இந்திய வாணோலி, சென்னை-2 இளையபாரத நிகழ்வில் கவிக்குரல் பகுதியில் 1977 முதல் 1981 வரை மாதந்தோறும் தமது படைப்பை வழங்கி வந்தார். 1978ல் மாலைமுரசு சென்னைப் பதிப்பில் முதல் சிறுகதை புதிய பட்டம் என்ற தலைப்பில் அச்சானது. கவிஞரின் நண்பர்கள் இதனைப் பாராட்டி ஊக்குவித்தனர். நண்பர்கள் வாணோலிக் கவிதை ஒலிபரப்பின்போது வியாசர்பாடி வீதி முழுதும் சாலையின் சுவர்களில் எழுதி இதனை வெளிப்படுத்திக் கவிஞரை மேலும் ஊக்கப்படுத்தினர். இதனால் இவர் தமது நண்பர்களை வாணோலி நிகழ்ச்சிப் பதிவின்போது உடன் அழைத்துச் செல்வார்.

கவிஞரின் துயரமும் தாயின் உடன்பிறந்தோரின் அழைப்பும் :

1975-ல் கவிஞரின் உடன்பிறந்த சகோதரி அவர்கள் மரணம் கவிஞரைப் பெருந்துயரத்தில் ஆழ்த்தியது. அடுத்த ஐந்தாண்டில் 1980-ல் கவிஞரின் தந்தையும் காலமானார். தந்தையார் கவிஞரின் முதல் வாசகராகவும் ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர். இவர்களது மறைவால் குடும்பம் மிகவும் வாடியது. இத்தருணத்தில் கவிஞர் வேலைவாய்ப்பு அற்றவராக இருந்தார். தாயின் உடன்பிறப்பு ஜீவர் இவர்களை அழைத்துத் தமது ஊரான பாப்பாரப்பட்டியில் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபடுத்தி ஆற்றுவித்ததோடு தேவையான உதவிகளையும் புரிந்து வந்தனர்.

தருமபுரி மாவட்டம், பாப்பாரப்பட்டியில் தமது புதிய வாழ்வு சிறப்பாக அமைந்ததைக் கவிஞர் உணர்ந்தார். இதனிடையே கவிஞரின் மாமாவின் வேண்டுகோளால் மாமன் மகள் திலகம் என்பவரை வாழ்க்கைத் துணைவியாக ஏற்று 3.6.1984இல் திருமணம் செய்து கொண்டார். இதனால் மகிழ்வற்ற கவிஞரின் வாழ்வு தழைக்க ஆரம்பித்தது. 24.5.1985ல் இவருக்குக் குழந்தை பிறந்தது. அக்குழந்தைக்குச் செந்தில்குமார் என்று பெயர் வைத்து மகிழ்வந்தார் கவிஞர்.

சென்னையில் மீண்டும் கவிஞர்

கவிஞரின் திருமண மகிழ்வோடு இவர் விரும்பிய தந்தையின் பணி இவருக்குச் சென்னை பின்னி பஞ்சாலையில் (1985இல்) கிடைத்தது. நிர்வாகம் இவருக்கு அழைப்பு அனுப்பியது. கவிஞர் உடனே குடும்பத்தோடு சென்னையில் குடியேறினார். இதனால் கவிஞரின் ஆளுமையும் ஆற்றலும் வளர்ந்தது. பலரின் நட்பும் இலக்கியத் தொடர்பும் இவருக்குக் கிடைத்தது.

உவமைக் கவிஞர் சுரதாவின் அறிமுகம்

கவிஞரின் சென்னைவாசம் மேலும் இலக்கிய உணர்வை வளர்த்தது. அதன் முதல் நிகழ்வாக 24.06.1985இல் பெரம்பூரில் கவியரசு கண்ணதாசன் பிறந்தநாள் விழா மாலையில் நடைபெற்றது. விழாவில் பட்டிமன்றம், கருத்தரங்கம் நடைபெற்றன. பின்னர் உவமைக் கவிஞர் சுரதா அவர்கள் தலைமையில் கவியரங்கம் யார் வேண்டுமானாலும் பாடலாம் என்றனர். பார்வையாளராகச் சென்ற கவிஞர் கவிக்கோலம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் இதில் பங்கேற்றார்.

அங்கு யாரென்னும் கண்ணதாசன் பாடலைப் பிழையின்றி ஒப்புவித்தால் நூறு ரூபாய் பரிசு என்றும் அதைச் சிறப்பு விருந்தினர் இயக்குநர் கே.பாலசந்தர் அவர்கள் வழங்குவார் என்றும் உவமைக் கவிஞர் அவர்கள் கூற, கவிஞர் கண்ணதாசன் பாடல் நினைவில் இல்லை என்றும், திரைப்படப்பாடலைப் பாடுகிறேன் என்று கூறி, கவியரசு கண்ணதாசன் அவர்களின் “யாரை நம்பி நான் பொறந்தேன்” என்ற பாடலைப்பாடி முடிக்க, போட்டியில் பங்கு பெற்றவர்களில் கவிஞர் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களுக்கே இப்பரிசு எனப் பாராட்டி உவமைக் கவிஞர் கூறினார். கவிஞரை அழைத்த உவமைக் கவிஞர் தமது பாராட்டையும் வழங்கினார். பின்னர் கவிஞரின் வீட்டிற்கே குழுதம் நிருபர் வந்து கவிஞரின் புகைப்படத்தையும் செய்தியையும் 3-10-1985இல் குழுதம் இதழில் வெளியிட்டுப் பெருமை சேர்த்தார்.

கவிப்பேரரசு வைரமுத்துவின் அறிமுகம்

1985ஆம் ஆண்டில் மீண்டுமொரு நிகழ்வு பெரம்பூர் கல்யாண மண்டபத்தில் நடந்தது. இந்நிகழ்வில் வினாவிடை எனக் கேள்விகள் கேட்கலாம் என அறிவித்தனர். கவிஞர் உடனே கவியரசு உரையை ஒட்டியே தமது வினாவைத் தயாரித்தார். அது நேரிசை வெண்பாவாக மலர்ந்தது. அப்பாடல்,

இளைய கவிஞரா! இனிய புலவா!
சளைக்காது பேசிடும் சொல்லழகா!-யானிங்கு
ஒர்நூலில் விரும்பி உணையேதான் கேட்டிட்டுடேன்
சீர்நூல் தருவாயா சொல்?

என்று வினாத் தொடுத்தார். கவிப்பேரரசு வைரமுத்து அவர்கள் வினாவைப் பாராட்டித் தமது சிறப்புறைக்குப் பின் கவிஞரைப் பாராட்டி, வெண்பாப் பாடிய நண்பா! வருக மேடை, பரிசு பெறுக! என்றார். அப்போதும் உடனே குறள் வெண்பா ஒன்றைத் தீட்டி நன்றி தெரிவித்தார் கவிஞர். அது,

இந்தப்புக்கள் விற்பனைக் கல்லை, கவிஞராலைத்
தந்த கவிக்கென்றன் வாழ்த்து!

என்று கூற, கவிஞரைக் கட்டியணைத்துக் கவிப்பேரரசு வைரமுத்து அவர்கள் பாராட்டுமழை பொழிந்தார்.

கவிஞருக்குப் பாராட்டும் வாழ்த்தும்

வைரமுத்து அவர்களிடம் வெண்பாவிற்குப் பாராட்டுப் பெற்ற கவிஞர் தம்மை பள்ளிப் பருவத்தில் வாழ்த்திய கலைமாமணி கொத்தமங்கலம் சுப்பு அவர்கள்,

கல்கி கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் நாவலில் புரட்சி செய்தார். பாரதியோ பாட்டில் புரட்சி செய்தார், இவர்கள்போல் நீயும் பாடுவதில் புரட்சி செய்து” என்று கூறிய நிகழ்வு நினைவுக்கு வந்தது. இதனால் மேலும் ஊக்கமடைந்த கவிஞர் பின்னாளில் வெண்பா பாடுவதில் புலியாக விளங்கினார். இதனால் நாடற்கால கவிஞரானார்!

கவிஞரின் வெண்பாக்கள் சேலம் சோலை இருசன் அவர்களின் மாதமிரு இதழான சங்கொலியில் தொடர்ந்து வெளி வந்தது. இக்காலக்கட்டத்தில் இவரது பெயருக்கு முன் சங்கொலி என அடைமொழி வாசகரால் தந்து போற்றப்படும் அளவிற்கு இவர் சிறப்பிடம் பெற்றார். சோலை இருசன் மனிவிழாவில் இவருக்குச் சாந்த தண்கவி என்ற விருதும் விழாவில் வழங்கப்பட்டது.

கவிதைப் படைப்போடு இதழ்ப் பணியிலும் வெகுவாக நாட்டம் கொண்டு 1.11.1992ல் கவிக்கோலம் என்ற இதழைக் கவிஞர் தொடங்கினார். இவ்விதழைக் கண்டு இதழை வாங்கியவர்கள் திருமுருக கிருபானந்த வாரியார், பேராசிரியர் திரு.மா.நன்னன் அவர்கள் புதினப் பேரரசு கோவி.மனிசேகரன் அவர்கள், சோலை இருசன் அவர்கள், வல்லிக்கண்ணன் அவர்கள் போன்றோர் ஆவர். அவர்களின் வாழ்த்தையும் பெற்றார் கவிஞர்.

கவிஞரின் வாளொலிப் பரிசுகள்

சன் தொலைக்காட்சி கட்டுரைப் போட்டியின் பரிசை நடிகர் சாருஹாசன், சுகாசினி மனிரத்தினம் ஆகியோர் வழங்கினார்கள். 10-8-96இல் சன் தொலைக்காட்சி வார்த்தை விளையாட்டுப் போட்டியில் பாராட்டும், 27.7.1994ஆம் தேதியில் பாரம்பரியத்தை நோக்கி நிகழ்ச்சியில் பரிசும், 13.7.92 சென்னை டி.டி.யில் சிறந்த கடிதத்திற்குப் பரிசும், 25.10.1996இல் சென்னைப் பண்பலையில் வெள்ளிமணி ஒசை நிகழ்ச்சியில் கவிதைத் தொகுப்புடன் பாடலும், 24.4.98, 24.8.98 விவத்பாரதி ஒலிபரப்பில் மடலுக்குப் பரிசும், 29.10.96இல் தனியார் பண்பலை ஒலி பரப்பில் வாழ்த்துப் பா போட்டியில் பரிசும் பெற்றார்.

அன்னை மறைவும் ஆற்றொணாத் துண்பமும்

கவிஞரின் அன்னை 29.5.1998 அன்று இயற்கை எய்தினார். இதனால் மனமொடிந்த கவிஞர் மீண்டும் மனம் தேர வெகுநாளானது. தாயின் மறைவைக் கவிதையாக்கி அந்தமான் முரசு இதழுக்குப் பத்து வெண்பாக்கள் எழுதி வெளியிட்டார். பின்னர் அந்தாதி நூலை எழுதினார். அது இன்னும் வெளிவரவில்லை. பின்னர் செப்டம்பர் 1998இல் கவிஞரின் அன்னைக்குத் தமது கவிதைகளைக் காணிக்கையாக்கி, வண்ண வண்ணக் கோலங்கள் எனும் நூலை வெளியிட்டார். பின்னர் அவர் நடத்தி வந்த கவிக்கோலம் இதழும் நின்று போய்விட்டது. தாம் பணியாற்றி வந்த பின்னிப் பஞ்சாலையின் பணியை விருப்ப ஒய்வாகப் பெற்று வெளியே வந்து விட்டார் கவிஞர்.

மீண்டும் உயிர்பெற்ற கவிஞர்

கவிஞர் தமது பஞ்சாலைப் பணி விருப்ப ஒய்விற்குப் பின் 2000ஆம் ஆண்டு கிளை நூலகத் தற்காலிகப் பணியாளராக இணைந்து தமது இளங்கலை, முதுகலை ஆகியவற்றைத் தொடர்ந்தார். பின்னர்ப் பள்ளி ஆசிரியராக எம்.சி.சி. பள்ளியில் சேர்ந்தார். இவரது தமிழ்ப் பணியும் கல்விப் பணியும் தழைக்கத் தொடங்கியது. இக்காலத்தில் எப்.எம். வாளொலியின் சினிமா நேரம் நேரலையில் கவிஞரிடம் ஒருமணி நேரம் நேர்க்காணலை திரு.என்.சி.ஞானப்பிரகாசம் அவர்கள் கண்டு வாளொலியில் ஒலி பரப்பினார்.

1998இல் கவிஞரின் வண்ண வண்ணக் கோலங்கள் நூலுக்கு அணிந்துரைக்காகச் சென்னை வாளொலிக்குச் சென்ற கவிஞர் திரு. முனைவர் சேயோன் அவர்களும், முனைவர் சுந்தர ஆவுடையப்பன் அவர்களும் கவிஞரை வரவேற்றனர். அவர்கள் தென்கச்சி சுவாமிநாதன் அவர்களை அறிமுகப்படுத்தினர். இதனால் கவிஞரின் பல பாடல்கள் வாளொலியில் இசைப்பாட்டாக ஒலி பரப்பானது. தென்கச்சியின் அன்பில் கவிஞர் நெகிழ்ந்தார்.

2011ஆம் ஆண்டு கவிஞரின் மனிவிழா ஆண்டாகும். இவ்விழாவையொட்டி கவிஞரின் புகைப்படமும் பாடலும் தமிழ்வழிக் கல்வி வெண்பா விளக்கு இதழில் கவிமாணி தகடுர் தமிழ்க்கதிர் வெளியிட்டுச் சிறப்பித்தார். இதே காலக்கட்டத்தில் சென்னையிலிருந்து வெளிவந்த எழுத்தாணி என்ற மாத இதழும் கவிஞரின் புகைப்படத்தை வெளியிட்டுச் சிறப்பு சேர்த்தது.

முதன்முதலில் கவிஞரைப் புகைப்படத்துடன் அட்டையில் அறிமுகப்படுத்தி கவிஞர் வசீகரன் அவர்கள் தமது பொதிகை மின்னல் இதழில் வெளியிட்டுப் பெருமை சேர்த்துள்ளார். மேலும்

சுற்றுச்சூழலில் அறிவியல் கல்வி இதழின் ஆசிரியர் திரு. மெர்சி பாஸ்கர் அவர்களும் திரு.கதிரவன் அவர்களும் கவிஞரின் புகைப்படத்தை இதழில் வெளியிட்டுப் பெருமை சேர்த்துள்ளார். பேராசிரியர் த.வ.மெய்கண்டார் அவர்கள் தமது கவிதா மண்டலத்திலும் கவிதையும் படமும் வெளியிட்டுத் தொடர்ந்து சிறப்புச் சேர்த்து வந்துள்ளார்.

கவிஞரின் படைப்புகளைத் தொடர்ந்து தமது சங்கோவி இதழில் பதினெந்து ஆண்டுகள் வெளியிட்டுப் பெருமை சேர்த்துள்ளார் செந்தமிழ்ச் செல்வர் சோலை இருசன் அவர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த காலத்தில் அனுவிரதம் இதழின் ஆசிரியர் பேராசிரியர் நெடுஞ்செழியன் அவர்களும் அண்மைக் காலத்தில் பாபாஜி சித்தர் ஆன்மீகம் இதழின் ஆசிரியர் தன்றால் அவர்களும் இவரைச் சிறப்பித்துள்ளார்.

கவிக்கோலம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களின் பாடல் இயற்றும் பணியைப் பாராட்டி, அருங்மொழி அரசு திருமுருக கிருபானந்த வாரியார் அவர்களும், பாவேந்தரின் புதல்வர் கலைமாமணி மன்னர் மன்னன் அவர்களும், புலவர் மணி தணிகை உலகநாதன் அவர்களும் பாட்டால் பாராட்டுரை வழங்கிக் கவிஞரைப் போற்றியுள்ளனர்.

இவரது கவிதைத் தொகுப்பான கவிக்கோலம் என்ற நால் அறிஞர்களின் பாராட்டோடு 2010இல் சென்னை சோலைப்பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. இதில் ஓவியமும் தமிழ்ப்பாவும் என்ற இறுதிப்பா இவரது திறமைக்குச் சான்றாக அமைந்துள்ளது. மேலும் கவிஞரின் நால்கள் வெளிவர உள்ளன. கவிக்கோலம் கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்கள் தமிழ்ப் பணியில் பாரதி வழியில் பாங்காய் வளர்கிறார்!.

கவிஞரின் தேன்மழையில் சில சொட்டுகள்

1) உலகமறை பற்றி

உலக பொதுமறை உன்னதம் ஓதும்
நிலமுயர் நூல்கள் நிறைந்து - வலம்வரும்
வல்ல தமிழூ உயிரெனக் கொண்டவர்
நல்ல தமிழர் நினை!

2) தமிழ்வழிக் கல்வி பற்றி

தாய்மொழி கல்வி தலையென எண்ணி
வாய்மொழி விடுத்தே உடனே செயல்பட
வேண்டும் என்று விரும்பி கேட்கிறேன்
மீண்டும் மீண்டும் மொழியவும் வேண்டுமோ?

3) தன்னம்பிக்கை பற்றி

ஹனம் தடையல்ல உண்டு உயர்வது
வானப் புகழை வளைக்கலாம்-நாணா
சரண்யா உழைத்தார் சரித்திரம் ஆனார்
சிறப்பை உரைத்தல் சிறப்பு!

4) பொதுத் தொண்டு பற்றி

காற்றுவும் தனக்காக வருவ தில்லை
கதிரவனும் தனக்காக உதிப்ப தில்லை
ஆற்றுவும் தனக்காகச் செல்வ தில்லை
அரும்மழையும் தனக்காகப் பொழிவ தில்லை
வேர்அதுவும் தனக்காக வளர்வ தில்லை
வெள்ளிநிலா தனக்காக ஒளிர்வ தில்லை
ரரிகளும் தனக்காகப் பிறப்ப தில்லை
ரன்மனிதா நீமட்டும் தனக்காய் இங்கே?

யதியிடப்பெற்றது

வரலாற்று நோக்கில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் [தமிழகக் குறுநில வேந்தர்களை முன்வைத்து]

சே. முனியசாமி

முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வாளர்

இந்திய மொழிகள் மற்றும் ஒப்பிலக்கியப் பள்ளி

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

பாண்டிய நாட்டுத் தொன்மை

தமிழகத்தின் தென்புலம் என விளங்கிய ஆட்சிப் பகுதி பாண்டிய மண்டலம் என அழைக்கப்பெறுகிறது. பாண்டிய மண்டலத்தைப் பண்ணெடுங்காலம் ஆண்ட பாண்டியர்கள், படைப்புக் காலந்தொட்டு மேம்பட்டு வரும் தொல்குடியினர் என வரலாறு புலப்படுத்துகின்றது. இதனைப் பின்வரும் கருத்து விளக்கும்.

வடமொழியாளர் ஆதிகாவியமெனக் கூறும் வால்மீகி இராமாயணத்திலும் கி.மு.நான்காம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த காத்யாயனர் நூலிலும் பாணினி வியாகரணத்திற்கு வரைந்த வாதத்திக்கம் என்ற உரையிலும் இலங்கையின் வரலாறு கூறும் பண்டைய நூலான மகாவம்சத்திலும் அசோகப் பெருவேந்தனின் கல்வெட்டிலும் மெக்கத்தனீசின் குறிப்புகளிலும் காணப்பெறும் பாண்டியர் குறித்த செய்திகள் அவர்தம் தொன்மையை மெய்ப்பிக்கும் (தமிழ்நாட்டு வரலாறு பல்லவர் - பாண்டியர் காலம், 1990:401).

திருவாசகத்தில் மாணிக்கவாசகர் பாண்டிய நாட்டைப் பாண்டிய நாடே பழம் பதி எனக் கூறுகின்றார். இப்பாண்டிய நாட்டில் தமிழ்மொழி செழித்து வளரப் பலர் பங்காற்றியுள்ளனர். அதனால் செந்தமிழ் நாடு என்றும் அழைக்கப்பட்டது.

பாண்டிய நாட்டின் எல்லை

பாண்டிய நாட்டின் நிலப்பரப்பானது கிழக்கிலும் தெற்கிலும் கடல்பரப்பு எல்லையாகவும் மேற்கு எல்லையில் மேற்குத்தொடர்ச்சி மலையும் வடமேற்கில் கொங்குநாடும் வடகிழக்கில் புதுக்கோட்டையும் வடக்கில் வெண்ணாறு வரையும் பரவியிருந்தது. அதனால் பாண்டி மண்டலம் எனப்படுவது இன்றைய மதுரை, இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, விருதுநகர், திண்டுக்கல், திருநெல்வேலி, புதுக்கோட்டை ஆகிய மாவட்டங்களின் வெள்ளாற்றுத் தென்பகுதியினையும் ஏறக்குறையக் கொண்டிருந்தது என அறியமுடிகிறது.

பாண்டியரின் ஆட்சிப் பரப்பு

மன்னர்கள் தம் ஆற்றல் வலிமையால் படையெடுத்துத் தமக்குச் சொந்தமான பெயர்களை நாட்டி ஆட்சி செய்துள்ளனர். முற்காலப் பாண்டியர் காலத்திற்கு முன்பே பாண்டிய நாடு எனவும் அதன்பின்பு சோழர் காலம் முதல் இராசராச வளநாடு, இராசராச மண்டலம், இராசராசப் பாண்டி நாடு எனவும் பெயர் பெற்ற போதிலும் பாண்டிய நாடு என அழைத்து வந்தனர். இரண்டாம் இராசசிம்மன் முதலானோர் காலத்தில் சோழ மண்டலம், தொண்டை மண்டலம், பாண்டிய மண்டலம் போன்றவை பாண்டியர் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதிகளாய் விளங்கின. காலப்போக்கில் மன்னர்களின் படையெடுப்பு, வெற்றி, தோல்வி ஆகிய காரணங்களினால் முற்றிலும் மாற்றப்பட்டது. பலர் அரசாட்சி செய்தனர். தற்போது பாரதம் முழுதும் மக்களாட்சி முறை நிலவுகிறது. இருப்பினும் இம்முறைக்கு முந்தைய நிலை சேதுபதி மன்னர்களால் ஆட்சி செய்யப்பட்டுள்ளது. இது மன்னராட்சியின் இறுதிநிலையாகும்.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம்

தமிழ்நாட்டின் தென்மாவட்டங்களில் இராமநாதபுரம் மாவட்டம் மிகப்பெரிய மாவட்டமாகும். இது இந்திய தீபகற்பத்தின் கிழக்குக் கடற்கரையோரத்தில் கிழக்கே பாகஜிலசந்தியும் மேற்கே மன்னார் வளைகுடாவும் சூழ அமைந்துள்ளது. இம்மாவட்டத்தின் கடற்கரை ஓரம் 290 கி.மீ.ஆகும். இத்தகைய எல்லைகளைத் தாங்கி நிற்கும் இம்மாவட்டமானது தமிழ்நாட்டில் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க மாவட்டமாகும். பல்வேறு புலவர் பெருமக்கள் வாழ்ந்த மாவட்டமாகவும் தமிழ்மொழியும் இலக்கியங்களும் வளமையடைவதற்கு மாட்சிமையடைந்த மாவட்டமாகவும்

திகழ்ந்துள்ளது. காலப்போக்கில் (வரலாற்றுப் போக்கில்) தன்னை இணைத்துக் கொள்ளாததால் மனிதகுல உணவு, சாதி போன்ற காரணங்களினால் பின்தளப்பட்டிப் பின்தங்கிய, வறட்சி மாவட்டம், கலவரபூமி, சாதிச்சண்டைகளின் பிறப்பிடம், வானம் பார்த்த பூமி எனும் பெயர்களைத் தற்போது தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. ஏறக்குறைய 113 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இம்மாவட்டம் பேரும் புகழும் அடைந்து விளங்கியதற்குச் சான்றுகள் பல உள்ளன. அயலக வாணிபம், இலக்கியம், மொழி வளர்ச்சி, கொடைத்தன்மை, வீரம், போர்முறை, ஆட்சி புரியும் தன்மை போன்ற பல தனித்தன்மைகளில் விளங்கியதை வரலாற்றுத் தரவுகள் மூலம் அறியமுடிகின்றது. தற்போதைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தைச் சேது நாடு என அழைப்பர். சேரநாட்டின் வரலாற்றையும் சேதுபதி மன்னர்களைப் பற்றியும் முற்காலத்தில் சேரமறவர், சோழ மறவர், பாண்டிய மறவர் என மூவெந்தர்களின் வெற்றித் தொழில்களுக்கும் குறுநில வேந்தராய்ப் போர்த்துணைவராய் விளங்கியுள்ளார்கள் என்பதை இலக்கியச் சான்றுகள் பகர்கின்றன. அதுமட்டுமல்லாது சேதுநாட்டில் தமிழ் மொழியும் மொழிப்புலவர்களும் செழித்தோங்கி வளர முக்கிய மன்னர்களாகச் சேதுநாட்டு மன்னர்கள் திகழ்ந்துள்ளனர். அவற்றைச் சுட்டிக்காட்டுவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது (இக்கட்டுரையில் இராமநாதபுரம் என்ற சொல்லாடலுக்குப் பதிலாகச் சேதுநாடு எனப் பயன்படுத்தப்படுகிறது).

சேதுநாடு

இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திற்குப் பல பெயர்கள் உண்டு. சேதுநாடு, புண்ணிய நாடு, சிரிம்பின்நாடு, செம்பிநாடு, செம்பிநாட்டு மறவர், செவ்விருக்கை நாடு, கீழச்செம்பியநாடு, ராசேந்திர மங்கலை நாடு, மங்களாநாடு, மறவர் நாடு, பசும்பொன் மாவட்டம், முகவை மாவட்டம் எனப் பல பெயர்கள் உள்ளன.

அயல்நாடுகளில் சேதுநாடு எனும் பெயர் சுட்டப்பெறாமல் பிறிதொரு பெயரில் அறிமுகமாகியிருந்தது. பண்டைய எகிப்தியப் பயணி ஒருவர் (*Cosmos Indico Plensis* 530-550 AD) தமிழ்நாட்டில் மாறல்லோ பகுதியில் இருந்து சங்கு நிறைய ஏற்றுமதியானதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“யூல் என்ற அறிஞர் மாறல்லோ என்பது மறவர்நாடு (அதாவது சேது நாடு) என்பதன் மருங் எனச் “சீனமும் அதற்கான வழியும்” எனத் தமது நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். கிறத்துவ நற்பணி மன்றத்தைச் சேர்ந்த ஏசுபைப் பாதிரியார்கள் தங்கள் தலைமையிடத்திற்கு ஆண்டுதோறும் அனுப்பிய ஆண்டறிக்கைக் கடிதங்களில் இப்பகுதியில் பணியாற்றிய இடம், தேதி பற்றிக் குறிப்பிடும்போது இடம் என்பதில் மறவா (*MARAVA*) என்றே எழுதியுள்ளார்.” (மனோகரன்.மீ., கிழவன் சேதுபதி, ப.23)

ஆறுகளும் தீவுகளும்

சேதுநாட்டில் வைகையாற்றுடன் ரகுநாதக் காவேரி என்ற குண்டாறு, நாராயணக் காவேரி, கிருதமால், கோட்டக்கரை, விருசலை, பாம்பாறு, தேனாறு, மனைமுத்தாறு, வெள்ளாறு முதலிய சிற்றாறுகளும் ஒடுகின்றன. இந்நாடு பத்துக்கும் மேற்பட்ட ஆறுகளையும் பதினெந்திற்கும் மேற்பட்ட தீவுகளையும் கொண்டதாக விளங்கியுள்ளது. இதனை

“இராமேசவரம், குந்துக்கல், பள்ளிவாசல், முயல்தீவு, பூமறிச்சான், முள்ளித்தீவு, மணலித்தீவு, வாலித்தீவு, ஆப்பத்தீவு, நல்ல தண்ணீர்த்தீவு, உப்புத்தண்ணீர்த்தீவு, குருசடைத் தீவு உள்ளிட்ட 16 தீவுகளையும் கொண்டது சேதுநாடு” (மனோகரன்.மீ., கிழவன் சேதுபதி, ப.23)

எனவரும் கருத்துவழி அறியலாம்.

பாண்டியர் சோழர் விஜயநகர மன்னர்களுக்குப் பிறகு சேதுபதி வம்சம் சடைக்கத்தேவர் (1604-21.) ஆட்சியிலிருந்து தொடங்குவதாக வரலாறு தெரிவிக்கின்றது. சோழர்கள், சமணர்கள் ஆகியோர் வாழ்ந்ததற்கான வரலாற்றுச் செய்திகள், கல்வெட்டு, காக்கள், ஊர்ப்பெயர்கள் மூலம் கிடைக்கின்றன. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முழுமையும் பாண்டிய நாட்டின் பகுதியாக விளங்கிய பொழுதிலும் ஏறக்குறைய முன்னாறு ஆண்டுகள் சோழப் பேரரசின் ஆட்சிக்கு அடங்கிய நாடாகக் கி.பி.919 முதல் இருந்து வந்துள்ளது. ஆகச் சோழ, பாண்டியர்களின் ஆட்சிக்கு அடங்கிய நாடாக இருந்தாலும் சேதுநாடு, சங்ககாலம் முதல் புகழ்பெற்று விளங்கியது என்பதற்குச் சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறுகின்றன.

“எனிய மக்கள் தங்களது அயராத உழைப்பினாலும் தன்னலமற்ற தொண்டினாலும் பணிவினாலும் படிப்படியாகப் படைவீரர், படைத்தலைவர் என உயர்ந்து இறுதியில் குறுநிலப் பகுதிகளின் மன்னர்களாகவும் ஆக முடியும் என்பதை மெய்ப்பிட்துக் காட்டியவர்கள் மறவர் சீமையினர். தமிழகச் சிற்றரசர் மரபினர்களில் இவர்கள் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். வேளிர்,

மலையமான்கள், அதியமான்கள், தொண்டைமான்கள், முத்தரையர், இருக்குவேளிர், வானாதிராயர்கள் எனத் தமிழகம் பல சிற்றரசு மன்னர்களைக் கண்டுள்ளது. இந்திய வரலாற்றில் போர்வழியிலன்றி ஆன்மிக நெறியில் நின்று இந்தியா முழுவதிலும் புகழ்படைத்த மரபினர் சேதுபதி மரபினர்” (கமால்.எம்.எஸ்., சேதுபதி மன்னர் வரலாறு, 2003:IV அணிந்துரை).

எனக் கோ.விசயவேணு கோபால் கூறுகின்றார்.

“இவர் தொன்றுதொட்டே தமக்கியல்பாயுள்ள வீரச்செயலாலும் வில்வாள் முதலாய படைத்தொழில் வலியாலுமே தம்முயிர் வாழ்தலிற் சிறந்த தமிழ்நாட்டு மறவர் குடியினராவர்” (இராகவையங்கார்.இரா., தமிழகக் குறுநில வேந்தர்கள், 1994:110).

சேதுநாடானது மூவேந்தர்க்குப் பின் தமிழகத்தில் அந்தியர் ஆட்சி ஏற்படும் வரை சுதந்திரமாக ஆட்சிபுரிந்த ஒரே நாடு என்பது சிறப்பிற்குரியதாகும்.

சேதுபதிகள் சோழன் மறவரே

ஆன்திரைகளைக் கவர்ந்து செல்லல் வெட்சி ஆகும். அதனை மீட்டுச் செல்வது கரந்தை என்பர். படைத்தொழில் வலிமையுடைய மறவர்களே இதில் ஈடுபடுவர். இம்மறவர்களுள் சிறந்தவர் தமிழ்நாட்டு மறவர் குடியினர் ஆவார். வெட்சி மறவரை ஆற்றலைப்பார், கள்வர் எனவும் கரந்தை மறவரை வயவர், மீளியர் எனவும் அழைப்பர். இதனைக் குறிப்பிடும் பதிவு வருமாறு:

“இவர் தொன்றுதொட்டே தமக்கியல்பாயுள்ள வீரச் செயலானும் வில்வாள் முதலாய படைத்தொழில் வலிமையாலுமே தம்முயிர் வாழ்தலிற் சிறந்த தமிழ்நாட்டு மறவர் குடியினராவர். “வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்” என்றார் அகநானுற்றினும் (35) இம்மறவரையே வில்லேருழவர், வாளுழவர், மழவர், வீரர் முதலிய பல பெயர்களாற் கூறுவர் முன்னோர். இவர் நிரைகவர்ந்து ஆற்றலைத்துக் குறைகொள்ளுங் கொடுந்தொழிலாற் றம்முயிரோம்பும் வெட்சி மறவர் எனவும் அவ்வெட்சி மறவரை முனையிற் சிதற வீழ்த்து அவராற் கவரப்பட்ட நிரைகளை மீட்டு ஆற்றலையர் மற்காத்துப் பிறருயிரோம்பு முகத்தாற் றம்முயிர் வாழுங் கரந்தை மறவர் எனவும் இரு திறத்தினராவர். இதனை “ஆகுபெயர்த்துத் தருதலும்” (பொ.புறத்.5) என்னுந் தொல்காப்பியத்து நச்சினார்க்கினியருரையானும் “தனிமணியிரட்டுந் தாளுடைக் கடிகை, நுழைநுதிநெடுவேற் குறும்படை மழவர், முனையாகத் தந்து முரம்பின் வீழ்த்த வில்லேர் வாழ்க்கை விழுத்தொடை மறவர்” (35) என்னும் அகநானுற்றிரையானும் அறிந்துகொள்க” எனச் சுட்டுகிறார்.

வெட்சி மறவரை ஆற்றலைப்பார், கள்வர் எனவும் கரந்தை மறவரை வயவர், மீளியர் எனும் பெயர்களில் அழைப்பர். இவ்விரு மறவர்களைச் “சேதுபதிகள் தீதெலாங்கழுவுஞ் சேதுநீராடப் போது வார்யாவரையும் ஆற்றலை கள்வர் முதலியோராற் சிறிதும் இடர்ப்படாமற் காத்து அவர்கட்கு வேண்டுவன உதவுதலே தமக்குறு தொழிலாகக் கொண்ட சிறப்பாற்றம் பெருவலியானே பிறருயிரோம்புங் கரந்தை மறவரேயாவர்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

இம்மறவர் வாழ்ந்த பழையவூரைக் கரந்தை எனவும் இவரைக் கரந்தையர் எனவும் இவர் தலைவனைக் கரந்தையர்கோன் எனவும் பிற்காலக் கவிகள் வழங்கி வந்தனர். சான்றாக

“அற்பனை மேவங் கரந்தையர்கோன் ரகுநாதன்மனீ” 62)”

“பாரைப் புரந்த ரகுநாதன் வெற்பிற் பகவில்வின்சேர்” (63)

“பழியந் தவிர்த்த ரகுநாத சேது பதிவரையீர்” (64)

“மல்லார் கரந்தை ரகுநாதன் றேவை வரையின் மனிக்” (67)

“சூரியன் வீரையர் கோன் ரகுநாதன் கரும்பிலின்று” (68)

“மைவாய்த்த வேற்படை யான்ரகு நாதன் மணவையன்னீர்” (72)

“நாவுக் கிசையும் பெரும்புக மான்ரகு நாதன் வரைக” (74)

“காரும் பொருவுகை யான்ரகு நாதன் கரந்தையன்னீர்” (75)

“கார்த்தலந் தோயுங் கொடிமதில் சூழுங் கரந்தையர்கோன்” (76)

என ஒருதுறைக்கோவையிலுள்ள பாடல்கள் சுட்டுகின்றன.

இவ்வைகை மறவரே தமிழ்நாட்டு மூவேந்தருக்கும் சிறந்த பெரும்படையும் படைத்தலைவருமாய் விளங்கியவர்கள் ஆவர்.

இவ்வீரரே இம்முவேந்தரையும் தமது அரிய பெரிய வெற்றித் தொழில்களால் இன்புறச் செய்து அவர்களின் ஆட்சியில் செங்கோல் தலைநிமிர்ந்து நிற்கக் குறுநில வேந்தர்களாய்த் திகழ்ந்து போர்ப்புவதற்குத் துணைபுரிந்தனர். “இவர் இம்முன்று தமிழ்வேந்தர்க்கும் உரியராதல் பற்றி முற்காலத்தே சேரன் மறவர், பாண்டியன் மறவர், சோழன் மறவர் என மூன்று பகுதியினராக வழங்கப்பட்டனர்” (தமிழகக் குறுநில வேந்தர்கள், ப.III).

சோழன் மறவரை நன்னன், ஏறை, அத்தி, கங்கன், கட்டி (அகம்.44) எனவும் பாண்டியன் மறவரை கோடைப்பொருநன் பண்ணி (அகம்.13) எனவும் சேரன் மறவரைப் பழையன், பண்ணன் (அகம்.44, 326, புறம்.183) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர்.

சேதுநாட்டுப் படைவீரர் குறுநில மன்னராயிருந்தனர் என்பதற்குத்

“தானே சேறலுந் தன்னொடு சிவனிய

சேறலும் வேந்தன் மேற்றே (தொல்.பொருள்.அகத்.28)

எனும் சூத்திரத்தின் உரையில் நச்சினார்க்கினியர் “சொற்றச் சோழர் கொங்கர்ப்பணிஇயர், வெண்கோட்டியானைப் போர்க்கிழவோன், பழையன் மேல்வாய்த்தன்” என வரும் நற்றினையை எடுத்துரைத்து இது குறுநில மன்னர் போல்வார் சென்றமை தோன்றக் கூறியது எனச் சுட்டுகிறார். மேற்கூட்டிய பழையன் (அகம்.44) என்பவன் சோழன் படைத்தலைவனான குறுநில மன்னன் என்பது இங்கே குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

சேதுபதி - பெயர்க்காரணம்

சேது என்றால் பாலம் எனவும் பதி என்றால் தலைவன் எனவும் பொருள்படும். இராமர் இலங்கைக்குச் செல்வதற்காக அமைத்த பாலத்தில் பாதுகாவலராக இராமரால் நியமிக்கப்பட்டவர்களாகக் கருதப்பட்டவர்கள் சேதுபதிகள் என அழைக்கப்பட்டனர். இக்காரணங்கள் சமய அடிப்படையில் தோன்றியவை. ஆயின் சேதுபதி என்பதற்கு வரலாற்றுச் சான்றுகளின் அடிப்படையில் விளக்கம் காண்பது சிறந்தது.

சேதுபதியும் சோழ மறவனும்

சேதுநாடு செம்பிநாடு, (பின்னளை அந்தாதி) ராசேந்திர மங்களநாடு (இராமயன் ராமம்மானை), எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. செம்பிநாடன் (60, 82) செம்பியர்கோன் (203), செம்பிநாட்டிறை (208), செம்பியர் தோன்றல் (218) என ஒருதுறைக் கோவை ரகுநாத சேதுபதியைக் கூறுகின்றது. இப்பெயர்களுள் செம்பியன் எனும் பெயரானது சோழர்க்குரிய பெயராகும். சோழர்க்குரிய பெயர் எங்ஙனம் சேதுமறவருக்கு வழங்கப்பட்டதென்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன. இச்சேதுபதிகள் சோழன் மறவராவர். இது பற்றியே இவரைச் செம்பிநாட்டு மறவர் என வழங்குவர். செம்பியன்-சோழன்-பாண்டிய நாடு பாண்டிநாடு ஆனதுபோலச் செம்பியன் நாடு செம்பிநாடு என ஆகியதென இராகவையங்கார் குறிப்பிடுகின்றார். அக்குறிப்பு வருமாறு:

சோழர் தொடர்பின் சுவடுகள் மறவர் மண்ணில் தென்படக் காரணம் என்ன? இராசராசசோழன் கி.பி.1059இல் இலங்கைமீது படைடூத்தபோது சென்ற பாதையில் பாதுகாப்பிற்காக ஒருபடை நிறுத்தினான் எனவும் அப்படையின் தலைவனின் வழிவந்தோனே பின்னால் சேதுபதி எனுஞ் சிறப்பினைப் பெற்றவன். (மனோகரன்.மீ., கிழவன் சேதுபதி, 2012, ப.29)

இலங்கையும் பாண்டி மண்டலமும்

அதன் பின்னர் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் இரண்டாம் இராசாதிராசசோழன் (கி.பி.1163-1178) காலத்தில் மதுரை அரசுக்காக வாரிசுரிமைப்போர் தொடங்கியது. குலசேகர பாண்டியனுக்குச் சோழனும் பராக்கிரம பாண்டியனுக்கு இலங்கைப் பராக்கிரமபாகுவும் ஆதரவு தந்தனர். பராக்கிரம பாண்டியன் கொல்லப்பட்டதற்குத் தீவிரமாக இலங்கைப் படை இராமேசுவரம் முதலிய ஊர்களைக் கைப்பற்றியது; பராக்கிரமபாண்டியன் மகன் வீரபாண்டியனை அரியணையில் அமர்த்தியது. ஆனால் கி.பி.1167இல் சோழர் படை குலசேகர பாண்டியனுக்கு ஆதரவாகப் படையெடுத்து வந்து, மதுரையைக் கைப்பற்றி அவனிடம் அளித்தது. இந்தப் போர்கள் நிகழ்ந்த காலம் கி.பி.1167-லிருந்து 1175க்குள் ஆகும் (மனோகரன்.மீ., கிழவன் சேதுபதி, 2012, ப.29). இந்தக் காலக்கட்டடத்தில் இலங்கை பராக்கிரமபாகு கி.பி.1173இல் இராமேசுவரம் கோவிலின் கருவறையைக் கட்டுவித்தான். இச்செப்தி இலங்கையில் தும்பலா எனுமிடத்தில் உள்ள கல்வெட்டால் புலப்படுகிறது (மனோகரன்.மீ., கிழவன் சேதுபதி, 2012, ப.29).

மகாவம்சம் எனும் நூலின் மூலம் இலங்கைக்கும் தென்தமிழகத்திற்கும் உள்ள தொடர்பு மிகப் பழமையானது என அறியமுடிகின்றது. ஏனெனில் இந்நாலின் காலம் கி.பி.459-477 ஆகும்.

இந்நாட்டிலிருந்து அங்கே குடியேறிய அரசன் விஜயா தனக்குப் பட்டத்தரசி இருந்தால்தான் முடிகுடிக் கொள்வேன் என்று நிபந்தனை விதிக்க அமைச்சர்கள் பெண் தேடிப் புறப்பட்டனர். தென் இந்தியாவில் மதுரையை ஆண்டு கொண்டிருந்த பாண்டு(டி) மன்னின் மகளை மனம் முடிக்க இசைவு பெற்றனர். பாண்டியன் மகள் தூநுவர் ஆக 800 பேர் உள்ளிட்ட பரிவாரங்கள் கலங்களில் இலங்கைக்குப் பயணமாயினர். பாண்டியனின் செல்வி முதல் ஈழவேந்தனின் பட்டத்தரசி ஆனாள். கி.பி.944இல் முதற்பராந்தகச் சோழன் காலத்தில் இலங்கை மீது தொடங்கிய சோழர் ஆதிக்கம் சில ஆண்டுகள் தொடர்ந்தும் சில ஆண்டுகள் விட்டுவிட்டும் 15 ஆம் நூற்றாண்டு வரை நீடித்தது. (மனோகரன்.மீ., கிழவன் சேதுபதி, 2012, ப.29)

இலங்கை நாட்டின் மீது சோழர்களின் ஆதிக்கம் ஏறக்குறைய 5 நூற்றாண்டுகள் வரை நீடித்திருந்தது. அதன் பின்னரச் சோழர்களது வலிமை குறைந்தபோது அவர்களின் ஆதிக்கம் இலங்கைமீது விடப்பட்ட பின் சேதுபதிகளின் கவனம் இலங்கைமீது திசைதிரும்பியிருக்கலாம் என வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். கடல் அருகில் இலங்கை அமைந்திருப்பதால் மேற்கூறிய கருத்துச் சாத்தியமெனக் கருதலாம். இதற்குச் சான்றாகச் சென்னை மாநிலப் படைவீரர் வரலாற்றில் இன்றைய மறவரின் முன்னோர் இலங்கையின் பெரும்வாரியான நிலங்களைத் தனதாட்சிக்கீழ் வைத்திருந்தார்கள் எனக் குறிப்பிடுகிறது.

பாண்டிய நாட்டில் சோழ மறவர் குடியேறுதல்

கி.பி.1064இல் குலோத்துங்கச் சோழன் பாண்டிய நாட்டை ஆட்சி செய்த வீரபாண்டி என்பவரின்மீது போர்தொடுத்துப் பாண்டிநாட்டைத் தன்வசத்திற்குள் கொண்டு வந்த தன் தமிழியாகிய கங்கை கொண்டான் சோழர்களுக்குச் சந்தர் பாண்டியன் என்னும் பெயர் குட்டி அப்பாண்டி நாட்டை ஆளும் அரசரிமை கொடுத்தான். இதனால் பாண்டிய நாட்டின் மீது போர் செய்யப் பெரும் உதவியாய் அமைந்த சோழன் மறவர்கள் பலர் இப்பாண்டி நாட்டிற்குக் குடியேறினார்கள். இச்சான்றைக் கால்டுவெல் திருநெல்வேலி வரலாறு எனும் நூலில் இராகவையங்கார் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். அக்குறிப்பு வருமாறு:

“குலோத்துங்க சோழனுக்குப் பின்னே சோணாடு பல வேற்றரசரால் படையெடுக்கப்பட்டுப் பிறர்பிறர் ஆட்சிக்கள்ளாகி அரசரிமை மாறுபட்டதனானே, இம்மறவர் தம் படைத்தலைமை இழந்து தந்நாட்டே வேற்றரசர்கள்கீழ் ஒடுக்கதவினும் வேற்றுநாட்டிற் குடியேறி வாழ்தல் சிறந்ததாமென்று கருதிச் சோணாடு விட்டுக் கடலோரமாகப் போந்து சேது திரித்துக்காடுகெடுத்து நாடாக்கித் தம்மரச நிலையிட்டு ஆட்சிபுரிந்தனராவரெனக் கொள்ளினுமமையும். இவர் ஆட்சியுட்படுத்த நாட்டிற்கும் இவர் பயின்ற செம்பநாட்டின் பெயரே பெயராக இட்டு வழங்கினர் போலும். இவர்களது சாசனங்களிற் பெரும்பாலும் “குலோத்துங்கசோழ நல்லார்க்கீழ்பால் விரையாதகண்டனிலிருக்கும் வங்கி காதிபர்” என்னும் ஒரு விசேடனம் காணப்படுதலால் இவர் சோணாடுவிட்டு ஈண்டுப் போந்துகண்ட தலைமைநகர் குலோத்துங்க சோழநல்லார் என்பதாகுமென உள்கிக்கத்தக்கது.” (இராகவையங்கார்.இரா., தமிழகக் குறுநில வேந்தர்கள், 1994, ப.113)

மேற்கூடிய கண்டன் என்பது குலோத்துங்க சோழனின் பெயராகும். அதனைத் தமிழ்நாவலர் சரிதத்தில் ஒட்டக்கூத்தர்

தொழுகின்ற மன்னர் சொறிந்திட்ட செம்பொன்றுணத் தினைவன்

டுமுகின்ற தார்க்கண்ட னேறிய ஞான்று”

எனப் பாடியுள்ளதன்வழிக் காணமுடிகிறது. கண்டன் என்ற பெயராலே கண்டனார் முதலாகப் பல ஊர்கள் இச்சேதுநாட்டில் வழங்கப்படுகின்றன. முந்தைய இராமநாதபுரம் மாவட்டம் எனக் கருதப்படும் சிவகங்கையில் கண்டனார் எனும் ஊர் காரைக்குடிக்கு வடக்கிழக்கில் பத்துக் கி.மீ.தொலைவில் உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. அப்பெயர் வழங்கப்பட்டமைக்கான காரணத்தைப் பழ.அண்ணாமலை குறிப்பிட்டுச் செல்கிறார்.

“பொன்னி ஆறு பாயும் சோழநாட்டை புகார் நகரைத் தலைநகராகக் கொண்டு கண்டன் என்னும் சோழன் ஆண்டு வந்தான். அவன் பெருவியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு மனம் நொந்திருந்த வேளையில் அந்நாட்டு அறவோர்கள் கூறிய ஆலோசனைப்படி தல யாத்திரை மேற்கொண்டான். அப்போது படையுடன் வீர வனத்தில் வந்து தங்கியிருந்தபோது, வேடுவன்

அம்மன்னனைக் கண்டு தான் கண்டெடுத்த சிவலிங்கம் பற்றியும் அதன் பெருமை பற்றியும் கூறினான். மன்னன் அச்சிலையைக் காண்போம் என்று சொல்லி எழுந்ததும் காலில் இருந்த குட்டம் நீங்கிற்று. கை குவித்துத் தொழுத்தும் கைக்குட்டம் நீங்கிற்று. சிவலிங்கத்தை மனதால் வணங்கியதுமே அவன் உடம்பில் இருந்த குட்டம் நீங்கிற்று. சோழன் கண்டன் ஊர் உண்டாக்கியதால் இது “கண்டனார்” எனப் பெயர் பெற்றது (செட்டிநாட்டு ஊரும் பேரும், அண்ணாமலை.பழ., 1986, பக.38, 39).

காரைக்குடி அருகில் உள்ள சாக்கோட்டை என வழங்கப்படும் வீரவனத்தில் வீரமரத்தின் அடியிலிருந்து கண்டெடுத்ததால் வீரவன் நாதர் எனப் பெயர் பெற்றது. அதற்குத் திருமுடித் தழும்பர் எனும் பெயரும் உண்டு. இச்செய்தியானது “வீரவனப் புராணத்தில் சோழன் முக்தியடைந்த படலம் மகாவித்வான் மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால் எழுதப்பட்டது. அதனை,

அன்னவெம் கானம், முற்ற

அழித்துமா நகர்உண் டாக்கிப்

பன்னமும் குடிகள் ஏற்றிப்

பல்வளங் கரும் பொருந்தித்

தன்னமும் குறைவுறாத

தன்பெயர் விளங்கும் ஆற்றாய்

கல்நவில் தடம்பு யத்தான்

கண்டனர் எனும்பேர் இட்டான்”

என வரும் 22ஆம் பாடல் விளக்குகிறது.

திருப்பத்தூருக்கு வடமேற்கில் 5கி.மீ. தொலைவில் கண்டவராயன்பட்டி எனும் ஊர் உள்ளது. இவ்வுரில் உள்ள பழ.கிரு.ஊருணியின் கரையில் உள்ள கல்வெட்டு ஒன்றில் “வராயன்” என்ற வீரவம்சத்திற்கு அரசன் ஒருவரால் செப்புப்பட்டயம் கொடுக்கப்பட்டுள்ள செய்தி தெரிகிறது. வராயன் என்ற வீரன் ஒருவனை அரசன் ஒருவன் இங்குக் கண்டதாலேயே இவ்வூருக்குக் “கண்டவராயன்பட்டி” எனப் பெயர் வந்ததாகக் கூறுகின்றனர்” (செட்டிநாட்டு ஊரும் பேரும், அண்ணாமலை.பழ., 1986, பக.38, 39).

அதனைப் போன்றே திருப்பத்தூருக்குத் தெற்கே 15 கி.மீ. தொலைவில் கண்டரமாணிக்கம் எனும் ஊர் உள்ளது. இவ்வுரில் நகரத்தார்கள் குடியேறி ஊருக்குத் தேவையான தண்ணீருக்காக ஊருணி வெட்டும்போது அம்மன் சிலை ஒன்றைக் கண்டனர். பின்னர் அம்மன் சிலைக்கு “மாணிக்கவல்லி அம்மன்” எனப் பெயரிட்டு மாணிக்கத்தைக் கண்டதால் கண்டமாணிக்கம் என ஆகியது. காலப்போக்கில் கண்டரமாணிக்கம் எனத் தற்போது அழைக்கப்படுகிறது.

திருவாரூர் மாவட்டம் குடவாசல் அருகில் கண்டிரமாணிக்கம் எனும் ஊர் தற்போது உள்ளது. சோழர்கள் இப்பகுதியினை ஆட்சி செய்ததால் இப்பெயர் வந்தது என யாவரும் அறிந்ததே. தற்போதைய இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் சத்திரக்குடியிலிருந்து வளநாட்டுக்குச் செல்லும் வழியில் கண்டரமாணிக்கம் எனும் ஊர் உள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சேதுபதிகளின் தலைநகராக விளங்கிய முகவைக்கு ஒரு காத தூரத்தில் வையைக் கரையில் கங்கை கொண்டான் எனும் பெயரில் ஓர் உள்ளது என்பதையும் சேதுநாட்டு வீரபாண்டி, விக்கிரமாண்டி, வீரசோழன், சோழபுரம் எனும் பெயரில் சில ஊர்கள் உள்ளன. பரமக்குடி அருகில் விக்கிரபாண்டிபுரம் முதுகுளத்தூர் அருகில் வீரசோழன் எனும் பெயரில் சோழர்களது பெயரினைத் தாங்கி நிற்கின்றது எனலாம். கண்டநாடு, கொண்டநாடு, கொடாதான் என்னும் பெயர்பெற்றுக் குலோத்துங்க சேதுபதி என்னும் பெயரால் விளங்கின. குலோத்துங்கச் சோழன் சாசனங்களில் “அகளங்கன்” என்ற சொல் உள்ளது. இச்சொல்லிற்கு அமிர்தகவிராயர் அபயரகுநாத சேதுபதி (208) செம்பியன், அநபாயன் ரகுநாதன் (242) புனற்செம்பியான், சென்னிக்குஞ் சென்னி என்னும் இரகுநாதன் (219) எனக் குறிப்பிடுகின்றார்.

சோழன் மறவர்க்குப் பண்ணன் என்னும் பெயர் உண்டு. காவிரி வடகரையில் உள்ள அவன் ஊராகிய சிறுகுடியின் பெயர் வழக்கும் இவர் குடியேறிய நாட்டில் தற்போதும் காணலாகின்றது. விரையாத கண்டனைப்பது சேதுநாட்டு இராஜிசிங்க மங்களம் (Rமங்கலம்) பகுதியிலுள்ளது. இப்பகுதியில் பண்ணக்கோட்டை, சிறுகுடி என வழங்கும் ஊர்கள் தற்போதும் உள்ளன.

சோழகுலத்தினரைத் தொண்டியோர் எனவும் அழைப்பர். சான்றாக வங்க வீட்டித்துத் தொண்டியோர் - (சிலம்பு.ஊர்கான்) “தொண்டியந்துறை காவலோன்” எனும் ஒரு பட்டம் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் முழுமையும் பாண்டிய நாட்டின் பகுதியாக விளங்கிய பொழுதிலும் ஏற்குறைய முந்தூரு ஆண்டுகள் சோழப் பேரரசின் ஆட்சிக்கு அடங்கிய நாடாகக் கி.பி.919 முதல் இருந்து வந்ததை வரலாறு வரஸித்துள்ளது (எல்.எம்.கமால், இராமநாதபுரம் மாவட்டம், ப.8). இக்காலக்கட்டத்தில் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் வடபகுதி ராஜீராஜப் பாண்டியநாடு ராஜேந்திர சோழவளநாடு எனவும் தென்பகுதி செம்பிநாடு எனவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. இதனை உறுதிப்படுத்தும் வாயிலாக அருப்புக்கோட்டைப் பள்ளிமடம் கல்வெட்டில் நிர்வாகத்தைச் சோழ இளவர்கள் “சோழ பாண்டியர்” என்ற பட்டத்தைச் சமந்து இயங்கி வந்தனர். இவர்களிடம் சிறப்பு மிக்கவர்கள் சோழகங்கதேவன், சோழகங்கன்” ஆவார் என வெளிப்படுகிறது. ராஜீராஜ சோழனு கல்வெட்டுகள் எதிர்கோட்டையிலும் (கி.பி.1007) திருச்சழியிலும் (கி.பி.997) திருப்பத்தூரிலும் (கி.பி.1013) உள்ளன.

“சோழப் பேரரசின் பெருமைக்குரிய இன்னொரு பேரனான முன்றாம் குலோத்துங்க சோழ தேவனது 35-வது ஆட்சி ஆண்டுக் கல்வெட்டு பிராண்மலையிலும் 22, 40, 48, 49வது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டுக்கள் குன்றக்குடியிலும் 44வது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு பெருங்கருணையிலும் 48-வது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு கோவிலாங்குளத்திலும் கிடைத்துள்ளன. இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பெரிய பட்டினம் சிராமத்தில் நிகழ்த்திய அகழ்வுகளில் “ராஜீராஜ சோழன்”, “சங்கம் தவிர்த்த சோழன்” ஆகியவர்களது செப்புக்காக்கள் கிடைத்துள்ளன. இவை இந்த மாவட்டத்தில் சோழர்களது வலுவான ஆட்சி நடைபெற்றதற்கு வரலாற்றுக் கான்றுகளாக உள்ளன. கி.பி.1218க்குள் குலோத்துங்க சோழனது வீழ்ச்சி, பாண்டியர்களது இரண்டாவது பேரரசின் எழுச்சியைக் காட்டியது. பாண்டியநாடு பழம் பெருமையை எய்தியுடைன் பாண்டிய நாட்டின் எல்லைகள் வடக்கே சோழநாட்டையும் மேற்கே வேಗு நாட்டையும் உள்ளடக்கியதாக விரிந்தன.” (எஸ்.எம்.கமால், நா.முகம்மது செரீபு, இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வரலாற்றுக் குறிப்புகள், 1984, ப.9)

சோழர்கால ஆட்சியில் எழுந்த ஊர்கள்

சேதுநாட்டில் பல இடங்களில் / பல ஊர்களில் சோழர்கள் பெயர்கள் இன்றும் வழக்கில் இருந்து வருகின்றன. அதனைப் பின்வரும் பட்டியல் உணர்த்தும்.

வ.எண்	ஊர்ப் பெயர்கள்	வட்டம்
1.	சோழவந்தான்	சிவகங்கை
2.	சோழந்தூர்	திருவாடனை
3.	சோழபுரம்	இராஜீபாளையம், சிவகங்கை
4.	சோழன்குளம்	மாணாமதுரை, இராமேஸ்வரம்
5.	சோழமுடி	சிவகங்கை
6.	சோழக்கோட்டை	சிவகங்கை
7.	சோழப்பெரியான்	திருவாடனை
8.	சோழியக்குடி	திருவாடனை
9.	சோழகண்டபட்டி	திருப்பத்தூர்

சோழர்கள் வெற்றிபெற்ற பெயர்கள் தாங்கிய ஊர்ப்பெயர்கள் குறித்த பட்டியல் வருமாறு:

வ.எண்	ஊர்	வட்டம்
1.	கங்கை கொண்டான்	பரமக்குடி
2.	கிடாரம் கொண்டான்	இராமநாதபுரம்
3.	வீரசோழன்	அருப்புக்கோட்டை
4.	கோதண்டராமன் பட்டனம்	முதுகுளத்தூர்
5.	செம்பியக்குடி	பரமக்குடி, முதுகுளத்தூர், திருவாடனை

மேற்கண்ட பட்டியல்களை நோக்குகையில் சேதுநாட்டில் சோழர்களது ஆட்சி நிலைபெற்று இருந்ததையும் இவர்கள் இட்டுச் சென்ற பெயர்கள் சான்றுகளாகச் சானக்கிடைக்கின்றமையையும் அறியமுடிகின்றது.

பெயருக்குமுன் முத்து என்ற சொல்லைப் புகுத்தல்

குலோத்துங்க சேதுபதியின் மகன் சமரகோலாகல சேதுபதி வீரத்தின் அடையாளமாக இவர் சோழர்களிடம் மன்னர் வளைகுடா கடலில் முத்துக்குளிக்கும் உரிமையைத் தனது வீரத்திற்குப் பரிசாகப் பெற்றார். இப்பரிசு பெற்றதின் விளைவாகத் தமது கடல் வளமுடையதாக மேம்படுத்திச் சிறந்து விளங்கினார். இவ்வாறு சிறந்து விளங்கியமையால் தம் பெயருக்கு முன் முத்து என்னும் சொல்லினை இணைத்துக் கொண்டார். ஆக முத்து எனும் சொல் இவ்வாறே இணைக்கப்பட்டதென அறியமுடிகிறது.

முத்து விஜயரகுநாதன் என்பது இவருக்குச் சிறந்த (அரசர் முதலியோர் பெறும் பட்டவரிசை) பெயராகும். இவரது சாசனங்களிற் சொரிமுத்து வன்னியன் என ஒர் விருதாகாவளி காணப்படுவதும் இவரது கடற்படுமுத்தின் பெருக்கத்தினையே குறிப்பதாகும்.

வணங்காத தெவ்வைப் பெருமால் சொரிமுத்து வன்னியன்
நன்னங்காரு மார்பன் ரகுநாதன்
என ஒருதுறைக் கோவையில் வருதல் காண்க.

வன்னியர்

இன்றைய தமிழகத்தில் வன்னியர் என்பது ஒரு சாதியின் பெயராக அழைக்கப்படுகிறது. ஆனால் “வன்னியர்” என்பதும் அரசர் படைத்தலைவர்க்கு வழங்கப்பட்ட பெயர் (த.கு.வே., ப.120). இதனைக்

கருமுகிற் கணிநிறத் தழுற்கட் பிறையெயிற்
நரிதரு குட்டி யாயபன் விரண்டினைச்
செங்கோன் முளையிட் டருணீர் தேக்கிக்
கொலைகள வென்னும் படர்களை கோலித்
தருமப் பெரும்பயி ருலகுபெற விளைக்கு
நாற்படை வன்னிராக்கிய பெருமாமன்
எனும் அடிகளின் மூலம் அறியலாம்.

பெயருக்குப் பின் தேவர் எனும் சொல் உருவாதல்

சேதுநாட்டு மறவர் “தேவர்” எனச் சிறப்புப்பெயர் புனைதலும் அச்சோழர்பாற் பயின்றமையைக் குறிக்கின்றது. குலோத்துங்கச்சோழத்தேவன், திரிபுவனத் தேவன், ராஜீராஜ சோழத்தேவன், ராஜேந்திர சோழத்தேவன் எனச் சோழர் சாசனங்களில் வழங்கப்படுகின்றன.

திரிபுவனதேவன் என்பது வெண்பாமாலை உரையினும் கண்டது. தேவருருவாய் நின்று உலகங்காத்தவின் அரசனைத் தேவன் என்பர் என உணர்க. இவையெல்லாம் இம்மறவர்க்கும் சோழர்க்கும் உள்ள பண்டைய உறவினை வலியுறுத்துவனவாம். (இராகவையங்கார்.இரா., தமிழகக் குறுநில வேந்தர்கள், 1994, ப.120).

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை இயற்றிய ஐயனாரிதனார் “மூவர் விழுப்புகழ் மூல்லைத் தார்ச் செம்பியன்” (பாடாண் படலம், 34) எனும் அடியினைக் கூறியுள்ளார். இம்மறவர் புனைகின்ற மூல்லை மாலை சோழர்க்குரிதாகுமென மேற்கூறிய பாடல் மூலம் அறியலாம். அதுபோல் அரசர்க்குப் போர்ப்பு எனவும் தார்ப்பு எனவும் இரண்டு உண்டு. அதனைப் படையுங் கொடியும் (மரபியல்.81) என்பதன் மூலம் விளக்கப்பெறலாம்.

வளரி

வளரி, வளைதடி என்ற பெயரால் தமிழகத்தில் வழங்கப்பட்ட ஆயுதமே பூமராங் என்பதாகும். பூமராங் எனும் ஆயுதமானது கையால் வீசியெறியக்கூடிய வகையில் வளைந்த வடிவத்துடன் காணப்படும். இவ்வளரியானது ஏறக்குறைய பிறை வடிவமாக இருக்கும். ஒரு

முனை மிகவும் கனமாகவும் மறுமுனை கூர்மையாகவும் இருக்கும். இதனை மரம், இரும்பு, யானைத்தந்தம் போன்றவற்றால் செய்து பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர். மரத்தால் செய்த வளரி வேட்டையாடுதலுக்கும் இரும்பால் செய்த வளரிப் போர் புரிவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

கையாளும் முறை

நன்கு பயிற்சி பெற்றவர்கள் இதன் கனமற்ற நுனியைக் கையில் பிடித்துக் கொண்டு தோளுக்கு மேலே பலமுறை வேகமாகச் சுழற்றி விரைவாக இலக்கினை நோக்கி ஏறிந்திட அது இலக்கினைத் தாக்கிவிட்டு எறிந்தவரிடமே திரும்பவும் வந்து சேரும். இதனை வீசி எறிபவர் மிகுந்த கவனத்துடனும் நுட்பத்துடனும் எறிந்து எதிரியைத் தாக்க வேண்டும். எதிரியைத் தாக்கிவிட்டு வீசி எறிந்தவரிடமே வந்து சேர்க்கூடிய அற்புதமான ஆயுதம் இதுவாகும். திரும்ப வரும்பொழுது கவனமாகக் கையில் பிடித்துக் கொள்ள வேண்டும். இல்லையெனில் வீசியெறிந்தவரைத் தாக்கும் வாய்ப்பு உள்ளது.” (தமிழாய்வுக் கட்டுரைகள் (தொகுதி I) ப.31).

இலக்கியங்களில் வளரி

மகாபாரதப் போரில் கிருஷ்ணன் பயன்படுத்திய சுதர்சனச் சக்கரம் தமிழர்களிடையே வழங்கி வந்த வளரி என்னும் ஆயுதமாகும் (மணிமாறன், தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தொகுதி I, 2016, ப.31).

இது சுதர்சனம் என்னும் சக்கராயுதம் குறித்துச் சங்க நூலான கலித்தொகை சட்டுகிறது. இது திருமாலின் ஆயுதமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

மல்லரைமறம் சாய்த்த மலர்த்தன்தார் அகலத்தோன்
ஒல்லாதார் உடன்றுஒட உருத்துஉடன் எறிதலின்
கொல்யானை அனிநுதல் அழுந்திய ஆழிபோல்
கல்சேர்பு ஞாயிறு கதிர்வாங்கி மறைதலின் (134:1-4)
எனும் அடிகள் மூலம் அறியமுடிகிறது.

களித்த வீரர் விரட்ட நேமி
கண்டு வீச தண்டிடைக்
குளித்த போழ்து கைப்பிடித்த
கூர்மமுக்கள் ஓக்குமே (கலிங்கத்துப்பரணி: 418)

எனும் அடிகளானவை போரில் மகிழ்ச்சி கொண்ட வீரர்கள் சக்கரப்படையை விடுத்தனர். எதிர்த்துப் போர் புரியும் மற்ற வீரர்கள் அவற்றின்மேல் தண்டாயுதத்தை மோத அடித்தனர். தண்டாயுதத்தில் பதிந்த சக்கரப்படை கூர்மையான மழுவாயுதம் போன்று இருந்ததாகக் கலிங்கத்துப்பரணி வளரி பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.

எரிகோல் அஞ்சா அரவின் அன்ன (புறம். 89-5)

எனும் அடியில் உள்ள எரிகோல் என்பது இங்கே வளரியைச் சுட்டுகின்றது. இவ்வளரியானது வேட்டைக் கருவியாகவும் பிறரைத் தாக்கும் கருவியாகவும் சங்க காலத்தில் பயன்படுத்தி வந்துள்ளனர் என்பதை மேற்கூறிய பாடலடி மூலம் அறிய முடிகிறது.

மாலை வென்காழ் காவலர் வீச
நறும்பூம் புறவின் ஒடுங்குமுயல் இரியும் (ஜிங்குறு. 421:1-2)
எனும் ஜிங்குறுநாற்று (விரவுபத்து) அடிகளில் வென்காமேன்றது மாலைக்காலத்து முயலெறியும் தடியை என்னும் வளரியாகிய வளைதடியாகும். இவ்வடியில் காவலர் எனும் சொல்லினை ஆராய்ந்து நோக்குகையில் காவலர் என்பார் ஊர்க்காவலை மேற்கொண்டவராவார். இம்மக்கள் ஊர்க்காவலராக இருந்த மழுக்கம் ஆங்கிலேயர் இங்கு ஆட்சி செய்ய வருவதற்கு முன்னர் வரை தென்தமிழகத்தில் தொன்றுதொட்டு இருந்து வந்ததைத் தர்ஸ்டன் எனும் ஆய்வறிஞர் குறிப்பிட்டுள்ளதாக மணிமாறன் (தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தொகுதி - IV), பக்.37-38) குறிப்பிடுகின்றார்.

வளரி என்பது குறுங்கோல் வளைதடி என்பதைக்

குறுங்கோ வெறிந்த நெடுஞ்செவிக் குறுமுயல்
எனும் அடி குறிப்பிடுகின்றது.

(புறம்.339:4)

நெடதம் எனும் நூலில் வளரியைக் குணில் எனக் குறிப்பிடுகின்றது. இதனைக் கொடுங் குணில் பொருத வெற்றிப் போர்ப்பறை குளிற வெம்போர்க் கடுந்திறல் வயவர் விஸ்நான் புடைப்பொலி கடலின் ஆர்ப்பது

(நெடதம்.729)

எனும் அடிகளில் காணமுடிகின்றது. குணில் என்பதற்கு வளைந்த குறுந்தடியால் ஆக்கப்பெற்ற வெற்றியைக் கொடுக்கின்ற போர் முரச ஒலிக்க என்பதாகும் என்றும் போர்க்களத்தில் நிறைய பேர் இறக்கும்படிச் செய்யும் போர்ப்பறையை அப்பதனால் குணில் என்னாது கொடுங்குணில் என்றார் எனவும் தமிழ் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் (தொகுதி I) எனும் நூலில் மனிமாறன் குறிப்பிடுகின்றார்.

இராசராச சேதுபதி ஒருதுறைக் கோவையில் வளரி பற்றிய செய்தி குறிப்பிட்டுள்ளது. அதனை

வரகிலையின் பொலுங் கோட்டின் வளரி வரைந்துலகை
முரசிலை யாக்கிய சீராச ராசன் முகில் வரையீர் (160)

எனும் அடிகள் மூலம் காணமுடிகிறது.

சேதுபதியும் வளரியும்

“இதனை ஆளுதலிலிவர் மிகக் கைதேர்ந்தவராவர். கருதிய குறியினைத் தப்பாமலெறிதலும் எறிந்த வளரியை மீண்டும் தங்கைக்கு எய்துவித்தலும் இவர்க்கே சிறந்த பெருஞ்செயல்களாயிருந்தன என்ப” (தமிழக குறுநிலவேந்தர், ப.121)

எனத் தளசிங்க மாலையில் சேதுபதிகள் முற்காலத்து எட்டன் எனப் பெயர் கொண்ட ஒருவனோடு போர் புரிந்து அவன் தலையையே தம் வீரக்கழலில் அணிந்து கொண்டனர் எனும் செய்தியைக் கூறுகின்றது. இதனைச்

சிலையா மெழுத்துஞ் சகாயமுங் கீர்த்தியுஞ் செந்தமிழு
நிலையாகு மன்னச்சொல் வார்த்தையு மென்றைக்கு நிற்குங் கண்டாய்
கலையாருங் கானில்வன் கல்லைப்பொன் னாக்கிய காலிலெட்டன்
நலையார் விசய ரகுநாத சேது தளசிங்கமே

எனும் அடிகள் பாடிய மிதிலைப்பட்டிச் சிற்றம்பலக் கவிராயர் மூலம் அறியமுடிகின்றது.

“சேதுபதிகளது வடிவமைத்த பண்டைக் கல்லுருவங்களிலெல்லாம் இடையிற் சுற்றிய வீரக்கச்சையில், இவ்வளரியே செருகப்பட்டுள்ளது. இன்றைக்கும் காணலாம். இதுவே இவர்க்குரிய பேரடையாளமாவது. இவரது வீரக்கழல் சேமத்தலை எனப் பெயர் சிறக்கும். இது தம்மால் வெல்லப்பட்ட பகைவனது தலையே தமக்குச் சிறந்த தாளனியாக்கிக் கொண்டு விளங்கியமை குறிப்பதாகும்” (இராகவையங்கார்.இரா., தமிழகக் குறுநில வேந்தர்கள், 1994, ப.121)

தற்காலத்தில்

பாண்டி நாட்டினர் ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போரில் வளரியைப் பயன்படுத்தியதாக எட்கர் தர்ஸ்டன் பதிவு செய்துள்ளார். “மருதுபாண்டியர்கள் கி.பி.1780 ஆம் ஆண்டில் நவாப் படைகளையும் கி.பி.1801இல் ஆங்கிலேயைப் படைகளையும் எதிர்த்துப் போரிட்டபோது வளரியைப் பயன்படுத்திய குறிப்பு காணப்பெறுகின்றது. இவ்வளரியைக் கண்டு ஆங்கிலேயர்கள் மிகவும் அஞ்சினார்கள் என்றும் இதனாலேயே போர் முடிந்ததும் கர்னல் அக்னியு சிவகங்கைப் பகுதியில் பத்தாயிரம் வளரிகளைக் கைப்பற்றியதாகவும் சென்னைப்படை வரலாறு தெரிவிக்கின்றது (தமிழக ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தொகுதி I), ப.40). ஆங்கிலேயத் தளபதி கர்னல் வெல்த் என்பவர் (1795இல்) சிவகங்கையை ஆட்சி செய்த சின்னமருதுவிடம் வளரி வீசும் பயிற்சியினைக் கற்றுக்கொண்டதாகக்

குறிப்பிட்டுள்ளார். அதேபோல் பெரிய மருது, ஆங்கிலேயரை எதிர்த்து நின்று வளரியைக் கையாளுவதில் திறம்படைத்தவராகத் திகழ்ந்துள்ளார் எனும் செய்தியை அறியமுடிகிறது. ஆங்கிலப் படைகள் தன்னைச் சுற்றிய நிலையில் வளரியை எடுத்துப் போர் செய்ய முயலும்போது பக்கவாத நோயின் விளைவால் மருதுவால் வளரியைப் பயன்படுத்த முடியவில்லை. அச்சுழிலில் ஆங்கிலேயத் தளபதியைப் பார்த்து

மன்னவனே யிற்றென்முன் வந்ததுபோல்
ஒருமாதத் துக்குமுன் வந்தாயானால்
என்னைப் பிடிக்க உன்னால் ஆகாது
மேலும் வளரியால் தலைதுணித் திடுவேன்
எனும் அடிகளைப் பாடுகின்றார்.

“மருது சகோதரர்கள் காலம் வரையில் வளரி என்ற ஆயுதத்தைப் பாண்டிய நாட்டில் முக்குலத்தோர் எனப்படும் மக்களிடையே பழக்கத்தில் இருந்து வந்துள்ளது என்பதை Stone Age in India, எனது இராணுவ நினைவுகள் எனும் இரண்டு நூல்களை மேற்கொள்கக் கொண்டு ச.அருணாச்சலம் எழுதியுள்ளார்” (தமிழக ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தொகுதி I, ப.36)

என மணிமாறன் குறிப்பிடுகின்றார்.

வளரிக்குத் தடை

இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை வளரி பயன்படுத்தியுள்ளனர் என்பதைக் கீழ்க்காணும் விளக்கத்தின் மூலம் அறிய முடிகின்றது. கி.பி.1915 இல் மதுரை மாவட்டத்தில் கொண்டு வரப்பெற்ற குற்றச்சட்டத்தை எதிர்த்துப் பிறமலைக் கள்ளர் சமுதாயம் கி.பி.1921-இல் கிளர்ந்தெழு உசிலம்பட்டி வட்டம் பெருங்காம நல்லூரில் பெருங்கிளர்ச்சி வெடித்தது. அப்போது நடந்த துப்பாக்கிச் சூட்டில் பலர் இறந்தனர். இக்கிளர்ச்சியின்போது இம்மக்கள் பயன்படுத்திய ஆயுதங்களில் வளரியும் ஒன்றாகும். இதன் காரணமாக இவ்வாயுதத்தைப் பயன்படுத்த ஆங்கில அரசு தடை விதித்தது.வீடுகளில் வளரி வைத்திருந்தால் அவர்களைக் குற்றவியல் தண்டனைக்கு உட்படுத்தினர். எனவே இதனை வழிபாட்டிற்குரிய பொருள்களுள் ஒன்றாகக் கோயில்களில் வைத்துப் பாதுகாத்தனர் (தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் தொகுதி I, மணிமாறன், 2016, ப.41).

வளரி பிரசாதமும் குலமரபின் ஆயுதமும்

முற்காலத்தில் போர்ப்புறியும் வீரர்கள் தம் கொண்டையில் வளரியைச் சொருகி வைத்திருப்பர். போர் மூன்றுபோது கொண்டையிலிருந்து உருவி வளரியின் மூலம் எதிரிகளைப் போரிட்டு வீழ்த்துவர். இத்தகுச் சிறப்புமிகு வளரியினைத் தற்போதும் சில முக்குலத்து இன் மக்களின் பழைய குடும்பங்களில் காணலாம்.பூசைக்குரிய பொருளாக வளரியைப் பயன்படுத்துகின்றனர். வளைதடியை அனுப்பிப் பெண்ணைக் கொண்டு வரும் வழக்கும் இவர்களிடையே இருந்துள்ளது என்றும் திருமணத்திற்கு முன் வளைதடியை இருவீட்டாரும் மாற்றிக் கொள்வதும் உண்டு. இதனாலேயே மறவர் கொடுப்பது வளரிப் பிரசாதம் என்ற பழமொழி ஏற்பட்டதென மணிமாறன் குறிப்பிடுகின்றார். “விஜய சேதுபதி (கி.பி.1710-1725) தனது மகள் அகிலாண்டேஸ்வரியைச் சிவகங்கைக்கு மணமுடித்து அனுப்பி வைத்ததாகக் கல்வெட்டு இதழில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (தமிழக ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தொகுதி II, ப.43).

இப்படிப்பட்ட வளரியைப் பூராங் எனும் பெயரில் ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடி மக்களான அபோர்ஜினியர்கள் பயன்படுத்தி வருவதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன. ஆனால் அதற்கு முன்பாகவே தமிழனால் கண்டறியப்பட்டது என்பதே நிதர்சன உண்மையாகும். திருநெல்வேலி மாவட்டம் ஆதிச்சநல்லூரில் அகழ்வாய்வின் மூலம் இரண்டு மண்ணை ஓடுகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன. அவ்விரண்டு மண்ணை ஓடுகளை ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் திராவிடரும் அபோர்ஜினியரும் சேர்ந்து வாழ்ந்துள்ளனர் என்ற முடிவினைக் கருதியுள்ளனர். மேலும் இங்குக் கண்டெடுத்த மண்ணை ஓடுகளில் ஒன்று திராவிடருக்கும் மற்றொன்று ஆஸ்திரேலியப் பழங்குடிகளின் முன்னோருக்கும் உரியது என ஜி.எலியட் ஸ்மித் கூறியுள்ளார்.

இவ்வாறு சிறப்புமிக்க ஆயுதமான வளரி தற்போதும் பாதுகாப்பாகவும் கண்காட்சியாகவும் வைத்துப் பராமரிக்கப்பட்டு வருகின்றது. இராமநாதபுரம்

ராமவிலாசத்தில் தொல்லறிவியல் துறையினரால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது. புதுக்கோட்டை திருக்கோகர்ணத்தில் உள்ள அருங்காட்சியகத்திலும் இவ்வளரி பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது.

சோழரால் பிரிக்கப்பட்ட நாடுகள்

முந்தைய காலச் சேதுநாடு என்பது இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, புதுக்கோட்டை போன்றவையே. இம்முன்று சமஸ்தானங்களும் ஒருங்கே இணைந்தாகும் கிழவன் சேதிபதி காலத்துப் புதுக்கோட்டை கிபி.1673-1708 பவானி சங்க சேதுபதி காலத்துச் சிவகங்கை கிபி.1724-1728 ஆகிய ஆண்டுகளில் நாட்டிற்குச் சேதுபதிகளே தனித்தலைவராய்ச் செங்கோல் செலுத்தினார்கள் என வரலாறு சுட்டுகின்றது.

“சோழரால் நாடாட்சி பிரித்தனிக்கப்பட்ட திரையரெல்லாம் தொண்டைமான்கள் எனப் பெயர் கொண்டாற் போல இச்சேதுபதிகளால் நாடாட்சி பிரித்தனிக்கப்பட்டவராகிய புதுக்கோட்டையைடையாரும் தொண்டைமான் என்னும் பட்டத்தினைப் புனைந்து விளங்குதலுங் கண்டு கொள்க. பண்டைக் காலத்துச் சேதுநாடு என்பன இராமநாதபுரம், சிவகங்கை, புதுக்கோட்டை இம்முன்றும் ஸமஸ்தானங்களும் ஒருங்கு சேர்ந்ததாகும்” (இராகவையங்கார்.இரா., தமிழகக் குறுநில வேந்தற்கள், 1994, ப.122).

ஆரியர் வருகை

சேதுபதிகளே வடநாட்டில் உள்ள ஆரியர்களை அழைத்துப் புண்ணிய ஸ்தலமாகக் கருதப்படும் இராமேஸ்வரம் கோவில் கடவுளுக்கு வருவழித் தொண்டராய் சிறக்கச் செய்தனர். ராமநாதசவாமி ஸகாயம் என்பதே பண்டைக்காலச் சேதுபதிகளின் கையொப்பமாகும். இதற்குச் சான்றாகச்

குலங்கைக் கொண்ட விரோமேசர் தாண்முடி ஆடியெழு

ஞாலங்கைக் கொண்ட ரகுநாயகன்

எனவும்,

குரியர் போற்றுமிராமேசர் தாளினைக் கண்புவைத்த

குரியன் வீரையர் கோண்ரகு நாதன்

எனவும் அமிர்தகவிராயர் அடிகளின் மூலம் விளங்கப்பெறலாமென ராகவையங்கார் சுட்டுகின்றார். மேலும் சான்றுக்கு வலுசேர்க்கும் வகையில் இவர்களின் சாசனங்களில் ஆரியர் மானங்காத்தான் என ஒரு விருது வழங்குவதும் இவர் ஆரியரைப் போற்றி வந்தமையைக் குறிக்கின்றது.

சோழர்களில் தலைநகராக்கிய ஊர்கள்

சேதுபதிகள் இராமநாதபுரத்தைத் தமக்குரிய தலைநகரமாக மாற்றிக் கொள்வதற்கு முன் சோழர்கள் சேதுநாட்டின் பல ஊர்களைத் தமதாக்கிக் கொண்டனர். அவ்வாறு தலைநகராக்கிய ஊர்களின் பெயர்களைக் கீழே காணலாம்.

வணன்	ஊர்ப்பெயர்	சான்று
1.	சுலோத்துங்க நல்லூர்	சல்வெட்டு
2.	விரையாத கண்டன்	கல்வெட்டு
3.	செம்பி	ஓருதிறைக்கோவை
4.	கரந்தை	ஓருதிறைக்கோவை
5.	வீரர்	ஓருதிறைக்கோவை
6.	தேவை (இராமேஸ்வரம்)	ஓருதிறைக்கோவை
7.	மணவை	ஓருதிறைக்கோவை
8.	மழுவை	ஓருதிறைக்கோவை
9.	புச்சுவார்	ஓருதிறைக்கோவை

சோழர்களால் சுட்டப்பட்ட ஊர்ப்பெயர்களில் அரசாண்ட பழைய சேதுபதிகளின் பெயர்கள் முறையே வரிசையாகத் தற்போது கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும் “சேதுபதிகள் வரலாறு குறித்துள்ள பழைய கையெழுத்துப் பிரதி யொன்றாற் சில பெயர்கள் அறியலாவன. அப்பெயர்கள் வருமாறு:

1. ஆதிரகுநாத சேதுபதி
2. ஜியதுங்கரகுநாத சேதுபதி
3. அதிவீராகுநாத சேதுபதி
4. வரகுணரகுநாத சேதுபதி
5. குலோத்துங்க சேதுபதி
6. சமரகோலாகல சேதுபதி
7. மார்த்தாண்ட பைரவ சேதுபதி
8. சுந்தரபாண்டிய சேதுபதி
9. காங்கேயரகுநாத சேதுபதி
10. விஜயமுத்துராமலிங்க சேதுபதி

இவர்கள் சேதுநாட்டிலுள்ள சில பழைய கோவில்களைக் கட்டுவித்தனர் எனவும் அவற்றிற்குச் சில கிராமங்கள் அளித்தனர்” (தமிழகக் குறுநில வேந்தர்கள், ப.123). ஆனால் இதற்கான முழுமையான சான்றுகள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இவருக்குப் பின் நாடாண்ட இருபத்து மூன்று சேதுபதிகளின் (1604-1903) வரலாறு கிடைத்துள்ளது. *Mr.Nelson's Madura country* மகா ஸ்ரீஸ்ரீ.பி.ராஜாராமராகவன் *Ramnad manual, Mr.Sewell* துரையவர்களுடைய *List of Antiquities madras vol-II* ஆகியோரின் நூல்களில் மேற்கூறிய இருபத்து மூன்று சேதுபதி மன்னர்களின் ஆண்டுகள் குறிப்புடன் (ஏற்குறைய 3 நூற்றாண்டுகள்) கொடுத்துள்ளனர்.

இலக்கியங்களில் சேதுவும் சேதுநாடும் குறித்த பதிவுகள்

தமிழரின் பண்பாட்டுக் களஞ்சியமெனப் போற்றப்படும் சங்க இலக்கியம் பல புலவர் பெருமக்களால் பாடப்பட்டுள்ளன. ஒருங்கிணைந்த இராமநாதபுரம் மாவட்டம் எனும் முறையில் சங்க இலக்கியத்தில் சேதுநாட்டைப் பற்றிப் பாடிய புலவர்கள் கணிசமாக உள்ளனர். சேதுநாட்டையோ அம்மன்னனையோ பாடிய புலவர்களின் பாடல்களை ஆராய்ந்து அவை இருவகையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1. சேதுநாட்டில் பிறந்த புலவர்கள் 2. சேதுநாட்டில் பிறவாது பிற ஊர்களில் பிறந்து சேதுநாட்டு மன்னர்களைப் பாடிய புலவர்கள் எனும் முறையில் கையாளப்பட்டுள்ளது. சங்க காலப் புலவர்களாவோர்: பிசிராந்தையார், அள்ளூர் நன்முல்லையார், வெள்ளைக்குடி நாகனார், நல்லாந்தையார், ஒக்கர் மாசாத்தியார், ஒக்கர் மாசாத்தனார், பாரி, ஜியுர் மூலங்கிழார், உக்கிரப் பெருவழுதி (மன்னன்), உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார், கோலூர் கிழார், கணியன் பூங்குன்றனார், வெண்ணிக்குத்தியார், மருதன் இளநாகனார், மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார், காரிக் கண்ணனார், கேளனாட்டு எறிச்சிலுர்மாடலன், ஆஹுர் மூலங்கிழார், வடம் வண்ணக்கன் பேரிசாத்தனார், கதையங் கண்ணனார், மருங்கூர்கிழார், பெருங்கண்ணன், மருங்கூர்ப்பட்டினத்து சேந்தங்குமரனார், மருங்கூர்பாகைச் சாத்தம் பூதனார், மருதன் இளநாகனார், நல்லாந்தையார், கோவூர்க்கிழார், மிளைக் கந்தன், முப்பேர் நாகனார், மோசி கண்ணத்தனார், வேம்பற்றார்க் கண்ணன் கூத்தன், வேம்பற்றார் குமாரனார்.

சங்க இலக்கியத்திற்குப் பின் வந்த இலக்கியங்களில்

இளங்கோவடிகள் (சிலப்பதிகாரம் (காடுகாண்காதையில்)) புல்லங்காடன், பரிப்பெருமாள், படிக்காசப்புலவர், பொன்னங்கால் அமிர்தகவிராயர், கம்பர், பரிமேலழகர், மாணிக்கவாசகர், மணவாள முனிவர், பொன்னங்கால் அமிர்தகவிராயர், மிதிலைப்பட்டி சிற்றம்பலக்கவிராயர், ஒட்டக்கூத்தார் போன்ற புலவர் பெருமக்கள் சேதுநாட்டில் பிறந்தவர்களாயும் சேதுநாட்டில் பிறவாது பாடிப் பரிசில் பெற்றவர்களாயும் திகழ்கின்றனர். இது மட்டுமில்லாது பல இலக்கியங்களும் பல புலவர்கள் இந்நாட்டினைப் பற்றியும் இந்நாட்டு மன்னரைப் பற்றியும் பாடியுள்ளனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

இதுவரையிலான செய்திகள்வழிச் சேதுநாடு, சேதுபதி பற்றிய புரிதலுக்கான குறிப்புகள் பின்வருமாறு:

- ❖ சேதுவையும் இமயத்தையும் இருபேரேல்லையாகக் கொண்டு இப்பரதகண்டம் வடதாடு/தென்னாடு என இரண்டாகப் பகுத்து நிற்கின்றது. இதனைக் கம்பர் உறுதிப்படுத்துகிறார் எனும் செய்தி நமக்குக் கிடைக்கின்றது.
- ❖ சேர சோழர் படைப்புக் காலந்தொட்டே மேம்பட்டு வருதலுடைய பழைய தமிழ்க்குடியினராவர் என்ற செய்தி பரிமேலழகரின் உரை மூலம் அறிய முடிகிறது.
- ❖ பாண்டியர் தலைமைக்குள்ளாய் இச்சேதுநாடு சோழர், பாண்டியரை வென்று பாண்டிய நாட்டில் பெரும்பகுதியைத் தம் நாடாக்கிக் கொண்ட காலந் தொடங்கிச் செம்பி நாடாய், இந்நாட்டு மறவர், சோழன் மறவராய் காரணத்தால் செம்பிநாட்டு மறவர் எனப் பெயர் பெற்று விளங்கியுள்ளனர்.
- ❖ “வங்க வீட்டத்துத் தொண்டியோ” சேதுநாட்டுத் தொண்டி பற்றிச் சிலப்பதிகார ஊர்காண் காதை சிறப்பிக்கிறது.

- ❖ மாறல்லோ என்பது மறவர்நாடு என்பதன் மருஉ என யூல் என்ற அறிஞர் (530-550 AD) சேது நாட்டைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
- ❖ பத்திற்கும் மேற்பட்ட ஆறுகளும் பதினெண்திற்கும் முற்பட்ட தீவுகளைக் கொண்டதாகத் திகழ்ந்துள்ளது சேதுநாடு.
- ❖ முவேந்தர்களுக்கும் போர் மறவராய்த் திகழ்ந்துள்ளனர்.
- ❖ சேதுநாட்டில் சோழர் ஆட்சிபுரிந்தமைக்குப் பல சான்றுகள் கிட்டியுள்ளன.
- ❖ வளரி எனும் ஆயுதத்தைக் கையாளுவதில் திறம்மிக்கவர் சேதுநாட்டினர் என்பதை அறியமுடிகிறது.
- ❖ வடநாட்டில் உள்ள ஆரியர்களை அழைத்துப் புண்ணியத்தலமான இராமேஸ்வரத்திற்கு வருகை புரியத் துணைபுரிந்தவர்கள் சேதுபதிகளே.
- ❖ புலவர்களை ஆதிரித்துப் பரிசில் கொடுத்துச் சிறப்பு செய்தவர்கள் இச்சேதுபதிகளே.

மேற்கூடிய செய்திகள் இராகவையங்காரின் தமிழகக் குறுநில வேந்தர்கள் எனும் நூலின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

மதுரையிலும் கொற்கையிலும் இருந்து நீண்ட காலங்களாக ஆட்சி ஆண்ட பாண்டியர்களது அதிகார வரம்பிற்குள்ளும் இவர்களைத் தொடர்ந்து சோழர்கள், இசலாமியர், நாயக்கர், சேதுபதி மன்னர்கள் இராமநாதபுரத்தினை ஆட்சி செய்துள்ளனர். அக்காலத்தில் இப்பகுதி நாடு, வளநாடு, கூற்றும் எனப் பல்வேறு பிரிவுகளாக நிர்வாகத்தின் பொருட்டுப் பிரிக்கப்பட்டிருந்தது.

வேம்புக்குடி நாடு	-	சாத்தூர் வட்டம்
வேம்பு நாடு, பருத்திக்குடி	-	அருப்புக்கோட்டை வட்டம்
வடதலைச் செம்பிநாடு	-	முதுகுளத்தூர் வட்டம்
கீழ்ச் செம்பிநாடு, செவ்விருக்கை நாடு	-	இராமநாதபுரம் வட்டம்
பொலியூர் நாடு	-	கழுதி வட்டம்
கைக்கை நாடு	-	பரமக்குடி வட்டம்
ராஜோஜிப்பாண்டி நாடு	-	மாணாமதுரை வட்டம்
தென்னாலைநாடு நாடு, களவழிநாடு	-	தேவகோட்டை வட்டம்
கானப்பேர் நாடு	-	சிவகங்கை வட்டம்
திருப்பாடாவூர் நாடு	-	திருப்பத்தூர் வட்டம்
இடையா நாடு, தழையூர் நாடு	-	திருவாடானை வட்டம்

இந்த நாடுகள் மதுரோதைய வளநாடு, மதுராந்தக வளநாடு, கேரள சிங்க வளநாடு, அதனையூர் வளநாடு, திருப்புவும் முழுதுடையார் வளநாடு, வரகுணவளநாடு, ஜெயமாணிக்க வளநாடு என்பன போன்ற பிரிவுகளும் அடங்கும். இவற்றினிடையே பகானுர் கூற்றும், துகலூர் கூற்றும், முத்தூர் கூற்றும், மிழலைக் கூற்றும் போன்ற உட்பிரிவுகளும் இருந்தமை தெரிய வருகின்றன. இவையனைத்தும் பாண்டியர்கள், சோழர்கள் பிற்காலப் பாண்டியர் ஆகிய பேரரசுகளின் கால நிலையாகும். (இராமநாதபுரம் மாவட்டம், வரலாற்றுக் குறிப்பு, ப.2)

நாயக்க மன்னர்களின் ஆட்சியின்போது சேதுநாடு பெரிதும் மாற்றம் பெற்றது. அவர்கள் தங்களது பூர்வீக நாடான வடுகர் மாநிலத்தில் அக்காலக் கட்டத்தில் நடைமுறையில் இருந்த அமர நாயக்க முறையான யானைக்காரர் முறை நிர்வாகத்தைப் பாண்டிய நாட்டில் புகுத்திக் கடைப்பிடித்தனர். இதன் விளைவாய்த் தென்பாண்டிச் சீமை எழுபத்தியிரண்டு (72), பாளையப்பட்டுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுப் பெரும் நிலக்கிழார்கள், குறிப்பிடப்பட்ட எல்லைக்குட்பட்ட பாளையப் பகுதிகளின் தலைவர்களாக நியமனம் செய்யப்பட்டனர் என்பதை அறியமுடிகிறது.

சேதுநாட்டில் சமண, பெளத்த அடையாளங்கள்

சேதுநாட்டில் சமணர்கள் கழுதி, அருப்புக்கோட்டை, திருச்சூழி ஆகிய பகுதிகளில் வாழ்ந்துள்ளனர். எட்டாம் நூற்றாண்டைய பள்ளிமடம் கல்வெட்டு இந்த உண்மையை உணர்த்துகிறது. அனல் வாதத்திலும் புனல் வாதத்திலும் சம்பந்தரிடம் தோல்வியுற்ற சமணர்கள் மதுரைக்குப் பிறகு அடுத்த புகலிடமாக இப்பகுதியில் குடியேறியிருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குப் பாண்டியன் மாற்றசடையன் தக்க உதவிகளை வழங்கினான் (இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வரலாற்றுக் குறிப்புகள், ப.12)

கோவிலாங்குளத்தில் உள்ள இன்னொரு கல்வெட்டிலிருந்து இப்பகுதி சமணத்துறவிகளும் மகாவீரதீணிகளும் விரும்பி வாழ்ந்த பகுதியாக விளங்கியது தெரிகிறது. இதனைப் போன்று

இம்மாவட்டத்தின் வடகிழக்குப் பகுதியும் அருக சமயத்திற்கு ஆதரவு தந்ததாகத் தெரிகிறது. இளையான்குடி, ஆனந்தார், அமைந்தகுடி, திருக்காளக்குடி, பிரான்மலை, கீழ்ப்பணையுர் ஆகிய சிற்றூர்களில் காட்சியளிக்கும் சமணத் துறவிகளது கற்திருமேனிகள் இந்த உண்மையை உறுதிப்படுத்துகின்றன. சீ(சை)னமங்கலம், சாத்தப்பள்ளி, சாத்தனூர், சாத்தன்குளம், சாத்தமங்கலம், அச்சன்குளம், அச்சன்குடி, அறப்போது, நாகணி, நாகனேந்தல், விளக்கனேந்தல், குணங்குடி, குணபதி மங்கலம் ஆகிய ஊர்களும் சமணர்களது குடியேற்றங்கள் என்பதில் ஜயமில்லை (இராமநாதபுரம் மாவட்டம் வரலாற்றுக் குறிப்புகள், பக.12-13).

இது மட்டுமின்றிப் பொத்த சிலைகள் இம்மாவட்டத்தில் கண்டறியப்பட்டுள்ளன. மகாவீரர் சிலை கிடாரம் அருகில் இருந்துள்ளது எனக் கூறுகின்றனர். இளையான்குடி, சாலைக்கிராமம் ஆகிய ஊர்களில் இன்றும் பொத்த சிலைகள் காணலாகின்றன.

அகழாய்வில் சேதுநாடு

தற்போது அழகன்குளம் (மருங்கூர்பட்டினம்) எனும் ஊரில் தொல்லியல் துறையினர் ஆய்வு மேற்கொண்டு வருகின்றனர். இவ்வாய்வின் மூலம் சேதுநாட்டின் பண்ணைய சமூகம், வாணிபம், மக்கள் நிலை ஆகியவற்றை அறியலாம். தற்போது சிவகங்கை மாவட்டம் எல்லை மதுரை நகரிலிருந்து அண்மைத் தொலைவில் கீழடி எனும் ஊர் உள்ளது. இந்தியத் தொல்லியல் துறையின் 6 ஆம் அகழாய்வுப் பிரிவினர் முதல்கட்ட அகழாய்வைத் தொடர்ந்து இரண்டாம் கட்ட அகழாய்வில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். தொல்கால அடையாளப் பதிவுகளை வெளிக்கொணரும் முகமாக ஜயாயிரத்திற்கும் முற்பட்ட சுடுமண், கிணற்று உறைகள், குழாய்கள், வடிகால்கள், வாய்க்கால்கள், மூடிய நிலையிலான சாக்கடை வழிப்பாதைகள், குளியலறை, சுழிவுக் குழிகள், சிற்றறைகள், தாழிகள், மண்பாண்டங்கள், இரும்பு உலைக் குழிகள், அணிமணிகள், காசுகள், கருவிகள், தடுயங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

வைகை ஆறு உற்பத்தியாகும் வருசநாட்டு மலையிலிருந்து முடிவுறும் இராமநாதபுரம் வரையிலும் ஆற்றின் இரு புறங்களிலும் 280-க்கும் மேற்பட்ட தொல்லியல் இடங்கள் கண்டறியப்பட்டு உள்ளன. இவற்றுள் பழங்கால வாழிடத் தொல்லியல் நிலப்பரப்பாகக் கீழடி அடையாளப்படுத்தப்பட்டு இருக்கிறது⁶.

மேற்கூட்டிய 280 இடங்களில் சேதுநாடும் இடம்பெறுகிறது. கீழடி போல் சேதுநாட்டின் பெரும்பான்மையான பகுதிகளில் அகழாய்வு மேற்கொண்டால் தொல்தமிழர்களின் வாழ்க்கை முறையினை அறிவதோடு மட்டுமின்றிச் சேதுநாட்டின் பழமையின் அடிச்சுவடுகளையும் அறியலாம்.

துணைநூற்பட்டியல்

11. அண்ணாமலை பழ., செட்டிநாடு ஊரும் பேரும், 1986, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.
12. அமிர்தகவிராயர், ஒருதுறைக்கோவை, 1977, பழனியப்பா பிரதர்ஸ், சென்னை.
13. இராகவையங்கார் ரா., தமிழகக் குறுநில வேந்தர்கள், 1994, பாரதி பதிப்பகம், சென்னை.
14. உ.வே.சா., ஐங்குறுநூறு பழைய உரை, 1957.
15. கமால் எஸ்.எம்., சேதுபதி மன்னர் வரலாறு, 2003.
16. கமால் எஸ்.எம்., முகம்மது செர்பு.நா., இராமநாதபுரம் மாவட்ட வரலாற்றுக் குறிப்புகள், 1984, பாரதி அச்சகம், மாணாமதுரை.
17. கல்வெட்டில் ஊர்ப்பெயர்கள், (பிற குறிப்புகள் இல்லை)
18. புலன்த்தகவல்.
19. தமிழ்நாட்டு வரலாற்றுக் குழு, தமிழ்நாட்டு வரலாறு (பல்லவர்-பாண்டியர் காலம்), 1990, தமிழ்நாடு அரசு வெளியீடு, சென்னை.
20. மணிமாறன், தமிழ் ஆய்வுக் கட்டுரைகள், தொகுதி I, 2016, சரசுவதி மகால் நூலகம், தஞ்சை.
21. மனோகரன் மீ., கிழவன் சேதுபதி, 2012, அகரம் பதிப்பகம், தஞ்சாவூர்.

⁶ கீழடி : மடைச்சி வாழ்ந்த தொல்நிலத்தில் எம் காலதித்தடங்கள், ஏர் மகாராசன் - புலன்த்தகவல்

தொல்காப்பியரின் மெய்ப்பாடு

ம. நாகராஜன்

முனைவர்ப்பட்ட ஆய்வாளர் (பகுதி நேரம்)
இலக்கியத்துறை, தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்

மெய்ப்பாடு என்ற தமிழ் இலக்கியக் கோட்பாடு அதன் விளக்கங்கள் அனைத்தையும் ஒருசேர்க்கொண்டு ஆயும்போது ஓர் உலக இலக்கியப் பொதுமைக்கோட்பாடாகக் காட்சியளிக்கிறது.

இலக்கியம் வாய்மொழியாக இருந்தபோது ஆடலுடன் கூடிய பாடலாக இருந்தது. கூத்துக்களில் இருந்த முக உடலசைவுகள், சைகை ஆகியன உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்திக் காட்டின. இலக்கியத்தில் சொற்களை வைத்துத்தான் உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்த வேண்டியதாயிற்று. இவ்வாறு தோன்றிய மெய்ப்பாட்டுச் சொற்களின் விளக்கம் தொல்காப்பியர் காலத்திலிருந்தே பெறப்படுவதை அறியலாம். அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் பொதுவான மெய்ப்பாடுகள் மெய்ப்பாட்டியலின் முதல் 12 நாற்பாக்களால் கூறப்படுகின்றன.

மெய்ப்பாடு

மெய்ப்பாடு என்ற சொல் மெய்யின்கண் தோன்றும் அவிநாயம் எனப்பொருள் கூறப்படுகிறது. மெய்யின்கண் தோன்றுதலின் மெய்ப்பாடாயிற்று என்பார் இளம்பூரணர் (பொருள்.மெய்ப்பாட்டியல்.3, இளம்.), இவரே இன்கவை என்பது காணப்படுபொருளாற் காணபோரகத்தின் வருவதோர் விகாரம் (மு.நு.மெய்ப்.1, இளம்.) எனவும் கூறுகிறார். இக்கூற்றுகளால் உலகியலிலிருந்து கூத்துக்கலை வளர்வது நமக்குப் புலனாக்குகிறது. பேராசிரியர், சுவைப்பொருளஞ் சுவையுணர்வுங் குறிப்பும் விறலுமென நான்காயின் எனப் பகுக்கும்போது மெய்ப்பாடு கூத்தினுள் வெளிப்படும் முறையாகக் கொள்ளப்படுகிறது (தொல்.பொருள்.மெய்ப்.1, பேரா.,). எனவே, மெய் என்பது பொருட்பிழைப்பு; பாடு என்பது தோன்றுவது.

கவிதையானது தான் மெய்யாகிய பொருட்பிழைப்புத் தோற்றுவிக்கிறது என்பதாகும். மேலும் விளக்குமேயானால் சொல்ல வந்ததை அப்படியே கண்ணால் கண்டதுபோல், காதால்கேட்டதுபோல் உருவாக்கிக் கண்முன்னர் நிறுத்துவதே மெய்ப்பாடு. இவற்றைச் சங்க இலக்கியங்களில் நன்கு உணரலாம்.

மெய்ப்பாடு இலக்கியவுத்தி

மெய்ப்பாடு என்பது உடம்பில் தோன்றும் அசைவுகளே நினைவுக்கு வருவதால் அது நாடகத் தொடர்புடையது. தொல்காப்பியர் தாம் கூறும் மெய்ப்பாடு இலக்கியத்திற்கே உரியது எனச் சுட்டுகிறார்.

உய்த்துணர் வின்றித் தலைவரு பொருண்மையின்

மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும் (தொல்.பொ.செய்யுளி.196)

ஒன்றைப்பற்றி ஆராயாமல் கூறியவுடனேயே அதன்பொருளை மெய்ப்பாடு தோன்ற முடிப்பது மெய்ப்பாடாகும். இளம்பூரணர், செய்யுட் செய்வார் மெய்ப்பாடு தோன்றச்செய்தல் வேண்டுமென்பது கருத்து (தொல்.இளம்.செய்யுளி.196) எனவும் இவ்விலக்கணங் கூத்தினுட்பயன்படல் உண்டாதவின் ஈண்டு வேண்டாவெனின், ஈண்டுஞ் செய்யுட் செய்யுங்காற் சுவைபடச் செய்யவேண்டுதலின் ஈண்டுங் கூறவேண்டுமென்க (மு.நு.மெய்ப்.3இளம்.,) எனவும் சுட்டிச்செல்கிறார்.

மெய்ப்பாடு உணரப்படுதல்

தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாட்டியலில் தலைவன் தலைவியிடையே இருக்கவேண்டிய ஒப்புமைகளையும் இருக்கக்கூடாத பண்புகளையும் பட்டியலிடுகிறார்.

கண்ணிறும் செவியிறும் திண்ணிதின் உனரும்

உணர்வுடை மாந்தர்க்கு அல்லது தெரியின்

நன்னயப் பொருள்கோள் என்னருங் குரைத்தே

(தொல்.பொருள்.மெய்ப்.27இளம்.,)

என்னும் மெய்ப்பாட்டியல் இறுதி நூற்பாலில் படைப்பவனோடு ஒன்றுபட்டுக் கலையை நுகரவேண்டும் என்ற கருத்தை அழுத்தமாகக் கூறுகிறார் தொல்காப்பியர். நன்னயப் பொருள்கோள் என்னருங் குரைத்தே என்று மெய்ப்பாட்டைச் சுட்டுகிறார். செய்யுளைப் பொறுத்தவரை

மெய்ப்பாடென்பது நல்லநயமான பொருளைக் கொள்ளுதலே. மாந்தர்கள் மெய்ப்பாட்டின்வழி மற்றொருவர் தம் உள்கருத்தை அறிவுதென்பது ஆகும்.

பேராசிரியர், செய்யுளியல் முதல் நூற்பாவரையில், மெய்ப்பாடென்பது சொற்கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல் என உரை கூறுவார். நுச்சினர்க்கினியர், மெய்ப்பாடென்று சொற்கேட்டோர்க்குப் பொருள்கட்டு புலனாதலை (தொல்.பொருள்.செய்யுளி.1, நக்.) என்றே குறிப்பிடுகிறார். தண்டியலங்காரம், மெய்ப்பாடாவது நேராகக் கண்டதுபோலத் தொன்றும் கருத்து எனக் குறிப்பிடுகிறது.

உய்த்துணர்வு இன்றித் தலைவரும் பொருளான்

மெய்ப்பட முடிப்பது மெய்ப் பாடாகும் (தொல்.செய்யுளி.204)

என்வகை இயல்நெறி பிழையா தாகி

முன்னுறக் கிளந்த முடிவின்து அதுவே (தொல்.செய்யுளி.205)

என்பது தொல்காப்பியம்.

இளம்பூரணர், யாதானும் ஒன்றைக் கூறியவழி அதன்கண் பொருண்மையை விசாரித்து உணர்தலன்றி அவ்விடத்துவரும் பொருண்மையானே மெய்ப்பாடு தோன்ற முடிப்பது மெய்ப்பாடு என்னும் உறுப்பாம் என்றவாறு என்பார். பேராசிரியர், உய்த்துணர்ச்சி யின்றி செய்யுளிடத்து வந்த சொல்லப்படும் பொருள்தானே வெளிப்பட்டாங்குக் கண்ணீரும்பல், மெய்சிலிர்த்தல் முதலாகிய சத்துவம் படுமாற்றான் வெளிப்படச் செய்வது மெய்ப்பாடென்னும் உறுப்பாம் என்றவாறு என உரைப்பார்.

செய்யுளியல் முதல் நூற்பா, செய்யுளுப்புக்களாகக் கூறும் 34 உறுப்புக்களையும் வரிசைப்படுத்தும்போது மெய்ப்பாட்டை இருபதாவது உறுப்பாகக் கூறுகிறது. அதாவது,

பயனே மெய்ப்பாடு எச்சவைகை எனாஅ (தொல்.செய்யுளி.1, வரி.7)

என்பதில் பயன், கூற்றேச்சம், குறிப்பெச்சம் என்பன பாடலில் பொருள்கொள்ளும் முறை பற்றியது. மெய்ப்பாடும் பாட்டுப்பொருளை உணர்வதைப் பற்றியது என்ற ஜியம் உண்டாகிறது.

மெய்ப்பாட்டினை நாடக மெய்ப்பாடு, இலக்கிய மெய்ப்பாடு என இருபிரிவாகப் பிரிக்கலாம். இலக்கிய மெய்ப்பாடு என்பது பொருட்பாடாகும். அதாவது சொல்லப்படும் பொருள் தானே வெளிப்படுவது. சொல் கேட்போருக்குப் பொருள் கண்கூடாக அறிவது. இது தமிழ் இலக்கியத்தில் பெரிதும் அகத்தினையைச் சுட்டியே உணரப்படும். ஆகவே கவிதையில் மெய்ப்பாடு தானே வெளிப்படுத்துவதாகும்.

கவிதையின் சொல், தொடரைக் கண்டதும், கேட்டதும் அதன்பொருள் மெய்ப்பாட்டை உணர்த்துவதாக அமையும்.

தொல்காப்பிய மூலத்தாலும் உரை விளக்கங்களாலும் பெற்ற மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாட்டைக் கீழ்வருமாறு பகுக்கலாம் என்பார் தமிழ்ணால். அவை,

1. செய்யுட் செய்வார் மெய்ப்பாடு தோன்றச்செய்தல்
2. செய்யுளைப் படித்ததுமே மெய்ப்பாடு தோன்றுதல்
3. பாடலின் கருத்து, உணர்வு உடனே மனத்திற்கு ஆகுதல்
4. கண்ணீரும்பல், மெய்மயிர்சிலிர்த்தல் முதலாகிய சத்துவம் தோன்றுமாற்றால் வெளிப்படத்தோல்
5. சொல் கேட்டார்க்குப் பொருள் கண்கூடாதல்
6. நோக்கு உறுப்பினால் உணர்ந்த பொருட்பிழம்பினைக் காட்டுதல் (ஓவ்வொரு பாக்களையும் மறித்து நோக்குவதால் அதன் அடைமொழி முதல் தொடர்நிலை வரை ஓவ்வொர் உறுப்பும் நன்கு உணரப்படுகின்றன. அதனால் பாடலின் கருத்து, பொருட் பிழம்பாகப் படிப்பவர் மனத்தில் தோன்றுகிறது).

நாடகத்தில் காட்சி ஒன்றில் நடிப்பவரிடத்தில் மெய்ப்பாடுகள் தோன்றுவதால் காண்பவரிடத்திலும் அவ்வணர்வகள் தோன்றும். கவிதையைப் படிக்கும்போது அதில்வரும் செய்தி கண்ணேதிரே தோன்றுமாறு இருக்குமேயானால் படிப்பவரிடத்தில் மெய்ப்பாடு தோன்றும்.

ஒரு பாடலின் சிறு அடைமொழி முதல் அதன் முழுப்பொருள்வரை வடிவமும் பொருளும் ஒருசேரக்கொண்டு நோக்கி உணர்வார்க்கு அப்பாடலின் பொருட்பிழம்பு (*image*) கண்ணேதிரே தோன்றும். அவ்வாறு காட்டப்பெறுவதே மெய்ப்பாடாகும்.

யாழ்ப்பாணம் சி.கணேசையர் தரும் விளக்கம்:- இவள்மேனி அணைபோலும்; இது பரிசுத்தால் அறிந்து சுவைத்தது. இக்களி அமிழ்து போலும்; இது நாவால் உணர்ந்து சுவைத்தது. இவள் மேனி

மாந்தளிர் போலும்; இது கண்ணாலுணர்ந்து சவைத்தது. இவள் கூந்தல் பூப்போலும் நாற்றமுடையது; இது முக்காலுணர்ந்து சவைத்தது. இவள் மொழி யாழிசை போலும் இனிமையுடையது; இது செவியாலுணர்ந்து சவைத்தது. இவ்வாறு மெய்ப்பாடு எனும் பொருளை உணர்தற்கு ஜிம்புலனுணர்வதான் மிக முக்கியமாகும்.

இனித் தொல்காப்பியர் கரும் மெய்ப்பாடுகளைக் காணலாம்.

நகையே யழுகை இளிவரன் மருட்டை
யச்சம் பெருமிதம் வெகுளி யுவகையென்
நம்பா வெட்டே மெய்ப்பா டென்பா (தொல்.மெய்ப்ப.3)

நகை: என்னால் (இகழ்தல்), இளமை, பேதைமை (அறிவின்மை), மடம் (ஒன்றை வேறொன்றாகத் திரியக்கோடல்)

அழுகை (அவலம்): இழிவு (இழிவுபடுத்துதல்), இழிவு (உயிரேயோ பொருளையோ இழுத்தல்), அசைவு (முன்னிருந்த சிறப்புக் குன்றித் தளர்தல்), வறுமை

இளிவரல் (பிறர்முன் இழிவுக்கு இலக்காகுதல்): மூப்பு, பினி, வருத்தம், மென்மை (பிறர்முன்மெலியராதல்)

மருட்டை (வியப்பு): புதுமை (முன்பு இல்லாதது), பெருமை (முன்பு காணாத அளவு பெரியதாதல்), சிறுமை (மிகவும் நுண்ணியன்), ஆக்கம் (ஒன்று மற்றொன்றாதல் அல்லது ஒன்றன் வளர்ச்சி, பரிணாமம்)

அச்சம்: அணங்கு (தெய்வத்தால்), விலங்கு, கள்வர், தம்இறை அல்லது தம்தலைவராயினார் (தந்தை, ஆசிரியர்)

பெருமிதம்: கல்வி, தறுகண்மை (போர்,வீரம்), புத்தி, கொடை

வெகுளி: உறுப்பறை (உறுப்புக்களை வெட்டுதலால்), குடிகோள் (குடிமக்களை நலிதலால்), அலை (அலைத்து வருதலால்), கொலை

உவகை: செல்வம் உடைமை, புலன் (அறிவுடைமை), புணர்வு (காதல் கூட்டத்தால்), இன்ப விளையாட்டு (ஆடல், பாடலால்)

இவையாவும் உலகியலில் மிக இயல்பாகத் தோன்றும் மெய்ப்பாடுகளாகக் கருதப்படுகின்றன.

தமிழ் அகலைக்கியமும் புறலைக்கியமும் நாடகப் பண்புடையன. அதனால் தொல்காப்பியர், நாடக வழக்கினும் உலகியல் வழக்கினும்

பாடல் சான்ற புலனெறி வழக்கம் (தொல்.பொருள்.அகத்.53)

என்பார்.

தொல்காப்பியம் தவிர பிற இலக்கணங்களில் மெய்ப்பாடு குறித்துப் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. பின்வருமாறு,

அகப்பொருள் விளக்கம் அகப்பாட்டுறுப்புப் பன்னிரண்டு என்று கூறுகிறது. அதில் மெய்ப்பாடும் ஒன்றாகும். அதாவது,

திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போர்
இடனே காலம் பயனே முன்னம்
மெய்ப்பாடு எச்சம் பொருள்வகை துறையின்று
அப்பால் ஆறிரண்டு அகப்பாட் இறுப்பே (211)

என்பதாகும்.

இறையனார் அகப்பொருள் கூறும் முறையும் நோக்கத்தக்கது. அதாவது

திணையே கைகோள் கூற்றே கேட்போர்
இடனே காலம் எச்சம் மெய்ப்பாடு
பயனே கோள் என்று ஆங்கப்பத்தே
அகனைந் திணையும் உரைத்த லாறே (56)

என அகப்பாட்டுறுப்புப் பத்து என்பதாகும்.

சவையணி என்ப சுட்டுசினம் காமட்
வியப்பு அவலம் இழிவுஅச்சம் வீரம்நகைனன
என் மெய்ப்பாட்டின் இயைவன கூறி

உள் மெய்ப்பாட்டை உணர்த்தித் தொற்றலே (354)

என (தொன்னால் விளக்கம்) மெய்ப்பாடு குறித்து இலக்கணங்கள் கூறுகின்றன.

மனத்தொடர்பு மெய்ப்பாடு

சங்க இலக்கியம் முழுவதும் மனத்தால் தொடர்புகொள்ளும் மெய்ப்பாடுகளைக் கொண்டவையாகும். கண்ணுக்குத் தெரியாத அருவமான உணர்வுகள் உடல்ஹருப்பு அசைவுகளால் உருப்பெற்று ஒருவரிடமிருந்து மற்றவருக்குச் சென்று சேர்கின்றன.

அப்பால் எட்டே மெய்ப்பாடு என்னும்போது நகை, உவகை, அழகை முதலியன இக்கருத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் பெயராகக் கொள்ளவேண்டியள்ளது.

மெய்ப்பாடு தோன்றும் எண்ணான்கு பொருள்கள்

எட்டு மெய்ப்பாடுகள் கூறிப் பிறகு ஒவ்வொன்றும் நான்கு நான்கு அடிப்படைகளில் பிறக்கும் எனத் தொல்காப்பியர் கூறுதலால் இவற்றைப் பெருக்கிவரும் முப்பத்திரண்டே மெய்ப்பாட்டியல் முதல் நூற்பாலில் கூறப்படுகின்றது என இளம்பூரணர் எடுத்துரைப்பார்.

பேராசிரியர், உலகின்கண் சுவைக்கப்படும் பொருளும் அதனை நூகரும் பொறியுணர்வும் அதனால் ஏற்படும் மனக்குறிப்பும் அக்குறிப்பின்வழிப் புறத்தே நிகழும் மெய்ப்பாடும் என நான்குள். இவற்றை நகை முதலிய எட்டோடும் உறும் முப்பத்திரண்டாகும் என்பார்.

மெய்ப்பாடு என்பது வாழ்க்கையிலும் அமைகிறது; நாடகத்திலும் வெளிப்படுகிறது; இலக்கியத்திலும் உணரப்படுகிறது. இலக்கியத்தில் பொருள் வெளிப்பாடே அதன் மெய்ப்பாடாகிறது. மெய்ப்பாட்டியலில் முதல் 12 நூற்பாக்களிலும் இறுதி ஒரு நூற்பாவிலும் உணர்த்தப்படுவது அகத்திற்கும் புறத்திற்கும் உள்ள பொது மெய்ப்பாடுகள். இடையில் 14 நூற்பாக்கள் அகத்தினைக்குறியனவாகும்.

அகப்பாடல்களில் வரும் தலைமை மாந்தரையும் அவர்கள்பால் நிகழும் மெய்ப்பாடுகளையும் பற்றி மட்டும் தொல்காப்பியர் விளக்கிச் செல்கின்றார். அதனால்தான் தலைவன் தலைவியர் பண்புநலன்களை அவர் எடுத்துரைக்கிறார்.

பிறப்பே குடிமை ஆண்மை ஆண்டோடு

ஒருவ நிறுத்த காம வாயில்

நிறையே அருளே உணர்வோடு திருவென

முறையுறக் கிளந்த ஒப்பினது வகையே (தொல்.மெய்ப்.35பேரா.உரை)

குடிப்பிறப்பும், ஒழுக்கமும், ஆண்மையும் (பெண்மையும்), வயதும், வடிவமும் அதில் பொருந்திய காமவணர்வும், நிறைவும், அருளும், அறிவும், திருவும் எனத் தலைவன் தலைவியர் ஒத்திருக்க வேண்டும். அவர்கள்பால் இருக்கத்தகாத சில பண்புகளும் உள்ளன.

நிம்பிரி, கொடுமை, வியப்போடு, புறமொழி

வன்சொல், பொச்சாப்பு, மடிமையோடு குடிமை

இன்புறல், ஏழைமை, மறப்போடு ஒப்புமை

என்றிலை இன்மை என்மனார் புலவர் (தொல்.மெய்ப்.26பேரா.உரை)

ஒருவர் மீது ஒருவருக்குப் பொறாமை, ஒருவர் ஒருவருக்கெதிராகச் செய்யும் கொடிய சூழ்சி, ஒருவரினும் ஒருவர் தம்மைப் பெரியராக வியத்தல், ஒருவர் ஒருவரைப் பற்றிப் புறங்கூறுதல், கடுஞ்சொல் கூறுதல், சோர்வு (பிழை செய்தல்), முயற்சியின்மை, இழிந்த குடி உயர்ந்த குடி என வேறுபாடு கருத்தல், ஒருவர் ஒருவரினும் இன்பறுவதாக நினைத்தல், பேதைமை, மறத்தல் (கற்றதை மறத்தல், நன்றி மறத்தல்), இன்னாரோடு இவர் ஒப்புமை யுடையரெனத் தலைவன் தலைவியர் ஒருவரை ஒருவர் ஒப்புமைப்படுத்திப் பார்த்தல் என இப்பள்ளிரண்டு குற்றங்களின் நீங்கியவரே உயர்ந்த தலைவன் தலைவியர் ஆவர்.

அகப்பாடல்களில் மெய்ப்பாட்டுடன் படைத்தல் என்பது பாடலில் வரும் பாத்திரங்களை அல்லது அப்பாடல்கள் யாருடைய கூற்றாக வருகின்றனவோ அவர்களுடைய இயல்புகளை உலகியலில் உள்ளவாறு புனையவேண்டும்.

களவுக்கால மெய்ப்பாடு

தலைவன் தலைவியை முதன்முதல் கண்டவிடத்து அவள் புகுழுகம் புரிவாள்; பொறிநுதல் வியர்ப்பாள்; நகுநயம் மறைப்பாள்; தன் மனச்சிதைவைப் பிறர் அறியாதவாறு மறைக்க முயல்வாள். இது முதல் நிலை.

இரண்டாம் நிலையில் தலைவியின் கூந்தல் முடிநெகிழ்ந்து, அவிழ்ந்து விரியும், காதிலுள்ள தோடு தானே கழன்று விழும். கைவளை, மோதிரம் போன்றவற்றை அடிக்கடி தடவிப் பார்ப்பாள்; உடையை அடிக்கடி பெயர்த்து உடுத்துவாள். இவ்வாறு தலைவிபால் நிகழ்வனவாகக் கூறப்படும் மெய்ப்பாடுகள் உலகியல் சார்ந்தனவாகும். தலைவியின் மனதிலையைப் புறத்தே காட்டுவன.

நெங்த நூற்றுமலர் செருந்தியொடு விரைஷீக
கைபுனை நறுந்தார் கமழு மார்ப
ஏருந்திற்ற கடவு எல்லன்
பெருந்துறைக் கண்டிவ எண்கி யோனே (ஐங்.182)

என்ற ஐங்குறுநூற்றுப் பாடல், தலைவி களவொழுக்கம் மேற்கொண்டபொழுது உடல்மெலிந்தாள். அவளது பெற்றோர் அவள் மெலிவு தெய்வத்தால் ஆனது என்று நினைத்தனர். அணங்கு எனும் அச்சம் மெய்ப்பாடு தோன்றியது. மேலும் ஐங்குறுநூறு 133, 137, 140 பாடல்களும் தலைவியின் உடலும் உள்ளாமும் குறித்து வந்தவை.

காலம் நீட்டிக்கும் போது களவை நீட்டிக்காது தன்னைத் திருமணம் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று எண்ணும் தலைவி (ஐங்.119, 192) தோழியிடமும் தன் நெஞ்சத்திடமும் தனது உள்ளத்து உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தும் மெய்ப்பாடுகளாக நிரம்பப் பார்க்க முடிகின்றன.

முனிவு மெய்ந்திருத்தல் - தலைவி தன் உள்ளத்து வெறுப்பைத் தன்முகம், உடல் முழுதும் புலப்பட வெளிப்படுத்தி நிற்பது. தூது முனிவின்மை - புள்ளும் மேகமும் போல்வன கண்டவழி அவற்றைத் தூதுவிட எண்ணுதல்; அவரிடம் சொல்லுமின் எனத் தூதிரந்து பன்முறையாலும் வேண்டுதல்.

அம்ம வாழி தோழி நம்மொடு
சிறுதினைக் காவல னாகிப் பெரிதுநின்
மென்றோன் ஞேகிழவுந் திருநுதல் பசப்பவும்
பொன்போல் விறற்கவின் றொலைத்த
குன்ற நாடற் கயவர்நன் மணனே (ஐங்.230)

தலைவியைத் திருமணம் செய்யும்பொருட்டுச் சுற்றுத்தாரைத் தூதுவிட்டான் தலைவன். தலைவி தன்பெற்றோர் மறுப்பார்க்களோ என்று அஞ்சினாள். அச்சம் எனும் மெய்ப்பாடு வெளிப்படுவதை உணரமுடிகின்றது.

கற்புக்கால மெய்ப்பாடுகள்

வரைந்தெழ்தியான் தெய்வம் அஞ்சல் மெய்ப்பாட்டிற்குத் தலைவி உரியவள் ஆவாள். தலைமகனையே தெய்வமென எண்ணுவாள். ஆதலால், பிறைதொழுதல் போன்றவற்றை மேற்கொள்ள மாட்டாள். இல்லது காய்தல் என்பது ஒன்று. களவின்கண் போலாது, தலைமகனிடம் இல்லாத குறையொன்றை உண்டாக்கிக்கொண்டு அவனிடம் ஊடல் கொள்ளுதல் இங்கு அவனைத் தனக்கே உரித்தாக்கிக்கொள்ளும் உரிமையுணர்வு பற்றி வருவதாகும். இவ்வகையான மெய்ப்பாட்டை மருத்தினையில் முழுமைறாயும் காணலாம்.

அள்ள லாடிய புள்ளிக் கள்வன்
முள்ளி வேரனைச் செல்லு மூர
ஞல்ல சொல்லி மணந்தினி
நீயே என்ற தெவன்கொ லன்னாய் (ஐங்.22)

இங்குக் களவுக்காலத்தில் நன்மை தரும் சொற்களைச் சொல்லி நம்மை மணந்துகொண்டு கற்புக் காலமாகிய இப்பொழுது உன்னைப் பிரியேன் எனக் கூறியது கண்டு அவலம் கொள்கிறாள் தலைவி. மேலும் உன்னைப் பிரியேன் எனக் கூறுவது அவனது பொய்மையுடைய மொழி எனக் கருதி ஊடல் கொள்கிறாள்.

வள்ளுவர், தலைவனிடம் ஊடல் கொள்ளும் தலைவியின் உள்ளக் கிடக்கையை காமத்துப்பாலில் வரும் புலவினுணுக்கம் எனும் ஓர் அதிகாரத்தில் பதிவுசெய்வார்.

ஓரு பாடலில் மாந்தர்களின் உரையாடல் நிகழும்போது இரண்டு மெய்ப்பாடுகளும் வரும். இத்தன்மையைக் கலித்தொகைப் பாடல்களில் அதிகமாகக் காணலாம். ஐங்குறுநூற்றில் (ஐங்.14) தலைவன் கொடுமையை மறந்து அவன் மாற்பையே நினைந்து பொறுமை இழந்து புலம்பும் அழுகை மெய்ப்பாடும், தலைவன் கொடியவனே என்றாலும் அவனது மாற்பு குளிர்ச்சியும் உறக்கத்தையும் தரும் இனியசாயலும் உடையதாய் இருப்பதும் இளிவரல் எனும் மெய்ப்பாடும் அமைகிறது.

பிரிவுக்கால மெய்ப்பாடுகள்

புனர்ச்சிக்கு நிமித்தமாகும் களவுக் காலத்தும் கற்புக் காலத்தும் பிரிவின்கண்ணும் நிகழ்வன. இன்பத்தை வெறுத்தல் என்பது இதில் ஒரு மெய்ப்பாடு. இன்பம் தரும் யாழும் குழலும் கேட்டபோதும் பூவும் சந்தனமும் கண்டபோதும் அவற்றில் வெறுப்புத் தோன்றும். இது பிரிவினால் தோன்றும் வெறுப்பு.

கணங்கொ ஸருவிக் கான்கெழு நாடன்
குறும்பொறை நாட னல்வய இரான்
றண்கடற் சேர்ப்பன் பிரிந்தெனப் பண்டையிற்
கடும்பகல் வருதி கையறு மாலை
கொடுங்கழி நெய்தலுங் கூம்பக

காலை வரினுங் கணாஞ்ரோ விலரே (ஐங்.183)

வரைதல் பொருட்டு ஆவன செய்தற்குத் தலைவன் பிரிந்தானாக அப்பிரிவாற்றாத தலைவி எதிரே மாலைப் பொழுது வருதல்கண்டு அம்மாலையை நோக்கிச் சொல்லியது. இது அசைவு எனும் அழுகையின் மெய்ப்பாடு.

நகை மெய்ப்பாடுகளின் பிரிவுகளைக்கொண்டு ஜிங்குறுநூற்றுப் பாடல்களை ஆராயலாம்.

எள்ளால்

தவறில் ராயினும் பனிப்ப மன்ற
விவருதிரை திளைக்கு மிடுமணை னெடுங்கோட்டு
முண்டக நறுமலர் கமழும்

தொண்டி யன்னோ டோஞற் றோரே (ஐங்.177)

இங்குத் தலைவியும் தோழியும் ஓரிடத்தில் சேர்ந்து நிற்கிறார்கள். தோழியிடம் தலைவியைச் சுட்டிக்காட்டி இவள் என்ன வருத்துவதற்கு நான் என்ன தவறுசெய்தேன் என்று கேட்கத் தோழி, நின்துயர்க்கு நீயே காரணம் அன்றி எம்பெருமாட்டியல்லள் என்பதுபட என்றி நகையாடியது. இது புனர்ச்சி நிமித்தமாகக் கூற்று நிகழ்ந்துழி வரும் நகை என்னும் இளமை என்பதாகக் கொள்ளலாம்.

இளமை

சிறுவரைப் போலப் பின்னால் இருந்து வருந்தும் செயல்களைச் செய்கிறாய். உன்னைக் கண்டவர் உன்செயலுக்காகச் சிரிக்கமாட்டார்களா எனச் சிறுமையான பிள்ளைத்தன்மையுடன் செயல்படுகிறான் தலைவன் என்பது குறித்து ஒரு பாடல் அமைந்துள்ளது. இதை,

வெண்ணுதற் கம்பு ளரிக்குரற் பேடை
தண்ணறும் பழன்துக் கிளையோ டாலு
மறுவில் யாணர் மலிகே மூராநீ
சிறுவரி னினைய செய்தி

நகாரோ பெரும நிற்கண்டிசி னோரே (ஐங்.85)

எனும் பாடலடிகளில் காணலாம்.

மடம்

வெள்ளாங் குருகின் பின்னள செத்தெனக்
காணிய சென்ற மடநடை நாரை
பதைப்ப வொழிந்த செம்மறுத் தூவி
தெண்கழிப் பரக்குந் துறைவ

னெனக்கோ காதல னனிக்கோ வேவே (ஐங்.156)

வெள்ளாங்குருகின் பார்ப்பினைத் தனது எனக் கருதி நாரை பார்க்கச்செல்லுவது போல, பரத்தையர் இல்லத்திலிருந்து தலைவி வீட்டிற்குத் தூதுவர்களை அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறான் என்ற மடத்தன்மையாய் நகைப்பதாகப் பாடல் வந்தது.

பெருமையும் சிறுமையும் மெய்ப்பாடு எட்டன்
வழிமருங்கு அறியத் தோன்றும் என்ப (தொல்.உவம.19பேரா.உரை)

ஓன்றை பெருக்கவும் சிறுக்கவும் கூறுதல் மெய்ப்பாட்டின்வழிப் புலப்படத் தோன்றும் என்பர் இளம்பூரணர்.

வெண்ணுதற் கம்பு ஓரிக்குறற் பேடை
தண்ணறும் பழனத்துக் கிளை யோடாலு
மறுவில் யாணர்மலிகே மூர்நீ
சிறுவரி னினைய செய்தி
நகாரோ பெருமநிற் கண்டிசி னோரே (ஜிங்.85)
என்பது தலைவன் சிறுமையான பிள்ளைத் தன்மையுடையவனாகச் செயல்படுகிறான் என்பது கருத்தாகும்.

“இங்குப் பெருமை சிறுமை என்பன பொருள்களின் பெருக்கம் சுருக்கங்களையும் இன்பதுங்பக் கூறுபாடுகளின் பெருக்கம் சுருக்கங்களையும் குறித்து நின்றன என்பதும் பெருமை சிறுமை பற்றிய இவ்வுவமைகள் மெய்ப்பாட்டொடு பொருந்திவாராத நிலையில் இவற்றால் பயனில்லை என்பதும் இளம்பூரணர் கருத்தாகும்” என்று க.வெள்ளைவாரணார் தம் உரைவளப் பதிப்பில் தெளிவுபடுத்துவார் (க.வெள்ளைவாரணன், தொல்காப்பியம் உவமையியல் உரைவளம், 1985:96).

உவம உருபும் மெய்ப்பாடும்

சங்க இலக்கியத்தில் அன்ன, போல, ஏய்ப்ப, உறழ், கடுப்ப, வெல்ல, ஒடுங்க, ஓட்ட என இவ்வாறு வரும் உவம உருபுகளும் அவற்றை விணைப்பால் உவமம், மெய்ப்பால் உவமம் என இவ்வாறு தொல்காப்பியர் வகைப்படுத்தல் மெய்ப்பாட்டுத் திறனுடையனவாகவும் விளங்குகிறது. ஜிங்குறுநாற்றில் அன்ன (ஜிங்.13, 209, 215, 303), போல (ஜிங்.84, 188, 202, 300, 365) பெரும்பான்மையாக வந்துள்ளது.

பொருட்பாடும் அகத்தினை மெய்ப்பாடும்

அகத்தினை மாந்தர்களின் பண்புநலன்களை, மனதிக்குப்புவகளை அவர்களது தோற்றம், செயல், பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு அறிந்துகொள்ள இயலும். உதாரணமாக,

அதுத்து காட்டும் பரிந்குபோல் நெஞ்சம்
கடுத்து காட்டும் முகம் (குறள்.706)
முகம்நோக்கி நிற்க அமையும் அகம்நோக்கி
உற்றுணர் வார்ப் பெறின் (குறள்.708)
வகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்கும் கண்ணின்
வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் (குறள்.709)

என வரும் திருக்குறள் பாடல்கள் மெய்ப்பாட்டை உணர்த்துகின்றன.

மேலைநாட்டு இலக்கியங்களில் உணர்வுக் கூறு (*Emotional Element*) என்பது மிகவும் வலியுறுத்தப்படுகிறது. அதுவே மெய்ப்பாடு என மேலோட்டமாக ஆய்வர் கூறுவர். ஆழந்து கற்பார்க்கு இமேஜிரி (*Imagery*) எனப்படும் உருவுடன் இம்மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடு ஒற்றுமையுடையதாயிருக்கிறமையை உணர்வர். இலக்கியத்தில் உரு என்பது மனவுருவாகும். ஜிம்புல அனுபவத்தினால் அது ஏற்படுகிறது. ஒன்றைப் படித்தவுடன் ஜிம்புல அனுபவம் ஏற்பட்டு மனத்தில் ஒரு கற்பனையுலகமும் தோன்றும்.

கவிதையைப் படைப்பவனுக்கும் படிப்பவனுக்கும் இடையே ஏற்படும் மொழித் தொடர்புதான் மெய்ப்பாடு எனப் புரிந்துகொள்ளப்படுகிறது. மேலும், ஒரு சமூகம் சார்ந்து, இனம் சார்ந்து படைப்பு உருவாகும்போது மெய்ப்பாடுகளை அச்சமூகத்தைச் சார்ந்தவரும், அவ்வினத்தைச் சார்ந்தவரும் மட்டுமே அறிவர்.

இலக்கியங்களில் அகத்தினை மாந்தர்களின் பண்புநலன், காதல், ஒழுக்கங்கள் என்று அவர்தம் புறத்தோற்றங்கள் மற்றும் செயல்கள்வழி மெய்ப்பாட்டினை அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. எனவே கூற்று அடிப்படையிலான திணைப் பாடல்களில் மாந்தர்கள் உள்ளவாறு புனையப்படுவது அவர்களின் பேச்சு, உலக வழக்கில்போல் இயல்பான பேச்சுநடை மெய்ப்பாட்டுக் கோட்பாடுகளின்வழித் தோன்றிய சிறப்பாகக் கருதவேண்டியதாகிறது.

தலைவனின் பிரிவுத்துயர் ஆற்றாது புலம்பும் தலைவியின் பாடல்கள் ஏராளம் உண்டு. இவை பற்றி வரும் பாடல்களில் அவலச்சுவை கொண்ட மெய்ப்பாட்டைக் காணலாம். மேலும் உவகை மெய்ப்பாட்டில் புலன் மெய்ப்பாடு சுட்டப்படுவதைச் சங்கப் பாக்களில் காணமுடியும். இன்பழும் துன்பமும் எனும் இருவகை நிலைகளை உள்ளடக்கியே தொல்காப்பியம் மெய்ப்பாடுகளும் ஜிங்குறுநாற்றுப் பாடல்களும் அமைந்திருக்கின்றன. தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடுகளைப்

பட்டியலிட்டாலும் அதை எடுத்துக்காட்டுக்கூடாது விளக்கியவர்கள் உரையாசிரியர்களே. தொல்காப்பியம் தமிழ்ச் சமூக இனத்தின் மெய்ப்பாடுகளைச் சிறிதும் பிறழாமல் பதிவுசெய்திருப்பது கவனத்திற்குரியது.

பார்வை நூல்கள்

1. அகப்பொருள் விளக்கம், கா.ர.கோவிந்தராச முதலியார், கழக வெளியீடு, சென்னை, 1966
2. இறையனார் களவியல் என்னும் இறையனார் அகப்பொருள், கா.நமச்சிவாய முதலியார், சி.ஆர்.என் & சன்ஸ், 1943.
3. ஐங்குறுநூறு, பொ.வே.சோமசுந்தரனார், கழகம், 1961
4. திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரை, R.மீனாக்ஷிசுந்தரம் பிள்ளை, பூமகள் விலாச அச்சக்கூடம், ஏ.ரங்கசாமி முதலியார் & சன்ஸ், மதராஸ், 1931 .
5. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் உவமையியல் உரைவளம், க.வெள்ளைவாரணன், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், 1985.
6. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் செய்யுளியல், கு.சுந்தரமூர்த்தி, கழகம், 1965.
7. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் மெய்ப்பாட்டியல் உரைவளம், க.வெள்ளைவாரணன், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், 1986.
8. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், கணேசைய்யர், 1943.
9. தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், க.பவானந்தம் பிள்ளை, 1917.
10. தொன்னால் விளக்கம் மூலமும் உரையும், கனம்.ஜி.மெக்கென்ஜி.காபன்.அய்யர், இரண்டாம் பதிப்பு, அரசு.குசையப்பர் அச்சக்கூடம், 1891.

ச.வே.சு. எனும் மாமனிதர்

முனைவர் மா.பரமசிவன்

உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
காலீஸ்வரி கல்லூரி, சிவகாசி

காரைக்குடி, அழகுப்பா பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்ற காலங்களிலேயே ஐயா ச.வே.சு. அவர்களை நாங்கள் நன்கு அறிவோம். சில ஆய்வரங்குகளுக்கு வருகை தரும் ஐயா அவர்களின் சரளமான தமிழ் அனைவருக்கும் புரியும் வகையில் அமையும். நூற்றொடு ஒருவராக இருந்து அவரின் பேச்சைக் கேட்கும் அனுபவம்தான் காரைக்குடியில் இருந்த காலங்களில் எனக்குக் கிடைத்தது என்றாலும், முனைவர் பட்டம் செய்யும் போது எழுதப்பெற்ற நூலால் தான் அவரிடம் நெருங்கிப் பேசும் அனுபவமும் எனக்குக் கிடைத்தது.

சிவகாசி, ஸ்ரீ காலீஸ்வரி கல்லூரிப் பணியில் இருந்தபோது 27.12.2012 முதல் 29.12.2012 வரையிலான மூன்று நாட்களில் செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்துடன் இணைந்து, ‘செவ்வியல் இலக்கியங்கள் காட்டும் மேலாண்மை நடைமுறைகள்’ எனும் பொருண்மையிலான மூன்று நாள் கருத்தரங்கை நிகழ்த்தினோம். அந்தக் கருத்தரங்கள் தொடக்க விழாவிற்கு ஐயா ச.வே.சு. அவர்கள் சிறப்புரையாளராக அழைக்கப்பெற்றிருந்தார்.

தொடக்க விழாவிற்கு வருகை தந்த ஐயா அவர்கள் விழா தொடங்கும் முன்பே வருகை புரிந்து துறையில் அமர்ந்திருந்தார். கருத்தரங்கப் பணி தொடர்பாகக் கல்லூரி அலுவலகத்திற்குச் சென்று வந்து துறைக்குள் நுழைந்தபோது ஐயா அவர்கள் என்னைப் பார்த்து,

“இங்கே வா. ‘அகநானாறு : பதிப்பு வரலாறு’ எழுதிய பரமசிவன் நீதானே. புத்தகத்துக்குப் பின்னால் இருக்கும் உன் படத்தை வைச்சுத்தான் அடையாளம் கண்டுபிடிச்சேன்”

என்று கூறினார். தொடர்ந்து,

“அறவேந்தன் மாணவன் தானே நீ! கடுமையான உழைப்புடா. உன் புத்தகத்தைப் பார்க்கும்போதே எனக்குத் தெரியுது. தொடர்ந்து எழுதிக்கிட்டே இரு. உன்னைப் போல ஆய்வாளர்களை உருவாக்கியதற்கு உன் வாத்தியாருக்கும் என்னோடு பாராட்டுக்கள்”

என்றும் குறிப்பிட்டார். அப்போது, முதல்வர், துறைத்தலைவர் உள்ளிட்ட அனைவரும் உடனிருந்தனர். மேலும், அன்றைய நிகழ்விற்கு மற்றொரு சிறப்புரையாளராக வந்திருந்த செம்மொழித் தமிழாய்வு மத்திய நிறுவனத்தின் அப்போதைய பொறுப்பு அலுவலர் பேரா.க.இராமசாமி ஐயா அவர்களிடமும் அந்த நூலைப் பற்றியும் அந்த நூலுக்கான உழைப்பு, பேரா.க.இராமசாமி ஐயா அவர்களின் அணிந்துரை பற்றியும் நீண்ட நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்தார் ச.வே.சு. ஐயா. மேலும், தமது கருத்தரங்கச் சிறப்புரையில் மாணவர்களைப் பார்த்து,

“இதோ இங்க இருக்கும் உங்க வாத்தியார் பரமசிவன் அகநானாற்றுப் பதிப்பு தொடர்பான ஒரு அருமையான நூலைக் கடுமையாக உழூத்து உருவாக்கியுள்ளார்.

அவரையெல்லாம் நன்றாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்; விட்டுவிடாதிர்கள்”

என்றும் கூறினார். இது, நற்பண்புடையவர்கள் சிலர் செய்யக் கூடியதுதான் என்றாலும் ஐயா ச.வே.சு. அவர்களை மாமனிதராகக் குறிப்பதற்கு மற்றொரு காரணமும் இருக்கிறது.

ஐயா அவர்களின் பிறந்த நாளான டிசம்பர் 31 ஆம் தேதியை மையமாகக் கொண்டு ஆண்டுதோறும், அவர் உருவாக்கி வாழ்ந்து கொண்டிருந்த தமிழரில் மனிவாசகர் பதிப்பகத்துடன் இணைந்து ஒரு கருத்தரங்கம் நடத்தித் தமிழ் நூல்களை வெளியிடுவார். இந்த வகையில் தமது 81ஆம் வயதில் 81 நூல்களை வெளியிட்டுப் பெருமை சேர்த்தார் ச.வே.சு. ஐயா. அந்த வரிசையில் 2012 இல் டிசம்பர் 29, 30 (சனி, ஞாயிறு) ஆகிய நாட்களில் கருத்தரங்கத்தை நிகழ்த்தினார்.

எங்கள் கல்லூரியில் நிகழ்ந்த செம்மொழிக் கருத்தரங்கிற்குப் பயிற்றுரையாளராக வந்திருந்த, சிவகாசியின் ஒளைவை என்று நாங்கள் அன்புடன் அழைக்கின்ற முனைவர் பொ.நா.கமலா அம்மா அவர்கள்,

“ச.வே.சு. ஜியா அவர்கள் நடத்துகின்ற கருத்தரங்கிற்கு 30ஆம் தேதி (30.12.2012) நான் போறேன். நீங்களும் வர்ந்களா? நான் மட்டுந்தான் போறேன். வேற எதுவும் முக்கியப் பணி இல்லன்னா நீங்களும் வாங்க. கார்லே போயிட்டுக் கார்லே வந்திடலாம்”

என்று கூறினார். அதற்குச் சம்மதித்து நாங்கள் இருவரும் 30.12.2012 அன்று தமிழூர் சென்றோம். சென்றபோது கருத்தரங்கம் நிகழ்ந்து கொண்டிருந்தது. ஜியா அவர்கள் உரையாற்றிக் கொண்டிருந்தார். அவர் உரை நிறைவூற்ற பின்னர் ஆய்வாளர்கள் ஜியா அவரிடம் சென்று அவர் பாதம் தொட்டு வணங்கி ஆசி பெற்றுக் கொண்டிருந்தனர். 82 வயது நிறைவடைந்து 83 வயது (31.12.2012 அன்று) தொடங்க இருக்கின்ற, தமிழுக்காக வாழுகின்ற ஜியா அவர்களிடம் ஆசி பெறுவதென்பது ஒரு சிறப்புத்தானே என்று என்னி நானும் அவர் அருகில் சென்றேன். பொ.நா.கமலா அம்மா அவர்கள் ஜியா அவர்களிடம் உரையாடிக் கொண்டிருந்தார். அப்போது அவர் அருகில் சென்ற நான் அவர் காலில் விழப்போனேன். அப்போது, என்னைக் குணிய விடாமல் தடுத்து, என்னைக் காலில் விழவிடாமல் பிடித்து விட்டார் ஜியா ச.வே.சு. அவர்கள். தடுத்துப் பிடித்த அவர்,

“நீ ஒரு ஆய்வாளன். யார் காலிலும் எதற்காகவும் விழக்கூடாது. கடைசி வரை நீ ஒரு ஆய்வாளனாக மட்டும்தான் இருக்க வேண்டும். யாருக்காகவும் எதற்காகவும் அடிபணிபவனாக இருக்கக் கூடாது”

என்று கூறினார். இன்றும் அந்த வார்த்தைகள் என் காதில் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஓர் ஆய்வாளன் அடிபணியக் கூடாது என்று கூறியதோடு மட்டுமின்றி 82 வயதுப் பெரியவர் 27 வயது இளைஞனைக் காலில் விழவிடவில்லை என்பதில் வெளிப்படுகிறது தமிழையும் தமிழ் ஆய்வையும் அவர் நேசிக்கின்ற பாங்கு.

சிறியவராக இருந்தாலும் சரி, பெரியவராக இருந்தாலும் சரி, தமிழ் ஆய்வாளர்களை மதிக்க வேண்டும் என்று கருதிய ஜியா அவர்களின் கருத்தும் சிந்தனையும்தான் அவரை மாமனிதராக்குகிறது. இத்தகைய மாமனிதரை இழந்து வாடுவதென்பது மிகுந்த வேதனைக்குரியது. இன்னும் சிலகாலம் அவர் இருந்திருந்தால் தமிழுரை உருவாக்கியதுபோல, 15 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக மணிவாசகர் பதிப்பக்துடன் இணைந்து கருத்தரங்கம் நடத்திச் சாதனை புரிந்தது போல, 80ஆம் வயதில் 80 நூல்களை வெளியிட்டுச் சிறப்பித்ததுபோல இன்னும் பல சாதனைகளைத் தமிழுக்காகச் செய்திருப்பார். அதற்கு வாய்ப்பில்லாமல் போய்விட்டது. அந்த மாமனிதரை நாம் இழந்திருந்தாலும் அவருடைய பண்பை நாம் பின்பற்றுவது தமிழ்ச் சமூகத்திற்கு நலம் பயக்கும் என்பது இங்கு நினைவில் கொள்ளத்தக்கதாகும்.

ஆளுமையை அளந்தறிய இயலா ஆளுமை : ச.வே.சு.

முனைவர் மு.முனீஸ்முர்த்தி
உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை
பிசப் ஹீபர் கல்லூரி, திருச்சி

முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொண்ட காலத்தில் பல்வேறு கருத்தரங்களிக்கும் செல்லும்போது தமிழ்னபர்கள் வழியும் என் பேராசிரியர்வழியும் தமிழறிஞர் ச.வே.சு.வின் ஆளுமையைப் பற்றிக் கூறக் கேட்டு அறிந்த நான், நேரில் கண்டு உணர்ந்த ஆளுமைத்திற்கை மட்டும் இவ்வரையின்வழி வெளிப்படுத்தலாம் என எண்ணுகின்றேன்.

அறிஞர் பெருமகனாரை நான் நேரில் கண்டதோ முத்தாய்ப்பாக நான்கு முறைதாம். முதற்காட்சி (2009, மார்ச்) உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனத்தில். மூன்றாம் காட்சி (2012, திசம்பர்) கோவை - கற்பகம் பல்கலைக்கழகத்தில். நான்காம் காட்சி (2012, திசம்பர்) அறிஞர் ஆண்டுதோறும் (தன் வாழ்நாள் வரை) மெம்யப்பன் தமிழாய்வகத்துடன் இணைந்து தன் இல்லத்தில் நிகழ்த்திய கருத்தரங்கில். இம்முன்று நிகழ்விலும் அறிஞர் ச.வே.சு. விழா நாயகராய்!.. நான் பார்வையாளனாய்!.. இடைப்பட்ட இரண்டாம் காட்சியே அறிஞரின் ஆளுமையை அருகிலிருந்து கண்டுணரச் செய்தது. நிகழ்ந்த இடம் - உலகத் தமிழ்க்கல்வி இயக்கம், தமிழர்.

தன்னக நூலகங்கள் நூலுருவாக்கத்திற்கான தரவுதிரட்டலின்போது (ஏரியா வரையறை செய்தவின்போது) அறிஞரின் இல்ல நூலகத்தையும் குற்றாலம் பராசக்தி கல்லூரி நூலகத்தையும் பற்றி எழுத வேண்டிய பணிப்பகிர்வு இயல்பாகவே எனக்கு அமைந்தது. மதுரையைத்தாண்டிச்சென்ற்றியாதநான், மனத்துள் குதூகலத்தை மறைத்துக்கொண்டு இயல்பாகவே ஒப்புக்கொண்டேன் (குதூகலத்துக்குக் காரணம் குற்றாலமன்றி வேறன்று!).

2012 ஏப்ரல்மாதம்... கற்பகம் பல்கலைக்கழகத்தில் பணிபுரிந்த நேரம்... வெள்ளி, சனி என இருநாள் தரவுதிரட்டும் பணி எனத் திட்டமிட்டுக் கொண்டேன். முதல் நாள் கல்லூரி நூலகத்தை முடித்துவிட்டு, அன்றிரவு பாளையங்கோட்டை தூயசவேரியார் கல்லூரியில் உதவிப்பேராசிரியராகப் பணியாற்றும் என் நண்பன் அ.ஜௌன்பாலின் அறையில் தங்கி, மறுநாள் காலையில் திருநெல்வேலியிலிருந்து சென்றேன் தமிழர் நோக்கி...

வெளியுலகப் பழக்கவழக்கத்தில் நான் காட்டும் தயக்கத்தை நன்குணர்ந்திருந்த என் பேராசிரியர், எனது வருகையின் நோக்கம் குறித்துத் தமிழரறிஞரிடம் முன்கூட்டியே தெரிவித்திருந்தமை தெரியமாய் நான் பயணிக்க ஏதுவாக அமைந்தது.

தமிழறிஞர் கால்கோளிட்ட தமிழரில் நான் தடம் பதிக்கும்போது மணி 10.15 இருக்கும். பேருந்து நிறுத்தத்தில் இறங்கி விசாரித்தபோது எல்லோரும் ஒரே திசையை நோக்கிக்கை நீட்டினர். சிறிது தூரம் கடந்து சென்றபோது மூன்று கடைகள் கொண்ட நீண்ட வணிகக் கட்டிட அமைப்புத் தோன்றியது. முதல் அறையின் முகப்பில் பெரிய எழுத்துக்களில் “உலகத் தமிழ்க்கல்வி இயக்கம் - தமிழர் - 627 808” என எழுதப் பெற்றிருந்தமை கண்டேன்; உவகை கொண்டேன். அலுவலகத்தில் அப்பொழுது யாரும் இல்லை. அருகிலிருந்த கடையாளரிடம் கேட்டேன். எட்டு வைக்கும் தூரத்தில் உள்ள இல்லத்தைக் காட்டினார்

அவர். கடந்தேன்.. விரைவாய் நடந்தேன் 10 மணிக்கு வருவதாகச் சொல்லியிருந்த காரணத்தால்... .

மீண்டும் வழக்கமான தயக்கம் தொற்றிக்கொள்ள, உள்ளே சென்றேன் (இதுநாள் வரை விழா அரங்கங்களில் பத்து மீட்டர் இடைவெளியில் மட்டுமே பார்த்த பெருமகனாரை அருகிறந்து பார்ப்பதென்றால் தயக்கம் வராமல் என்ன செய்யும்). இல்லத்தின் முகப்பறையில் கணீர் குரலொன்று கேட்டது. சாய்வு நாற்காலியில் அறிஞர் அமர்ந்திருக்க, அருகில் அவர் முகம் நோக்கியவாறு அவரது அகவையொத்த பெரியவரும் அமர்ந்திருக்க, பப்பாளிப் பழத்துண்டுகள் அடங்கிய தட்டொன்றும் இருவர்க்குமிடையே ஓர் இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தது. சிற்றிலக்கியங்கள் தொடர்பான விவாதம் போய்க் கொண்டிருந்ததை என்னால் உள்வாங்க முடிந்தது.

வணக்கஞ் செய்து என்னை அறிமுகப்படுத்திக் கொண்டேன். கற்பகம் பல்கலைக்கழகம் என்றதும், “இராச.வசந்தகுமார் நல்லா இருக்கிறாரா?” என்று வாஞ்சையோடு நிறுவன வேந்தரை நலம் விசாரித்தார் அறிஞர். அருகில் நின்ற உதவியாளர் திரு.ஆறுமுகம் அவர்களை அழைத்து, “நாலக்ததைத் திறந்துவிடு, இவர் என்னென்ன ஏதிர்பார்க்கிறாரோ, எல்லா உதவிகளையும் அருகிலிருந்து செய்து கொடு” என்று ஆணையிட்டார். இதற்கிடையில் ஒரு நிகழ்வு. அந்நிகழ்வின் ஆரம்பம்தான் என்னைத் தூக்கிவாரிப் போட்டது... .

“பதிப்பு வரலாற்றில் நீ எந்த நூலுக்குப் பதிப்பு வரலாறு எழுதினாய்?” என (ஒருமையில்) கேட்டார் அவர். துணைவேந்தராக இருந்து ஓய்வுபெற்ற தன் மாணவரையே அவர் இவ்வாறு ஒருமையில் பேசுவதை (அவையில் அவ்வாறு பேசிக் கண்டதில்லை!) நான் பின்னாளில் கவனித்திருக்கின்றேன். பல்வியமாய், “கலித்தொகைக்கு எழுதினேன் ஐயா” என்றேன் நான். இல்லத்தின் மைய அறையைக் காட்டி, “அங்கே காவ்யா பதிப்பகம் வெளியிட்ட பதிப்பு வரலாற்று நூல்கள் எல்லாம் உள்ளன. உன் நூலை எடுத்து வா!” என்றதும் எனக்கு வயிறு கலங்க ஆரம்பித்து விட்டது. உள்ளே சென்று என் நூலைக் கையில் எடுத்துப் பிரித்துப் பார்த்தும் வயிற்றுக் கலக்கம் அதிகரித்தது. கலித்தொகைப் பதிப்பு வரலாற்று நூலில் நான் எந்த இடத்தில் அறிஞர் ச.வே.ச. எழுதிய கலித்தொகை உரையில் உள்ள குறையைச் சுட்டியிருந்தேனோ சரியாக அந்தப் பக்கத்தில் அடையாளத்துக்காக ஒரு தாள் மடித்து வைக்கப்பட்டிருந்ததே என் வயிற்றுக் கலக்க அதிகரிப்புக்குக் காரணம். மனுசன் என்ன கேட்கப் போறாரோ தெரியலையே என மனத்துக்குள் எண்ணியவாறே தயங்கி வெளியில் வந்து நூலைக் கொடுத்தேன். வாங்கியவர், “தொடர்ந்து புத்தகங்கள் எழுத வேண்டும். ஆராய்ச்சிப் புத்தகங்களாகவே எழுத வேண்டும். கவிதைப் புத்தகம், கதைப் புத்தகம் எழுத நாட்டுல ஆள் நிறைய இருக்கானுக...” என்றவர் கடைசிவரை நான் ஏதிர்பார்த்துக் கலங்கியிருந்த அந்தக் குறையைப் பற்றிக் கேட்கவே இல்லை. உத்தரவு வாங்கிக்கொண்டு இல்லத்தின் மாடியில் உள்ள நூலகத்துக்குச் சென்றேன் திரு.ஆறுமுகத்தின் பின்னால்.

சரியாக 1 மணி இருக்கும். காலையில் கீழே கேட்ட குரல் இப்பொழுது மாடியில் கேட்டது. உள்ளே வந்தார் அறிஞர். ஆறுமுகத்தை அழைத்து, “இவரை உணவகத்துக்கு அழைத்துச் சென்று சாப்பிட வைத்து நீயே பணம் கொடுத்து, சாப்பிட்டு முடிக்கும் வரை

இருந்து கூட்டி வருவது உன் பொறுப்பு” என்றார். “சரிங்கையா, நான் பாத்துக்கிரேன்” என்றார் ஆறுமுகம்.

தரவு திரட்டலில் மனதிறைவு பெற்று மாலையில் நன்றி கூர்ந்து விடைபெற்றேன். நூலகத்தில் உள்ள சில நூல்கள் அன்பளிப்பாக அளிக்கப்பெற்ற நூல்களாகத் திகழ்ந்தமை கண்ட நான், இனி நாம் எழுதும் நூலின் ஒரு படியை அறிஞருக்கு அனுப்பி வைக்க வேண்டும் என உறுதி கொண்டேன். அந்த ஆண்டில் நான் எழுதிய சமூகவியல் நோக்கில் கலித்தொகை வாசிப்பு எனும் நூலை அனுப்பியிருந்தேன். மறுவாரத்தில் எனக்கு வந்த கடிதத்தில் ஒன்று தமிழரில் இருந்து வந்திருந்தது நூல்மதிப்புரையாய்.. என் நூலைப் பாராட்டி வந்த முதல் கடிதம் அகுதான். அடுத்த ஆண்டில் தென்க நூலகங்கள் தொகுப்புநூலை அனுப்பியிருந்தேன். ஆறுமுகம்வழிக் கடிதம் வந்தது. இன்றும் நூல் அனுப்புகின்றேன்.

பாராட்டிப் பதில் எழுத அவர் இல்லையே...!

முனைவர். ச. வே. சுப்பிரமணியன்
(மேனாள் இயக்குநர் - உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம்)
மதிப்பு இயக்குநர்
உலகத் தமிழ்க் கல்வி இயக்கம்
தமிழூர்
அடைகலைப்பட்டணம் அஞ்சல். 627 808
நெங்கல மாவட்டம்

தமிழூர்
25. 08. 2012

அன்புமிகுக் தமிழ் முரசிள் மூர்த்திக்கு.

வணக்கம். வாழ்த்துக்கள். இறைவன் தங்களுக்கு எல்லா நவங்களையும் தருவார். தாங்கள் அன்புடன் அனுப்பிய கலித்தொகை வாசிப்பு என்ற நூல் கிடைத்துப் பெரிதும் மகிழ்ச்சிதேன். நல்ல முயற்சி. பாராட்டுகிறேன் பொதுநிலையில் யாருடைய மாணவன் என்று கேட்டால் ப்ரோசிரியர் அறவேந்தன் அவர்கள் மாணவன் என்று கூறுவது பெருமைக்குரியது. அவர் என்னுடைய மாணவாக்கர் முனைவர். க. ப. அறவாணன் அவர்களின் மாணாக்கர். ஆகனால். அருவேந்தன் என் பேரன் என்ற நிலையில் உடையவர். நீங்கள் அவருடைய மாணாக்கர். அது மகிழ்வுக்குரியது. ஆய்வைப் பல கோணங்களில் பார்ப்பது என்பது நல்ல எண்ணம். கலித்தொகையில் அவையாக என்ற கட்டுரை நல்ல கட்டுரை. சமுதாயத்தில் கற்றோர் அவைகள் சமுதாயத்தைக் கிருத்துகிட்டின்றன. அந்த நிலையில் அந்தப் பார்வை சிறந்தது.

பொதுநிலையில் எல்லார்கட்டுரைகளும் ஆய்வுக்கோணத்தில் எழுதப்பெற்றுள்ளன. அது மகிழ்வுக்குரியது. நூலில் அட்டவணைகள் போடுவது தெளிவைக் காட்டும். அதுபோன்று பக். 21, 22, 23 இவைகளில் போட்டுள்ள அட்டவணைகள் பயனுடையன. ஏற்கனவே நீங்கள் கலித்தொகையைத்திட்டைப் பற்றியதால் ஒன்று கால்யா வழி வெளியிட்டுள்ளிருக்கள். இப்போது கால்யாவிசை அடிப்படையில் கலித்தொகை பதிப்பு வெளியிடுகள் விவரம் என்பதும் பயனுடையது தான்.

கறா அக் கொடியான் என்பது காமணைக் குறிப்புத் தலையான செய்தி. பழங்கால அறிஞர்களின் நூல்களைப் படிப்பது நம் ஆய்வுக்கு வளர்க்கிறையத் தரும். அந்திலையில் சைவ சித்தாந்தக்கூகம் வெளியிட்டுள்ள கலித்தொகைசொற்பொழிவுகள் என்ற நூலில் வேங்கடசாமி நாட்டார், நடேச சர்மா, மா. இராசமாணிக்கம், ஞானாம்பாள் அம்மையார், மு. வரதராசனார், இளவழகனார் போன்றோருடைய கருத்துக்கள் உங்கள் நூலைப் படிக்கின்ற ஆய்வாளர்களுக்குச் செய்திகளைத் தரும். அது பயனுடையது.

ஓரு நூலைப்பல் கோணங்களில் பார்ப்பதால், அந்தால் பற்றிய தெளிவான அறிவு கிடைக்கும். சமுதாயத்திற்குக்கில்தொகையால் என்ன பயன்? என்றும் கூட ஒரு கட்டுரையை இணைத்திருக்கலாம். சான்றாக, கலித்தொகை 133ஆம் பாடலில், ஆற்றுதல், போற்றுதல், பண்பு, அண்பு, அறிவு, தொலை, முறை, பொறை போன்றவற்றிற்கு விளக்கங்கள் தரப்பெற்றுள்ளன. பிற்காலத்தில் சமுதாய மாற்றங்களால் மேற்கூறிய சொற்களுக்கு உள்ள விளக்கங்கள் மாற்றம் அடைகின்றன. இவை பற்றிச்சிறிப்பதற்கில்தொகை நமக்கு வாய்ப்பளிக்கிறது.

தங்கள் தமிழ்த் தொண்டு தொடர்டும். வாழ்க வளமுடன்

அன்புள்ள

(ச. வே. சுப்பிரமணியன்)